

Project Madurai

மதுரை தமிழ் இலக்கிய
மின்தொகுப்புத் திட்டம்

பாரதியார் பாடல்கள் - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

தி. நா. இராமசந்திரன் (தொகுப்பு),

(பாடல் 71 - பாஞ்சாலி சபதம்)

"Bharati Patakal" - English Translation,

pAncAli capatam

edited by T.N. Ramachandran

In unicode/utf-8 format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Tamil Virtual Academy for providing a scanned PDF of this work.

This e-text has been prepared using Google OCR online tool and subsequent proof-reading of the output file.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2022.

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<https://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

BHARATI PATALKAL - English Translation - part 2 (verse 70)

pAncAli capatam

edited by T.N. Ramachandran

Source:

BHARATI PATALKAL

Edited by Sekkizhar Adi-p-Podi T.N. RAMACHANDRAN

TAMIL UNIVERSITY, THANJAVUR Tamil Nadu - India

ISBN: 81-7090-137-5 Tamil University Publication No. : 117

Thiruvalluvar Year 2020; Purattasi - October 1989

Title : Bharati Patakal ; Editor T. N. Ramachandran

Price : Rs. 100-00 Edition : First - 1989

Press : Tamil University (Offset) Press, Thanjavur - 613 001.

மகாகவி பாரதியாரின் பாடல்கள்

71. பாஞ்சாலி சபதம்

1. பிரம ஸ்துதி நொண்டிச்சிந்து 1-2

ஓமெனப் பெரியோர்கள் -- என்றும்
 ஓதுவ தாய், வினை மோதுவ தாய்,
 தீமைகள் மாய்ப்பது வாய், -- துயர்
 தேய்ப்பது வாய், நலம் வாய்ப்பது வாய்,
 நாமமும் உருவும் அற்றே -- மனம்
 நாடரி தாய்ப்புந்தி தேடரி தாய்,
 ஆமெனும் பொருளனைத் தாய், -- வெறும்
 அறிவுடன் ஆனந்த இயல்புடைத் தாய்.

1

நின்றிடும் பிரமம் என் பார்; -- அந்த
 நிர்மலப் பொருளினை நினைத்திடு வேன்,
 நன்றுசெய் தவம்தோ கம் -- சிவ
 ஞானமும் பக்தியும் நணுகிட வே,

வென்றிகொள் சிவசக்தி -- எனை
 மேவுற வேஇருள் சாவுற வே,
 இன்றமிழ் நூலிதுதான் -- புகழ்
 ஏய்ந்தினி தாயென்றும் இலகிடவே. 2

71. The Oath of Draupadi --First Part Invocation to Brahman

1. The great hail it ever as Om,
 It smashes karma and quells evil;
 It wipes out embodiment and ushers weal
 Nor name nor form is It endowed with
 And is beyond the pale of mind and buddhi.
 It is of the shape of all things existent;
 It is, aye, Wisdom, pure and unalloyed
 Whose nature is Bliss absolute.

2. Brahman, It is called
 I contemplate this mala-free Being
 That I may be blessed with goodly tapas and yoga,
 God's own knowledge and devotion,
 The grace of victorious Civa-Sakti
 Which does away with darkness,
 That this work of sweet Tamil
 May live married to immortal fame.

2. சரஸ்வதி வணக்கம் 3-6

வெள்ளைக் கமலத்திலே -- அவள்
 வீற்றிருப் பாள், புகழேற்றிருப் பாள்,
 கொள்ளைக் கனியிசை தான் -- நன்கு
 கொட்டுநல் யாழினைக் கொண்டிருப் பாள்,

கள்ளைக் கடலமு தை -- நிகர்
கண்டதொர் பூந்தமிழ்க் கவிசொலவே
பிள்ளைப் பருவத்திலே -- எனைப்
பேணவந் தாளருள் பூணவந்தாள்.

3

வேதத் திருவிழி யாள், -- அதில்
மிக்கபல் லுரையெனுங் கருமையிட் டாள்,
சீதக் கதிர்மதி யே -- நுதல்
சிந்தனையே குழ லென்றுடை யாள்,
வாதத் தருக்கமெனுஞ் -- செவி
வாய்ந்தநற் றுணிவெனுந் தோடணிந் தாள்,
போதமென் நாசியி னாள், -- நலம்
பொங்குபல் சாத்திர வாயுடை யாள்.

4

கற்பனைத் தேனித ழாள், -- சுவைக்
காவிய மெனுமணிக் கொங்கையி னாள்,
சிற்ப முதற்கலை கள் -- பல
தேமலர்க் கரமெனத் திகழ்ந்திருப் பாள்,
சொற்படு நயமறி வார் -- இசை
தோய்ந்திடத் தொகுப்பதின் சுவையறி வார்
விற்பனத் தமிழ்ப்புல வோர் -- அந்த
மேலவர் நாவெனும் மலர்ப்பதத் தாள்:

5

வாணியைச் சரண்புகுந் தேன்; -- அருள்
வாக்களிப் பாளெனத் திடமிகுந் தேன்;
பேணிய பெருந்தவத் தாள், -- நிலம்
பெயரள வும்பெயர் பெயரா தாள்,
பூணியல் மார்பகத் தாள், -- ஐவர்
பூவை, திரௌபதி புகழ்க்கதையை
மாணியல் தமிழ்ப்பாட்டால் -- நான்
வகுத்திடக் கலைமகள் வாழ்த்துக வே.

6

[குறிப்பு]: 'வேதத் திருவிழியாள்' எனத் தொடங்கும் பாடல் கையெழுத்துப் பிரதியில் அடிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கவிமணி குறித்துள்ளார்.

பு[மு-ப.]: 'சீதக் கதிர் மதியா -- நுதல்'
 'சேர்ந்த தோருகவண் குழலுடையாள்'
 'வாக் குத வுவுளெனத் திட மிகுந்தேன்'}

Invocation to Saraswathi

3. She is throned on lotus white, arrayed in glory;
 She holds the "yazh" that is a riot of sweets;
 She came to me when I was but an infant
 To bless me and rear me in grace
 That I may put forth blooms of Tamil poesy
 Like wine intoxicating
 Like nectar passing sweet.

4. Vedas are her beauteous eyes and they are
 Tinct with the collyrium of exegesis;
 The moon serene is her forehead;
 It is of Thought that her tresses are wrought;
 Disputation and Logic are her twin-ears;
 Resolution shines as her ear-riigs;
 Illumined Knowledge is indeed her nose
 And her mouth is multifoliate sastras.

5. Vivid imagination hath formed her honied lips,
 The great Kavyas her gemmed breasts;
 All arts from Sculpture are her flowery hands.
 She dwells on the flowery tongues
 Of wondrous bards of Tamil, the mystic masters

Of the hidden excellencies of words,
The rhythmic builders of the lofty rhyme.

6. I seek refuge in Vani; I am sure
Of her gracious gift of articulation
A great tapaswini is she; her name
Will last to the end of the world;
She is Draupadi of jewelled breasts,
The Consort of the Five; to sing her historied glory
In majestic numbers of Tamil
I invoke the Goddess of the Arts.

I. அழைப்புச் சருக்கம் (3-153)

3. ஹஸ்தினாபுரம் 7-14
4. துரியோதனன் சபை 15- 18
5. துரியோதனன் பொறாமை 19-41
6. துரியோதனன் சகுனியிடம் சொல்வது 42-52
7. சகுனியின் சதி 53-57
8. சகுனி திரிதராட்டிரனிடம் சொல்லுதல் 58-70
9. திரிதராட்டிரன் பதில் கூறுதல் 71-85
10. துரியோதனன் சினங் கொள்ளுதல் 84-85
11. துரியோதனன் தீ மொழி 86-91
12. திரிதராட்டிரன் பதில் 92- 96
13. துரியோதனன் பதில் 97-106
14. திரிதராட்டிரன் சம்மதித்தல் 107-108
15. சபா நிர்மாணம் 109-110
16. விதுரனைத் தூதுவிடல் 111-114
17. விதுரன் தூது சொல்லுதல் 115-118
18. விதுரனை வரவேற்றல் 119-121
19. விதுரன் அழைத்தல் 122-124
20. தருமபுத்திரன் பதில் 126 -127

21. விதுரன் பதில் 128- 129
22. தருமபுத்திரன் தீர்மானம் 130-132
23. வீமனுடைய வீரப்பேச்சு 133-135
24. தருமபுத்திரன் முடிவுரை 136-142
25. நால்வரும் சம்மதித்தல் 143-144
26. பாண்டவர் பயணமாதல் 145-146
27. மாலை வர்ணனை 147-153

3. ஹஸ்தினாபுரம் 7- 14

அத்தின புரமுண்டாம்; -- இவ்
வவனியி லேயதற் கிணையிலை யாம்;
பத்தியில் வீதிக ளாம்; -- வெள்ளைப்
பனிவரை போற்பல மாளிகை யாம்;
முத்தொளிர் மாடங்க ளாம்; -- எங்கும்
மொய்த்தளி சூழ்மலர்ச் சோலைக ளாம்;
நத்தியல் வாவிச ளாம்; -- அங்கு
நாடு மிரதிநிகர் தேவிக ளாம்;

7

அந்தணர் வீதிக ளாம்; -- மறை
யாதிக ளாங்கலைச் சோதிக ளாம்;
செந்தழல் வேள்விக ளாம்; -- மிகச்
சீர்பெறுஞ் சாத்திரக் கேள்விக ளாம்;
மந்திர கீதங்க ளாம்; -- தர்க்க
வாதங்க ளாம்; தவ நீதங்க ளாம்;
சிந்தையி லறமுண் டாம்; -- எனிற்
சேர்ந்திடுங் கலிசெயும் மறமுமுண்டாம்.

8

மெய்த்தவர் பலருண் டாம்; -- வெறும்
வேடங்கள் பூண்டவர் பலருமுண் டாம்;
உய்த்திடு சிவஞா னம் -- கனிந்

தோர்ந்திடு மேலவர் பலருண் டாம்;
 பொய்த்தவித் திரசா லம் -- நிகர்
 பூசையும் கிரியையும் புலைநடை யும்
 கைத்திடு பொய்ம்மொழி யும் -- கொண்டு
 கண்மயக் காற்பிழைப் போர்பல ராம்.
 பு[[மு-ப.]: 'சிந்தையி லறமு முண்டாம்']

9

மாலைகள் புரண்டசை யும் -- பெரு
 வரையெனத் திரண்டவன் தோளுடை யார்,
 வேலையும் வாளினை யும் -- நெடு
 வில்லையுந் தண்டையும் விரும்பிடு வார்,
 காலையும் மாலையி லும் -- பகை
 காய்ந்திடு தொழில்பல பழகிவெம் போர்
 நூலையும் தேர்ச்சி கொள் வோர், -- கரி
 நூறினைத் தனிநின்று நொறுக்கவல் லார்.

10

ஆரிய வேல்மற வர், -- புவி
 யாளுமொர் கடுந்தொழில் இனிதுணர்ந் தோர்,
 சீரியல் மதிமுகத் தார் -- மணித்
 தேனித முமுதென நுகர்ந்திடு வார்
 வேரியங் கள்ளருந்தி -- எங்கும்
 வெம்மத யானைகள் எனத்திரி வார்,
 பாரினில் இந்திரர் போல் -- வளர்
 பார்த்திவர் வீதிகள் பாடுவ மே.

11

நல்லிசை முழக்கங்க ளாம்; -- பல
 நாட்டிய மாதர்தம் பழக்கங்க ளாம்;
 தொல்லிசைக் காவியங்கள் -- அருந்
 தொழிலுணர் சிற்பர்செய் ஓவியங்கள்
 கொல்லிசை வாரணங் கள் -- கடுங்
 குதிரைக ளொடுபெருந் தேர்களுண் டாம்;
 மல்லிசை போர்களுண் டாம்; -- திரள்
 வாய்ந்திவை பார்த்திடு வோர்களுண் டாம்.

12

எண்ணரு கனிவகை யும் -- இவை
இலகிநல் லொளிதரும் பணிவகை யும்,
தண்ணறுஞ் சாந்தங்க ளும் -- மலர்த்
தார்களும் மலர்விழிக் காந்தங்க ளும்

பு{மு-ப.}: நொறுக்க வல்லோர். யானை களெனத் திரிவோர்.}

சுண்ணமும் நறும்புகை யும் -- சுரர்
துய்ப்பதற்கு குரியபல் பண்டங்க ளும்
உண்ணநற் கனிவகை யும் -- களி
யுவகையும் கேளியும் ஓங்கினவே.

13

சிவனுடை நண்பன் என் பார், -- வட
திசைக்கதி பதியள கேசன் என் பார்,
அவனுடைப் பெருஞ்செல் வம் -- இவர்
ஆவணந் தொறும்புகுந் திருப்பது வாம்;
தவனுடை வணிகர்க ளும் -- பல
தரனுடைத் தொழில்செயும் மாசன மும்
எவனுடைப் பயமுமிலா -- தினிது
இருந்திடுந் தன்மையது எழில் நகரே.

14

I. The Invitation

Hastinapura

7. Behold Hastinapura, the peerless city!
Endless are her rows of streets
With mansions huge as snow-clad hills;
With pearls are bright her alcoves all;
Many are her orchards where beetles hum.
The city is dight with pellucid pools,
Her dames are bright as the heavenly ones.

8. Behold the Brahmin-streets!

They foster arts and chant Vedas;
 Yagnas many they perform
 Running well their sastraic schools; T
 hey hymn the songs that are mantras true
 And argue well in righteous ways;
 Tapaswis are these in dharma firm
 And yet are they by Kali touched.

9. There abide very many true seers;
 Also are there pseudo-saints;
 There abide the hallowed ones
 With Godly wisdom well-endowed.
 Also are there men -- sorcerers all,
 With conduct base and hollow pretensions;
 These live by practice sharp
 And their words are but bitter gall.

10. With hill-like shoulders many are there;
 They walk the streets garlanded.
 There are men who can wield
 Spear and sword, bow and mace;
 Both morn and eve they practise
 The art of warfare to quell the foes.
 Well-versed are these in the science of war
 And alone can each a hundred tuskiers smite.

11. Arya Maravas a good many are there
 Who know well to rule this tough world.
 As loving husbands the warriors kiss the honey
 From the lips of their moon-faced wives.
 Drunk with the honey that lotus supplies

They roam the streets like tuskers in rut.
 Now let me sing the streets of princes
 Who vie in prowess with great Indra.

12. Swelling music sweet fills the streets
 Where the dancing girls throng in great number;
 There the bards recite the hoary epics
 And every street the painter's art attests.
 Hordes of tuskers, mighty and murderous
 There do teem amid horses and chariots galore.
 Wrestlers many their skill display
 And lack not men to watch their art.

13. In manifold gems, the city is rich;
 From these are wrought jewels bright.
 In scented pastes and flower bouquets,
 In lasses lovely with magnetic eyes,
 In dust of gold and censers too,
 In goods and things by Devas coveted,
 In edible fruits delicious sweet,
 In gaiety and gleeful game, the city is unsurpassed.

14. The friend of Siva, The God of Wealth
 Is great Kubera -- Alakapati.
 Behold here all his wealth
 In the marts and markets!
 Mighty merchants, and great citizens
 That pursue several types of crafts
 Flourish well, with none to fear
 And dwell in joy in this queenly city.

4. துரியோதனன் சபை 15 -18

கன்னங் கரியது வாய் -- அகல்
காட்சிய தாய்மிகு மாட்சிய தாய்
துன்னற் கினியது வாய் -- நல்ல
சுவைதரும் நீருடை யமுனையெனும்
வன்னத் திருநதி யின் -- பொன்
மருங்கிடைத் திகழ்ந்தஅம் மணிநகரில்,
மன்னவர் தங்கோ மான் -- புகழ்
வாளர வக்கொடி யுயர்த்துநின் றான்.

15

துரியோ தனப்பெய ரான், -- நெஞ்சத்
துணிவுடை யான், முடி பணிவறி யான்,
'கரியோ ராயிரத் தின் -- வலி
காட்டிடு வான்' என்றக் கவிஞர்பி ரான்
பெரியோன் வேதமுனி -- அன்று
பேசிடும் படிதிகழ் தோள்வலி யோன்,
உரியோர் தாமெனினும் -- பகைக்
குரியோர் தமக்குவெந் தீயனை யான்,

16

தந்தைசொல் நெறிப்படி யே, -- இந்தத்
தடந்தோள் மன்னவன் அரசிருந் தான்.
மந்திர முணர்பெரி யோர் -- பலர்
வாய்த்திருந் தார் அவன் சபைதனிலே,
அந்தமில் புகழுடை யான், -- அந்த
ஆரிய வீட்டுமன், அறம் அறிந் தோன்.
வந்தனை பெறுங்குர வோர் -- பழ
மறைக்குல மறவர்கள் இருவரொ டே,

17

மெய்ந்நெறி யுணர்விது ரன் -- இனி
வேறுபல் அமைச்சரும் விளங்கிநின் றார்;
பொய்ந்நெறித் தம்பிய ரும் -- அந்தப்
புலைநடைச் சகுனியும் புறமிருந்தார்;

மைந்நெறி வான்கொடை யான், -- உயர்
 மானமும் வீரமும் மதியுமு ளோன்,
 உய்ந்நெறி யறியா தான் -- இறைக்கு
 உயிர்நிகர் கன்னனும் உடனிருந் தான்.

18

4. The Court of Duryodhana

15. Dark it is, and broad, and wide
 And doth course, aye, magnificent;
 Of access easy the Jumna flows
 With its water tasting sweet.
 On the banks of this river divine
 Is the golden city, a real jewel.
 The King of kings here doth reign
 With his Serpent-Flag flying aloft.

16. Duryodhana is he called.
 The undaunted and unbending.
 It is of him the Vedic Seer said
 That he can alone equal
 The strength of a thousand tuskers;
 Such is his valour and strength of arms.
 To his kith and kin deemed foes
 He is indeed a fierce flame.

17. He, the mighty-shouldered
 Rules as his father wills.
 Great ones in mantras versed
 Are a rich adornment to his court. .
 The righteous Arya, Bhishma great,
 The reverend Sire of endless fame --,

The Masters two of Vedas and warfare,
The great adorable men --,

18. Vidura true of righteous ways,
And ministers a good many,
His younger brothers mean and false,
And Sakuni base, are also there.
Karna, the very life of the King
The liberal cloud that rains for ever --,
Honourable, brave and wise, is there,
Though, alas, blind in soul.

5. துரியோதனன் பொறாமை 19 -41

வேறு

எண்ணி லாத பொருளின் குவையும்
யாங்கணுஞ் செலுஞ் சக்கர மாண்பும்
மண்ணி லார்க்கும் பெறலரி தாமோர்
வார் கடற்பெருஞ் சேனையு மாங்கே
விண்ணி லிந்திரன் துய்ப்பன போன்று
வேண்டு மின்பமும் பெற்றவ னேனும்
கண்ணி லாத்திரி தாட்டிரன் மைந்தன்
காய்ந்த நெஞ்சுடன் எண்ணுவ கேளீர்.

19

வேறு

'பாண்டவர் முடியுயர்த்தே -- இந்தப்
பார்மிசை யுலவிடு நாள்வரை, நான்
ஆண்டதொர் அரசா மோ? -- எனது
ஆண்மையும் புகழுமொர் பொருளா மோ?
காண்டகு வில்லுடை யோன் -- அந்தக்
காளை யருச்சுனன் கண்களிலும்

மாண்டகு திறல்வீ மன் -- தட
மாப்பிலும் எனதிகழ் வரைந்துள தே! 20

'பாரத நாட்டிலுள்ள -- முடிப்
பார்த்திவர் யார்க்கு மொர் பதியென்றே
நாரதன் முதன்முனிவொர் -- வந்து
நாட்டிடத் தருமன் அவ் வேள்விசெய் தான்;
சோரனவ் வெதுகுலத் தான் -- சொலும்
சூழ்ச்சியும் தம்பியர் தோள்வலி யும்
வீரமி லாத்தரு மன் -- தனை
வேந்தர்தம் முதலென விதித்தன வே. 21

'ஆயிரம் முடிவேந் தர் -- பதி
னாயிர மாயிரங் குறுநிலத் தார்
மாயிருந் திறைகொணர்ந் தே -- அங்கு
வைத்ததொர் வரிசையை மறந்திட வொ?
தூயிழை யாடைக ளும் -- மணித்
தொடையலும் பொன்னுமொர் தொகைப்படு மோ?
சேயிழை மடவா ரும் -- பரித்
தேர்களும் கொடுத்தவர் சிறுதொகை யோ? 22

'ஆணிப்பொற் கலசங்க ளும் -- ரவி
யன்னநல் வயிரத்தின் மகுடங்க ளும்
மாணிக்கக் குவியல்க ளும் -- பச்சை
மரகதத் திரளும் நன் முத்துக்க ளும்
பூணிட்ட திருமணி தாம் -- பல
புதுப்புது வகைகளிற் பொலிவன வும்
காணிக்கை யாக்கொணர்ந் தார்; -- அந்தக்
காட்சியை மறப்பதும் எளிதா மோ? 23

பு[[மு-ப.]: 'வில்லுடையோன் -- ஒருக்'
'முதலென மிலைந்தனவே']

'நால்வகைப் பசும்பொன் னும் -- ஒரு

நாலா யிரவகைப் பணக்குவை யும்
வேல்வகை வில்வகையும் -- அம்பு
விதங்களும் தூணியும் வாள்வகையும்
சூல்வகை தடிவகையும் -- பல
தொனிசெயும் பறைகளும் கொணர்ந்துவைத் தே,
பால்வளர் மன்னவர் தாம் -- அங்குப்
பணிந்ததை என்னுளம் மறந்திடு மோ?

24

'கிழவியர் தபசியர் போல் -- பழங்
கிளிக்கதை படிப்பவன், பொறுமையென் றும்
பழவினை முடிவென் றும் -- சொலிப்
பதுங்கி நிற்போன், மறத் தன்மையி லான்,
வழவழத் தருமனுக் கோ -- இந்த
மாநில மன்னவர் தலைமைதந் தார்?
முழவினைக் கொடிகொண் டான் -- புவி
முழுதையுந் தனியே குடிகொண் டான்.

25

'தம்பியர் தோள்வலி யால் -- இவன்
சக்கர வர்த்தியென் றுயர்ந்தது வும்,
வெம்பிடு மதகரி யான் -- புகழ்
வேள்விசெய் தந்நிலை முழக்கிய தும்,
அம்புவி மன்னரெ லாம் -- இவன்
ஆணைதம் சிரத்தினில் அணிந்தவ ராய்
நம்பரும் பெருஞ்செல் வம் -- இவன்
நலங்கிளர் சபையினில் பொழிந்தது வும்

26

'எப்படிப் பொறுத்திடு வேன்? -- இவன்
இளமையின் வளமைகள் அறியே னோ?
குப்பை கொலோமுத்தும்? -- அந்தக்
குரைகடல் நிலத்தவர் கொணர்ந்துபெய் தார்;
சிப்பியும் பவளங்க ளும் -- ஒளி
திரண்டவெண் சங்கத்தின் குவியல்க ளும்
ஒப்பில்வை றீரியமும் -- கொடுத்து
ஒதுங்கிநின்றார் இவன் ஒருவனுக் கே.

27

பு{[மு-ப.]: செய் தப்பத முழக்கியதும்.}

'மலைநா டுடையமன் னர் -- பல
 மான்கொணர்ந் தார், புதுத் தேன்கொணர்ந் தார்,
 கொலைநால் வாய்கொணர்ந் தார், -- மலைக்
 குதிரையும் பன்றியும் கொணர்ந்துதந் தார்;
 கலைமான் கொம்புக ளும் -- பெருங்
 களிறுடைத் தந்தமும் கவரிக ளும்
 விலையார் தோல்வகை யும் -- கொண்டு
 மேலும்பொன் வைத்தங்கு வணங்கிநின் றார்.

28

'செந்நிறத் தோல், கருந் தோல், -- அந்தத்
 திருவளர் கதலியின் தோலுட னே
 வெந்நிறப் புலித்தோல் கள், -- பல
 வேழங்கள் ஆடுகள் இவற்றுடைத் தோல்,
 பன்னிற மயிருடைகள், -- விலை
 பகரரும் பறவைகள், விலங்கினங் கள்,
 பொன்னிறப் பாஞ்சாலி -- மகிழ்
 பூத்திடும் சந்தனம் அகில்வகை கள்,

29

'ஏலங் கருப் பூரம் -- நறும்
 இலவங்கம் பாக்குநற் சாதி வகை,
 கோலம் பெறக்கொணர்ந்தே -- அவர்
 கொட்டிநின்றார், கரம் கட்டிநின்றார்;
 மேலுந் தலத்திலு ளார் -- பல
 வேந்தர் அப் பாண்டவர் விழைந்திடவே
 ஓலந் தரக்கொணர்ந்தே -- வைத்த
 தொவ்வொன்றும் என்மனத் துறைந்தது வே.

30

'மாலைகள் பொன்னும்முத் தும் -- மணி
 வகைகளிற் புனைந்தவும் கொணர்ந்துபெய் தார்;
 சேலைகள் நூறுவன் னம் -- பல

சித்திரத் தொழில்வகை சேர்ந்தன வாய்

பு{[மு-ப.]: தலத்திலுளார்}

சாலவும் பொன்னிழைத் தே -- தெய்வத்
தையலர் விழைவன பலர்கொணர்ந் தார்;
கோலநற் பட்டுக்க ளின் -- வகை
கூறுவதோ? எண்ணில் ஏறுவ தோ?

31

'கழல்களும் கடகங்க ளும் -- மணிக்
கவசமும் மகுடமும் கணக்கில வாம்;
நிழல் நிறப் பரிபல வும் -- செந்
நிறத்தன பலவும்வெண் ணிறம்பல வும்
தழல் நிறம் மேகநிறம் -- விண்ணில்
சாரும் இந்திரவில்லை நேரு நிறம்
அழகிய கிளிவயிற்றின் -- வண்ணம்
ஆர்ந்தன வாய்ப்பணி சேர்ந்தன வாய்

32

'காற்றெனச் செல்வன வாய், -- இவை
கடிதுகைத் திடுத்திறன் மறவரொடே,
போற்றிய கையின ராய்ப் -- பல
புரவலர் கொணர்ந்து அவன் சபைபுகுந் தார்.
சீற்றவன் போர்யானை -- மன்னர்
சேர்த்தவை பலபல மந்தையுண்டாம்;
ஆற்றல் மிலேச்சமன் னர் -- தொலை
அரபியர் ஒட்டைகள் கொணர்ந்துதந் தார்.

33

'தென்றிசைச் சாவக மாம் -- பெருந்
தீவுதொட்டேவட திசையத னில்
நின்றிடும் புகழ்ச்சீ னம் -- வரை
நேர்ந்திடும் பலபல நாட்டின ரும்,
வென்றிகொள் தருமனுக் கே, -- அவன்
வேள்வியில் பெரும்புகழ் விளையும்வண்ணம்,
நன்றுபல் (பொருள்) கொணர்ந் தார்; -- புவி

நாயகன் யுதிட்டிரன் எனவுணர்ந் தார்.

34

'ஆடுகள் சிலர்கொணர்ந் தார்; -- பலர்
ஆயிர மாயிரம் பசுக்கொணர்ந் தார்;
மாடுகள் பூட்டின வாய்ப் -- பல
வகைப்படு தானியம் சுமந்தன வாய்

பு[குறிப்பு]: 'பொருள்' என்ற சொல் ஊகித்துக் கொண்டது}

ஈடுறு வண்டிகொண்டே -- பலர்
எய்தினர்; கரும்புகள் பலர்கொணர்ந்தார்;
நாடுறு தயிலவகை -- நறு
நானத்தின் பொருள்பலர் கொணர்ந்துதந் தார்;

35

'நெய்க்குடம் கொண்டுவந்தார், -- மறை
நியமங்கொள் பார்ப்பனர் மகத்தினுக் கே;
மொய்க்குமின் கள்வகைகள் -- கொண்டு
மோதினர் அரசினம் மகிழ்வுற வே;
தைக்குநற் குப்பாயம், -- செம்பொற்
சால்வைகள், போர்வைகள், கம்பளங் கள் --
கைக்குமட் டினுந்தா னோ -- அவை
காண்பவர் விழிகட்கும் அடங்குப வோ?

36

'தந்தத்தில் கட்டில்க ளும், -- நல்ல
தந்தத்தில் பல்லக்கும், வாகன மும்,
தந்தத்தின் பிடிவா ளும், -- அந்தத்
தந்தத்திலே சிற்பத் தொழில்வகை யும்,
தந்தத்தி லாதன மும், -- பின்னும்
தமனிய மணிகளில் இவையனைத் தும்
தந்தத்தைக் கணக்கிட வோ? -- முழுத்
தரணியின் திருவும் இத் தருமனுக் கோ?'

37

வேறு

என்றிவ் வாறு பலபல எண்ணி
ஏழை யாகி இரங்குத லுற்றான்,
வன்றி றத்தொரு கல்லெனு நெஞ்சன்,
வானம் வீழினும் அஞ்சுத இல்லான்,
குன்றமொன்று குழைவுற் றிளகிக்
குழம்பு பட்டழி வெய்திடும் வண்ணம்
கன்று பூதலத் துள்ளுறை வெம்மை
காய்ந்தெழுந்து வெளிப்படல் போல.

38

நெஞ்சத் துள்ளோர் பொறாமை யெனுந்தீ
நீள்வதால் உள்ளம் நெக்குரு கிப்போய்,
மஞ்சன் ஆண்மை மறந்திண்மை மானம்
வன்மை யாவும் மறந்தன னாகிப்
பஞ்சை யாமொரு பெண்மகள் போலும்
பாலர் போலும் பரிதவிப் பானாய்க்
கொஞ்ச நேரத்திற் பாதகத் தோடு
கூடியே உற வெய்திநின் றானால்.

39

யாது நேரினும் எவ்வகை யானும்
யாது போயினும் பாண்டவர் வாழ்வைத்
தீது செய்து மடித்திட எண்ணிச்
செய்கை யொன்றறி யான்திகைப் பெய்திச்
சூதும் பொய்யும் உருவெனக் கொண்ட
துட்ட மாமனைத் தான்சர ணெய்தி,
'ஏது செய்வம்' எனச்சொல்லி நைந்தான்,
எண்ணத் துள்ளன யாவும் உரைத்தே.

40

மன்னர் மன்னன் யுதிட்டிரன் செய்த
மாம கத்தினில் வந்து பொழிந்த
சொன்னம் பூண்மணி முத்திவை கண்டும்
தோற்றங் கண்டும் மதிப்பினைக் கண்டும்
என்ன பட்டது தன்னுளம் என்றே
ஈன மாமன் அறிந்திடும் வண்ணம்
முன்னம் தான் நெஞ்சிற் கூறிய வெல்லாம்

மூடன் பின்னும் எடுத்து மொழிந்தான்.

41

The envy of Duryodhana

19. Despite his great heaps of wealth,
The undisputed suzerainty of sceptre,
His sea of four-fold army fabulous
Like which kings on earth can never boast,
And ethereal joys, all at hand.
Very like those of Lord Indra
He, the son of eyeless Dritarashtra
Bemoans his lot with a burnt heart, Listen;

20. "So long as Pantavas wield their lofty sceptre
And remain lords of the world,
Can my reign be reckoned as reign at all?
Aren't my manliness and glory but empty sounds?
Bull-like Arjuna peerless! In his eyes
And the broad bosom of Bhima glorious and heroic
Is writ large my ignominy.

21. "As the very lord of crowned kings of Bharat
Dharma wrought the yagna, attended by
Sage Narad and other saints. Oh, the ruse
Of the filcher from Yatu's line and the strength
Of his brothers younger have indeed made
Valourless Dharma, the first among Kings.

22. "A thousand crowned monarchs and a myriad
Petty kings came there, and in order placed
Immense tribute, rare and great.

Can I ever this forget?
 Garments pure -- a woven wealth of wonder --,
 Auric chains with gems bedight
 And endless gold! Oh, these do defy
 Weight and measure. Were they but a few
 Who gave gifts of abigails and steeds and cars?

23. "Vessels wrought of gold of finest touch,
 Diamond diadems dazzling as the sun,
 Heaps of rubies, hills of jasper and sapphire,
 Pearls galore, gems in gold ornate,
 Lustrous novelties of latest designs,
 They did pour forth as tribute true.
 Could I ever such a sight forget?

24. "Gold of four types, fresh from the mint,
 Heaps of coins fourthousand-fold,
 Javelins galore, and bows numberless,
 Arrows, quivers, swords, spears, staves,
 These were a legion, sooth to say --
 And drums that resound in a hundred ways:
 These they brought, the kings from various parts
 And then before him bowed low.

25. "Like grannies old and cold anchorites
 He reads psittaceous yarns of yore.
 About 'Patience' and 'Predestination' he prattles
 And lives sequestered, bereft on valour.
 Is it to this wishy-washy Dharma
 The kings of earth have conferred lordship?
 Oh, his Flag doth sport the 'Drum'

And lo, the whole world is his!

26. "By the strength of his brothers broad-shouldered
 He did rise aloft, a King of kings.
 Like a trumpeting mammoth ichorous
 As he the completion of yagna, announced
 The kings of earth, as it were, on their crowns
 Did wear his solemn fiat, for sure,
 And began to pour out riches endless
 In that assembly, passing good.

27. "How can I ever this stomach? Am I not
 Of his sorry boyhood-days aware?
 Are pearls a heap of mere refuse
 That the littoral lords do dump them so?
 Mother-of-pearl, coral, conch, -- white and bright --
 And peerless lapis-lazuli, -- all in heaps,
 They lavished and lo, stood aside
 In deference to this only 'he'.

28. "Kings of hilly regions brought with them
 Stags a good many, fresh honey,
 And elephants trained in warfare;
 Also they brought with them horses and hogs;
 Antlers, ivory, chamaras and precious hides variform;
 To these they added gold and stood adoring.

29. "Ruddy hides, black ones, beauteous buckskin,
 Tigerskin, hides of elephants and goats,
 Multicoloured garments woven of wool,
 Precious pets of birds and animals,

And sandal and akilwood too
To please Pancali, the golden-hued.

30. "Cardamon, camphor, cinnamon of sweet scent,
Areca of superior type
They brought in beauteous packages;
These they rained and stood with folded arms.
More and more which the earth doth yield,
The kings did bring, by the Pantavas desired.
The noisy porters these unloaded;
Each of these will in my mind ever last.

31. "Chains and chaplets of gold and pearls,
Or with gems bedecked, they poured;
Sarees in hundred hues, bejewelled, broidered,
Inwoven with pictures bright and threads
Of gold filigreed -- much loved
By the divine damsels --, were by many brought;
Who can ever keep count of this silken riot?

32. "Countless were the anklets and bracelets,
The gemmed cuirasses and diadems.
The horses! How many and varied were they!
Shadow-hued, incarnadine, white,
Like flame ruddy, nimbus-hued, Iris-hued,
Green as the plumage of parakeet;
These were a legion of them
Romping in ornate gaiety.

33. "Than wind faster were these; with their
valiant riders were they gifted by them

Who entered the hall with folded hands;
 Wrathful tuskers eager for war
 Were by kings gifted; numberless were
 The able monarchs barbaric
 Who gave away Arabian dromedaries.

34. "From the great island of Java in the South
 To famed Cathay in the North,
 Men of all nations brought with them
 Many great things to victorious Dharma
 That his yagna might wax great in glory;
 These reckoned Yutistira as the Lord of the World.

35. "A few brought with them goats,
 A great many thousands of kine;
 With bandies yoked to bullocks
 And loaded with a variety of grains
 Many came; sweet-canes were in abundance brought;
 So too oils odoriferous and perfumes of musk.

36. "Unto the yagna by Brahmins wrought
 Many came with pots of ghee;
 With varieties of frothy toddy sweet
 Many entered to the delight of kings.
 Shirts, gold-brocaded shawls, blankets and carpets!
 Nor hand, nor eye could these measure.

37. "Cots, palanquins, vehicles -- all wrought of ivory!
 Swords with handles of ivory, and works of art
 Also in ivory, chairs of ivory
 And these again in gold and gems.

Who could ever keep pace with reckoning?

Is all the wealth of world

To be owned by Dharma only?"

38. Thus on these he mused

And became impoverished and sad;

He, in sooth, was flint-hearted;

He would fear not though the sky should fall.

As a hill that did melt

And perish a liquid stream,

As a sudden eruption caused by

The constant heat beneath the earth.

39. So too, the flame of envy that raged for long

Gnawed at his vitals.

Of manliness, valour, hardihood, honour,

Strength and all, he became oblivious;

Like a woman hapless and helpless,

Like a mere infant, he quaked in dire distress.

Then after a short passage of time

His heart was with evil knit.

40. "Happen whatever may, by hook or by crook,

Whatever the cost, the life of Pantavas

Should be annihilated by dreadful evil"

So he thought, but stood nonplussed.

Asylum base therefore he sought in his wicked uncle

Who was ruse and wile incarnate.

He told him all and him asked sorrowing:

"What shall we do?"

41. Of gold, jewels, gems and pearls
 Which were rained in the great yagna
 Of Yuthishtira, the King of kings,
 Their form and their worth,
 Of what did betide him, when these he beheld,
 He wanted his base uncle to know truly;
 So, the thoughts that did burst his heart
 The fool began to pour out again:

6. துரியோதனன் சகுனியிடம் சொல்வது 42 -52

வேறு

'உலகு தொடங்கிய நாள்முத லாகநஞ் சாதியில் -- புகழ்
 ஓங்கிநின் றாரித் தருமனைப் போலெவர்? -- மாமனே!
 இலகு புகழ்மனு வாதி முதுவர்க்கும், மாமனே! -- பொருள்
 ஏற்றமும் மாட்சியும் இப்படி யுண்டுகொல்? -- மாமனே!
 கலைக ளுணர்ந்தநல் வேதியப் பாவலர் செய்தவாம் -- பழங்
 கற்பனைக் காவியம் பற்பல கற்றனை, -- மாமனே!
 பலகடல் நாட்டையும் இப்படி வென்றதை எங்கணும் -- சொல்லப்
 பார்த்ததுண் டோ? கதை கேட்டதுண் டோ? புகல், மாமனே!

42

'எதனை யுலகில் மறப்பினும், யானினி, மாமனே! -- இவர்
 யாகத்தை என்றும் மறந்திட லென்பதொன் றேது காண்?
 விதமுறச் சொன்னபொருட் குவை யும்பெரி தில்லைகாண்; -- அந்த
 வேள்வியில் என்னை வெதுப்பின வேறு பலவுண்டே;
 இதனை யெலாமவ் விழியற்ற தந்தையின் பாற்சென்றே -- சொல்லி,
 இங்கிவர் மீதவ னும்பகை எய்திடச் செய்கு வாய்
 மிதமிகு மன்பவர் மீதுகொண் டானவன் கேட்கவே, -- அந்த
 வேள்விகண் டென்னுயிர் புண்படுஞ் செய்தி விளம்பு வாய்.

43

'கண்ணைப் பறிக்கும் அழகுடை யாரிள மங்கையர் -- பல

காமரு பொன்மணிப் பூண்க ளணிந்தவர் தம்மை யே

பு[மு-ப.]: 'யெய்திடச் செய்தியால்'

மண்ணைப் புரக்கும் புரவலர் தாமந்த வேள்வியில் -- கொண்டு
வாழ்த்தி யளித்தனர் பாண்டவர்க் கே, எங்கள் -- மாம னே!
எண்ணைப் பழிக்குந் தொகையுடை யாரிள மஞ்சரைப் -- பலர்
ஈந்தனர் மன்னரிவர்தமக்குத்தொண் டியற்ற வே;
விண்ணைப் பிளக்குந் தொனியுடைச் சங்குகள் ஊதினார்; -- தெய்வ
வேதியர் மந்திரத் தோடுபல் வாழ்த்துக்கள் ஓதி னார்.

44

'நாரதன் தானும் அவ்வேதவியாசனும் ஆங்ஙனே -- பலர்
நானிங் குரைத்தற் கரியபெருமை முனிவரும்
மாரத வீரர் அப் பாண்டவர் வேள்விக்கு வந்ததும், -- வந்து
மாமறை யாசிகள் கூறிப் பெரும்புகழ் தந்த தும்,
வீரர்தம் போரின் அரிய நற் சாத்திர வாதங்கள் -- பல
விப்பிரர் தம்முள் விளைத்திட உண்மைகள் வீச வே
சார மறிந்த யுதிட்டிரன் கேட்டு வியந்ததும், -- நல்ல
தங்க மழைபொழிந் தாங்கவர்க்கே மகிழ் தந்த தும்,

45

'விப்பிர ராதிய நால்வரு ணத்தவர் துய்ப்பவே -- நல்
விருந்து செயலில் அளவற்ற பொன்செல விட்டதும்,
'இப்பி றவிக்குள் இவையொத்த வேள்வி விருந்துகள் -- புவி
எங்கணும் நான்கண்ட தில்லை' எனத்தொனி பட்ட தும்,
தப்பின்றி யேநல் விருந்தினர் யாருக்குந் தகுதிகள் -- கண்டு
தக்கசன் மானம் அளித்து வரிசைகள் இட்டதும்,
செப்புக் நீயவ் விழியற்ற தந்தைக்கு; "நின்மகன் -- இந்தச்
செல்வம் பெறாவிடில் செத்திடு வான்" என்றும் செப்பு வாய்.

46

'அண்ணன் மைந்தன் அவனிக் குரியவன் யானன்றோ? -- அவர்
அடியவ ராகியெமைப் பற்றி நின்றல் விதியன் றோ?
பண்ணும் வேள்வியில் யார்க்கு முதன்மை அவர்தந்தார்? -- அந்தப்

பாண்ட வர்நமைப் புல்லென எண்ணுதல் பார்த்தை யோ?
 கண்ண னுக்கு முதல்உப சாரங்கள் காட்டினார்; -- சென்று
 கண்ணி லாத்தந்தைக் கிச்செய லின்பொருள் காட்டு வாய்;
 மண்ணில் வேந்தருள் கண்ணன் எவ் வாறு முதற்பட்டான்? -- என்றன்
 மாமனேஅவ னம்மில் உயர்ந்த வகைசொல் வாய்.

47

'சந்திரன்குலத் தேபிறந் தோர்தந் தலைவன்யான் -- என்று
 சகமெ லாஞ்சொலும் வார்த்தைமெய் யோவெறுஞ் சாலமோ?
 தந்திரத்தொழில் ஒன்றுண ரும்சிறு வேந்தனை -- இவர்
 தரணி மன்னருள் முற்பட வைத்திடல் சாலமோ?
 மந்தி ரத்திலச் சேதியர் மன்னனை மாய்த்திட்டார்; -- ஐய!
 மாம கத்தில் அதிதியைக் கொல்ல மரபுண்டோ?
 இந்தி ரத்துவம் பெற்றிவர் வாழும் நெறிநன்றே! -- இதை
 எண்ணி எண்ணிஎன் நெஞ்சு கொதிக்குது, மாமனே.

48

'சதிசெய் தார்க்குச் சதிசெயல் வேண்டும் என் மாமனே! -- இவர்
 தாமென் அன்பன் சராசந்தனுக்குமுன் எவ்வகை
 விதிசெய் தார்? அதை என்றும் என்உள்ளம் மறக்குமோ? -- இந்த
 மேதினி யோர்கள் மறந்துவிட்டார், இஃதோர் விந்தையே.
 நிதிசெய் தாரைப் பணிகுவர் மானிடர், மாமனே! -- எந்த
 நெறியி னாலது செய்யினும், நாயென நீள்புவி
 துதிசெய் தேயடி நக்குதல் கண்டனை, மாமனே! -- வெறுஞ்
 சொல்லுக் கேயற நூல்கள் உரைக்கும் துணிவெலாம்.

49

வேறு

'பொற்றடந் தேரொன்று வாலிகன் கொண்டு விடுத்ததும், -- அதில்
 பொற்கொடி சேதியர் கோமகன் வந்து தொடுத்ததும்,
 உற்றதோர் தம்பிக்குத் தென்னவன் மார்பணி தந்ததும், -- ஒளி
 யோங்கிய மாலையம் மாகதன் தான்கொண்டு வந்த தும்,
 பற்றல ரஞ்சம் பெரும்புகழேக லவியனே -- செம்பொற்
 பாதுகை கொண்டு யுதிட்டிரன் தாளினில் ஆர்த்த தும்

முற்றிடு மஞ்சனத் திற்குப் பலபல தீர்த்தங்கள் -- மிகு
மொய்ப்புடை யான் அவ் அவந்தியர் மன்னவன் சேர்த்ததும், 50

'மஞ்சன நீர்தவ வேதவியாசன் பொழிந்ததும், -- பல
வைதிகர் கூடிநன் மந்திர வாழ்த்து மொழிந்த தும்,
குஞ்சரச் சாத்தகி வெண்குடை தாங்கிட, வீமனும் -- இளங்
கொற்றவ னும்பொற் சிவிறிகள் வீச, இரட்டை யர்
அஞ்சவர் போலங்கு நின்று கவரி இரட்டவே, -- கடல்
ஆளு மொருவன் கொடுத்ததொர் தெய்விகச் சங்கி னில்
வஞ்சகன் கண்ணன் புனிதமுறுங் கங்கை நீர்கொண்டு -- திரு
மஞ்சன மாட்டும்அப் போதில் எவரும் மகிழ்ந்த தும் 51

'மூச்சை யடைத்த தடா! சபை தன்னில் விழுந்து நான் -- அங்கு
மூர்ச்சை யடைந்தது கண்டனையே! என்றன் மாமனே!
ஏச்சையும் அங்கவர் கொண்ட நகைப்பையும் எண்ணுவாய்; -- அந்த
ஏந்திழை யாளும் எனைச்சிரித் தாளிதை எண்ணு வாய்;
பேச்சை வளர்த்துப் பயனொன்று மில்லை, என் மாமனே! -- அவர்
பேற்றை அழிக்கஉபாயஞ்சொல்வாய், என்றன் மாமனே!
தீச்செயல் நற்செயல் ஏதெனிம் னும்ஒன்று செய்து, நாம் -- அவர்
செல்வங் கவர்ந்த வரைவிட வேண்டும் தெருவிலே. 52

6. Duryodhama copfides to Sakuri 42- 52

42. "Since the universal frame began, oh uncle!
Was there a kshtriya to match Dharma in glory?
Even to famed Manu and his compeers,
Oh uncle! such nobility and majesty were not vouchsafed
You have conned many epics oh uncle!
Have you ever beheid. such conquests
In land and sea? Or ever heard of them
In stories either? Oh uncle! Pray tell me.

43. "Many things in this world may I ignore and forget;
 But never can I, their yagna, oh uncle!
 Even heaps of wealth variform weren't by me deemed great;
 There were many besides that set me on fire.
 Pray, hie to eyeless father and to him these convey
 That he may turn hostile to them, for sure.
 His love for them is without bounds; let him hear
 How that yagna hath my very life injured.

44. "Many young damsels of dazzling beauty
 Decked with jewels of gold and gems
 Were to the Five gifted at the yagna, by kings
 Who sealed their gifts with benediction.
 To serve well the Five, many gave them lads
 And their number is beyond reckoning.
 They blow conchs that tore the vault of heaven;
 Holy Brahmins chanted mantras and blessed them.

45. "Narada himself and Veda Vyasa,
 Many saints whose glory is ineffable
 And Maha-rata heroes attended the yagna;
 These showered blessings with choice words Vedic.
 Disputation -- a war of words, far superior to the regular war
 Was held by Brahmins and out leapt
 Many a truth sublime! Yuthishtira heard these in rapture
 And to their delight rained on them gold.

46. "For feasting the four noble castes
 Limitless gold was expended;
 It was voiced abroad that within living memory
 No sacrifice or feast could match them.

And guests were honoured with gifts
 As became their station in life.
 Go, tell that eyeless father; "If your son
 Comes not by this wealth, he'll die for sure."

47. "Am I not the Lord of the world, being the son
 Of the brother elder? Does not the rule declare
 That they should serve me even as slaves? To whom
 Did they confer the right to preside over the yagna?
 Those Pantavas did but rate us mere straw.
 Kannan it was, who was honoured first.
 How did Kannan become the first
 Among countless monarchs? Oh uncle!
 Tell me how he is superior to us.

48. "Are the words of the world, me proclaiming
 The Lord of them that hail from Chandra's line
 True or false? Could they, make a petty king
 Who knows the world's ways the first among kings?
 In that sacrifice they killed the King of Chedi;
 Does tradition allow regicide in a yagna great?
 Indra-like and great indeed is their way!
 As on these I think and think, my blood boils.

49. "Ruse by ruse must be met, oh uncle:
 What were these before my friend Jarasand?
 Think how they snapt his life; can I that forget
 Tho' men of earth have sure forgot? A wonder it is!
 Men bow before them that amass wealth, oh uncle!
 Whatever be the means, should a man make money
 The world will fall at his feet and lick them clean!

Oh uncle! the dicta of righteous works are empty sounds.

50. "Bahlika gave a car of gold and over it was hoisted
 A golden flag by the King of Chedi.
 To Arjuna did the Pantiyan King a cuirass give;
 A dazzling necklace was by Magata brought.
 Famed Ekalavya -- the terror of foes --,
 Came with a pair of golden sandals
 Which he himself to the feet of Dharma fastened;
 For holy ablution, the King of Avanti
 Secured water from holy fords galore.

51. "The holy water was by Veda Vyasa poured;
 Holy Brahmins chanted mantric blessings.
 Sattaki -- an elephant-cub -- held aloft
 The royal parasol white.
 Bhima and prince Arjun wafted fans of gold
 Nakula and Sahadeva fanned with Chamara.
 With the conch by Varuna gifted, Kannan poured
 The water of Ganga, to the delight of spectators.

52. "Ha! I gasped for breath! I fell in the hall
 In a terrible swoon! You beheld it yourself, oh uncle!
 Think of their reviling, their laughter;
 That woman too laughed; think of that.
 Of what avail are mere words, my uncle?
 Tell me how I can their fortune blast.
 By deed, good or bad we must divest them
 Of their wealth and leave them destitute."

7. சகுனியின் சதி 53 -57

வேறு

என்று சுயோதனன் கூறியே -- நெஞ்சம்
 ஈர்ந்திடக் கண்ட சகுனிதான்; -- 'அட!
 இன்று தருகுவன் வெற்றியே; -- இதற்கு
 இத்தனை வீண்சொல் வளர்ப்பதேன்? -- இனி
 ஒன்றுரைப் பேன் நல் உபாயந்தான்; -- அதை
 ஊன்றிக் கருத்தொடு கேட்பையால்; -- ஒரு
 மன்று புனைந்திடச் செய்திநீ, -- தெய்வ
 மண்டப மொத்த நலங்கொண்டே;

53

'மண்டபங் காண வருவிரென் -- றந்த
 மன்னவர் தம்மை வரவழைத் -- தங்கு
 கொண்ட கருத்தை முடிப்பவே -- மெல்லக்
 கூட்டிவன் சூது பொரச்செய்வோம்; -- அந்த
 வண்டரை நாழிகை யொன்றிலே -- தங்கள்
 வான்பொருள் யாவையும் தோற்றுனைப் -- பணி
 தொண்ட ரெனச்செய் திடுவன்யான், -- என் றன்
 சூதின் வலிமை அறிவைநீ.

54

வெஞ்சமர் செய்திடு வோமெனில் -- அதில்
 வெற்றியும் தோல்வியும் யார்கண்டார்? -- அந்தப்
 பஞ்சவர் வீரம் பெரிதுகாண்! -- ஒரு
 பார்த்தன்கை வில்லுக் கெதிருண்டோ? -- உன்றன்
 நெஞ்சத்திற் சூதை யிகழ்ச்சியாக் -- கொள்ள
 நீதமில்லை, முன்னைப் பார்த்திவர் -- தொகை
 கொஞ்ச மிலைப்பெருஞ் சூதினால் -- வெற்றி
 கொண்டு பகையை அழித்துளோர்.

55

'நாடும் குடிகளும் செல்வமும் -- எண்ணி,
 நானிலத் தோர்கொடும் போர்செய்வார்; -- அன்றி

ஒடுங் குருதியைத் தேக்கவோ? -- தமர்
 ஊன்குவை கண்டு களிக்கவோ? -- அந்த
 நாடும் குடிகளும் செல்வமும் -- ஒரு
 நாழிகைப் போதினில் சூதினால் -- வெல்லக்
 கூடு மெனிற்பிறி தெண்ணலேன்? -- என்றன்
 கொள்கை இது'வெனக் கூறினான்.

56

இங்கிது கேட்ட சுயோதனன் -- 'மிக
 இங்கிதம் சொல்லினை, மாமனே!' -- என்று
 சங்கிலிப் பொன்னின் மணியிட்ட -- ஒளித்
 தாமம் சகுனிக்குச் சூட்டினான்; -- பின்னர்,
 'எங்கும் புவிமிசை உன்னைப்போல் -- எனக்
 கில்லை இனியது சொல்லுவோர்' -- என்று
 பொங்கும் உவகையின் மார்புறக் -- கட்டிப்
 பூரித்து விம்மித் தழுவினான்.

57

7. The Ruse of Sakuni

53. Thus Duryodhana. When Sakuni found his heart
 Smitten thus, said he: "Ha, this very day
 Will I devise your victory; why waste so many words?
 Listen to this my goodly ruse, and listen
 You must with utmost care; you must build
 A courtly court, in form and beauty celestial!

54. "To behold that hall the princes invite
 And there to translate our intent, we will
 Gingerly engage them in a game of dreadful dice.
 In less than an hour will I the heroes worst
 And shear them clean of their wealth immense
 And make them slaves who shall adore you.
 You are well aware of my powerful throw.

55. "Were we to wage a war, who can its result predict?

The valour of Pantavas is great indeed!

Think not dice to be demeaning,

Is there a fellow to the bow of Partha?

Kings of yore, as you know, have quelled

Their foes with the dice.

56. "To annex land, people and wealth,

Men in this world do wage great wars;

Is it to dam rivers bloody? Or joy at

The sight of heaped flesh lifeless of their kin?

If land, people and wealth could by dice

Be won in minutes, why think of aught else?

This indeed is my policy" said he.

57. To this hearkened Suyodhana who said:

"Nobly spoken! Your words breathe weal."

So saying, with rows of chains of gemmed gold

He did garland Sakuni, and said:

"In all this world there is none like you

To speak unto me such soothing pleasance."

Him he then hugged close to his bosom

And stood swelling with soaring joy.

8. சகுனி திரிதராட்டிரனிடம் சொல்லுதல் 58-70

மற்றதன் பின்னர் இருவரும் -- அரு

மந்திரக் கேள்வி உடையவன் -- பெருங்

கொற்றவர் கோன்திரி தரட்டிரன் -- சபை

கூடி வணங்கி இருந்தனர்; -- அருள்

அற்ற சகுனியும் சொல்லுவான்: -- 'ஐய,
ஆண்டகை நின்மகன் செய்திகேள்; -- உடல்
வற்றித் துரும்பொத் திருக்கின்றான்; -- உயிர்
வாழ்வை முழுதும் வெறுக்கின்றான்;

58

'உண்ப சுவையின்றி உண்கின்றான்; -- பின்
உடுப்ப திகழ உடுக்கின்றான்; -- பழ
நண்பர்க ளோடுற வெய்திடான்; -- இள
நாரியரைச் சிந்தை செய்திடான்; -- பிள்ளை
கண்பசலை கொண்டு போயினான்; -- இதன்
காரணம் யாதென்று கேட்பையால்; -- உயர்
திண்பரு மத்தடந் தோளினாய்!' -- என்று
தீய சகுனியும் செப்பினான்.

59

தந்தையும் இவ்வுரை கேட்டதால் -- உளம்
சாலவும் குன்றி வருந்தியே, -- 'என்றன்
மைந்த! நினக்கு வருத்தமேன்? -- இவன்
வார்த்தையி லேதும் பொருளுண்டோ? -- நினக்கு
எந்த விதத்துங் குறையுண்டோ? -- நினை
யாரும் எதிர்த்திடு வாருண்டோ? -- நின்றன்
சிந்தையில் எண்ணும் பொருளெலாம் -- கணந்
தேடிக் கொடுப்பவர் இல்லையோ?

60

'இன்னமு தொத்த உணவுகள், -- அந்த
இந்திரன் வெஃ குறும் ஆடைகள், -- பலர்
சொன்ன பணிசெயும் மன்னவர், -- வருந்
துன்பந் தவிர்க்கும் அமைச்சர்கள், -- மிக
நன்னலங் கொண்ட குடிபடை, -- இந்த
நானில மெங்கும் பெரும்புகழ் -- மிஞ்சி
மன்னும்அப் பாண்டவச் சோதரர் -- இவை
வாய்ந்தும் உனக்குத் துயருண்டோ?'

61

தந்தை வசனஞ் செவியுற்றே -- கொடி
சர்ப்பத்தைக் கொண்டதொர் கோமகன்
வெந்தழல் போலச் சினங்கொண்டே -- தன்னை
மீறிப் பலசொல் விளம்பினான்; -- இவன்

\pu{மு-ப.]: 'கொண்ட குடிவகை'}

மந்த மதிகொண்டு சொல்வதை -- அந்த
மாமன் திறித்துரை செய்குவான்: -- 'ஐய,
சிந்தை வெதுப்பத்தி னாலிவன் -- சொலும்
சீற்ற மொழிகள் பொறுப்பையால்.

62

'தன்னுளத் துள்ள குறையெலாம் -- நின்றன்
சந்நிதி யிற்சென்று சொல்லிட -- முதல்
என்னைப் பணித்தனன்; யானிவன் -- றனை
இங்கு வலியக் கொணர்ந்திட்டேன்; -- பிள்ளை
நன்னய மேசிந்தை செய்கின்றான்; -- எனில்
நன்கு மொழிவ தறிந்திலன்; -- நெஞ்சைத்
தின்னுங் கொடுத்தழல் கொண்டவர் -- சொல்லுஞ்
செய்தி தெளிய உரைப்பரோ?

63

'நீபெற்ற புத்திரனே யன்றோ? -- மன்னர்
நீதி யியல்பில் அறிகின்றான்; -- ஒரு
தீபத்தில் சென்று கொளுத்திய -- பந்தம்
தேச குறைய எரியுமோ? -- செல்வத்
தாபத்தை நெஞ்சில் வளர்த்திடல் -- மன்னர்
சாத்திரத் தேமுதற் சூத்திரம்; -- பின்னும்
ஆபத் தரசர்க்கு வேறுண்டோ -- தம்மில்
அன்னியர் செல்வம் மிகுதல்போல்?

64

'வேள்வியில் அன்றந்தப் பாண்டவர் -- நமை
வேண்டுமட் டுங்குறை செய்தனர்; -- ஒரு
கேள்வி யிலாதுன் மகன்றனைப் -- பலர்

கேலிசெய் தேநகைத் தார், கண்டாய்! -- புவி
ஆள்வினை முன்னவர்க் கின்றியே -- புகழ்
ஆர்ந்திளை யோரது கொள்வதைப் -- பற்றி
வாள்விழி மாதரும் நம்மையே -- கய
மக்களென் றெண்ணி நகைத்திட்டார்.

65

'ஆயிரம் யானை வலிகொண்டான் -- உந்தன்
ஆண்டகை மைந்த னிவன், கண்டாய்! -- இந்த
மாயிரு ஞாலத் துயர்ந்ததாம் -- மதி
வான்குலத் திற்கு முதல்வனாம்; -- ஒளி
ஞாயிறு நிற்பவும் மின்மினி -- தன்னை
நாடித் தொழுதிடுந் தன்மைபோல், -- அவர்
வேயிருந்தூ துமொர் கண்ணனை -- அந்த
வேள்வியில் சால உயர்த்தினார்.

66

'ஐயநின் மைந்தனுக் கில்லைகாண் -- அவர்
அர்க்கியம் முற்படத் தந்ததே; -- இந்த
வையகத் தார்வியப் பெய்தவே, -- புவி
மன்னவர் சேர்ந்த சபைதனில் -- மிக
நொய்யதொர் கண்ணனுக் காற்றினார்; -- மன்னர்
நொந்து மனங்குன்றிப் போயினர்; -- பணி
செய்யவும் கேலிகள் கேட்கவும் -- உன்றன்
சேயினை வைத்தனர் பாண்டவர்.

67

'பாண்டவர் செல்வம் விழைகின்றான்; -- புவிப்
பாரத்தை வேண்டிக் குழைகின்றான்; -- மிக
நீண்ட மகிதலம் முற்றிலும் -- உங்கள்
நேமி செலும்புகழ் கேட்கின்றான்; -- குலம்
பூண்ட பெருமை கெடாதவா -- றெண்ணிப்
பொங்குகின் றான் நலம் வேட்கின்றான்; -- மைந்தன்
ஆண்டகைக் கிஃது தகுமன்றோ? -- இல்லை
யாமெனில் வையம் நகுமன்றோ?

68

'நித்தங் கடலினிற் கொண்டுபோய் -- நல்ல
நீரை அளவின்றிக் கொட்டுமாம் -- உயர்
வித்தகர் போற்றிடுங் கங்கையா -- றது
வீணிற் பொருளை யழிப்பதோ? -- ஒரு
சத்த மிலாநடுக் காட்டினில் -- புனல்
தங்கிநிற் குங்குளம் ஒன்றுண் டாம்; -- அது
வைத்ததன் நீரைப் பிறர்கொளா -- வகை
வாரடைப் பாசியில் மூடியே.

69

'சூரிய வெப்பம் படாமலே -- மரம்
சூழ்ந்த மலையடிக் கீழ்ப்பட்டே -- முடை
நீரினை நித்தலும் காக்குமாம்; -- இந்த
நீள்சுனை போல்வர் பலருண்டே? -- எனில்

\pu{[பா-ம்.] "மூழ்கியே"}

ஆரியர் செல்வம் வளர்தற்கே -- நெறி
ஆயிரம் நித்தம் புதியன -- கண்டு
வாரிப் பழம்பொருள் எற்றுவார்; -- இந்த
வண்மையும் நீயறி யாததோ?

70

8. Sakuni addresses Dhoitarashtra 58 -70-

58. Thus resolved, both did hie to the court
Of Dhritarashtra, the King of kings,
Well-versed in the science of polity
And paid unto him obeisance.
Graceless Sakuni grew articulate;
"Oh, my Liege, listen to the plight of your son!
Wilted he is to just a straw, I say,
And life to him is opprobrious."

59. "He eats without relish and dresses like a drow,
 He seeks not company with old friends,
 And of young dames thinks not at all;
 The orbs of his eyes lack lustre,
 Pray, listen to the cause of all this,
 Oh Lord of rock-like shoulders broad!"
 Thus he spake, the evil one.

60. Him the father heard and was grieved
 At heart, "Oh my son, art thou sad?
 Is there sense in what he says?
 Could there be for you discontent?
 Are there any that can oppose thee?
 Aren't there men to get for thee in a trice
 Everything that thy heart desires?"

61. "Victuals sweet as nectar, garments which
 Indra would covet, monarchs many to obey thee,
 Ministers to fend off onslaught of troubles,
 Subjects blessed with weal and welfare.
 Great renown throughout the globe
 And above all, for brothers -- the stable Five;
 All these are yours; could sorrow assail thee?"

62. Hearing his father's words, the Prince
 Of the ophidian banner
 Like cruel fire raged in wrath unbounded
 And spoke many words, utterly uncontrolled.
 The words of this dullard, his uncle assessed
 And intervened to speak thus:
 "My Liege, forgive him, his words of rage;

They steam from a burning mind."

63. "He did at first bid me relate to you
 His heart-searing grievances; it was I
 That dragged him forcibly before you.
 What he thinks is nothing but good;
 Yet he knows not of goodly words and expression.
 When heart is seared by raging fire
 Could words of mouth convey clarity?"

64. "Is he not your own son? He knows naturally
 The monarchic code; will a torch
 Lit from a light glow the less? Fostering ambition
 For wealth immense is indeed the first article
 In the codex of monarchs; can aught spell
 Greater danger than wealth abounding in alien hands

65. "That day in the yagna, the Pantavas
 Disgraced us to their heart's content;
 Many railed at your son unchecked and laughed.
 Sceptre as of right belongs to the elder line.
 As the youngsters waxing glorious clutched at it
 Even dames of shining eyes deemed us base
 And their laughter was a cachinnation.

66. "Your son is a hero endowed with the might
 Of a thousand tuskers, you know.. .
 He is the first in the line of Chandra
 That is great and lofty in this world.
 Like adoring the little worm that glows
 While the sun doth blaze unnoticed

They raised Kannan to the skies --
Even Kannan of bamboo flute.

67. "Arghya-Puja was not offered to your son,
The world wondered at it, as 'that,
They offered to Kannan -- the weakling,
In the hall of the assembled kings;
Sore-grieved the kingly minds sank very low.
They fixed your son, aye, I tell you, ,
For service low- and raillery.

68. "He yearns for the wealth of Pantavas
And aches and craves for global reign;
He but wants your glorious sceptre
To hold sway over the world entire;
The honour of his clan he seeks to safeguard
And blemishless too; good alone he wants:
Do not these your heroic son befit? If it were not so
would not the world at large jeer at him?

69. "Every day Ganga pours into the ocean
Its goodly water limitless;
Does Ganga venerated by seers,
In needless waste indulge?
And there is a silent pool in the forest
Vast in its extent.
None can its water draw, alas!
All covered it is by moss.

70. "Many indeed are in this world
Like that pond beneath the hill

Proof against the sun's rays and by trees protected,
 All festering and utterly useless.
 The Aryas to increase wealth multifold
 Devise a thousand ways and means;
 Old wealth they scatter and throw away,
 Are you not of their ways aware?"

9. திரிதராட்டிரன் பதில் கூறுதல் 71 -83

கள்ளச் சகுனியும் இங்ஙனே -- பல
 கற்பனை சொல்லித் தன் உள்ளத்தின் -- பொருள
 கொள்ளப் பகட்டுதல் கேட்டபின் -- பெருங்
 கோபத்தோ டேதிரி தாட்டிரன், -- 'அட,
 பிள்ளையை நாசம் புரியவே -- ஒரு
 பேயென நீவந்து தோன்றினாய்; -- பெரு
 வெள்ளத்தைப் புல்லொன் றெதிர்க்குமோ? -- இள
 வேந்தரை நாம்வெல்ல லாகுமோ?

71

'சோதரர் தம்முட் பகையுண்டோ? -- ஒரு
 சுற்றத்திலே பெருஞ் செற்றமோ? -- நம்மில்
 ஆதரங் கொண்டவ ரல்லரோ? -- முன்னர்
 ஆயிரம் சூழ்ச்சி இவன்செய் தும் -- அந்தச்
 சீதரன் தண்ணரு ளாலுமோர் -- பெருஞ்
 சீலத்தி னாலும் புயவலி -- கொண்டும்
 யாதொரு தீங்கும் இலாமலே -- பிழைத்
 தெண்ணருங் கீர்த்திபெற் றாரன்றோ?

72

'பிள்ளைப் பருவந் தொடங்கியே -- இந்தப்
 பிச்சன் அவர்க்குப் பெரும்பகை -- செய்து
 கொள்ளப் படாத பெரும்பழி -- யன்றிக்
 கொண்டதொர் நன்மை சிறிதுண்டோ? -- நெஞ்சில்
 எள்ளத் தகுந்த பகைமையோ? -- அவர்
 யார்க்கும் இளைத்த வகையுண்டோ? -- வெறும்

நொள்ளைக் கதைகள் கதைக்கிறாய், -- பழ
நூலின் பொருளைச் சிதைக்கிறாய்.

73

'மன்னவர் நீதி சொலவந்தாய்; -- பகை
மாமலை யைச்சிறு மட்குடம் -- கொள்ளச்
சொன்னதொர் நூல்சற்றுக் காட்டுவாய்! -- விண்ணில்
சூரியன் போல் நிகரின்றியே -- புகழ்
துன்னப் புவிச்சக்க ராதிபம் -- உடற்
சோதரர் தாங்கொண் டிருப்பவும், -- தந்தை
என்னக் கருதி அவரெனைப் -- பணிந்து
என்சொற் கடங்கி நடப்பவும்,

74

'முன்னை இவன்செய்த தீதெலாம் -- அவர்
முற்றும் மறந்தவ ராகியே, -- தன்னைத்
தின்ன வருமொர் தவளையைக் -- கண்டு
சிங்கஞ் சிரித்தருள் செய்தல்போல் -- துணை
யென்ன இவனை மதிப்பவும் -- அவர்
ஏற்றத்தைக் கண்டும் அஞ்சாமலே -- (நின்றன்
சின்ன மதியினை என்சொல்வேன்!) பகை
செய்திட எண்ணிப் பிதற்றினாய்.

75

'ஒப்பில் வலிமை யுடையதாந் -- துணை
யோடு பகைத்தல் உறுதியோ? -- நம்மைத்
தப்பிழைத் தாரந்த வேள்வியில் -- என்று
சாலம் எவரிடஞ் செய்கிறாய்? -- மயல்
அப்பி விழிதடு மாறியே -- இவன்
அங்கு மிங்கும்விழுந் தாடல்கண்டு -- அந்தத்
துப்பிதழ் மைத்துனி தான்சிரித் -- திடில்
தோஷ மிதில்மிக வந்ததோ?

76

'தவறி விழுபவர் தம்மையே -- பெற்ற
தாயுஞ் சிரித்தல் மரபன் றோ? -- எனில்
இவனைத் துணைவர் சிரித்ததோர் -- செயல்
எண்ணரும் பாதக மாகுமோ? -- மனக்

கவலை வளர்த்திடல் வேண்டுவோர் -- ஒரு
காரணங் காணுதல் கஷ்டமோ? -- வெறும்
அவல மொழிகள் அளப்பதேன்? -- தொழில்
ஆயிர முண்டவை செய்குவீர்.

77

'சின்னஞ் சிறிய வயதிலே -- இவன்
தீமை அவர்க்குத் தொடங்கினான் -- அவர்
என்னரும் புத்திரன் என்றெண்ணித் -- தங்கள்
யாகத் திவனைத் தலைக்கொண்டு -- பசும்
பொன்னை நிறைத்ததொர் பையினை -- 'மனம்
போலச் செலவிடு வாய் என்றே -- தந்து
மன்னவர் காண இவனுக்கே -- தம்முள்
மாண்பு கொடுத்தன ரல்லரோ?

78

'கண்ணனுக் கேழுதல் அர்க்கியம் -- அவர்
காட்டினர் என்று பழித்தனை! -- எனில்
நண்ணும் விருந்தினர்க் கன்றியே -- நம்முள்
நாமுப சாரங்கள் செய்வதோ -- உறவு
அண்ணனும் தம்பியும் ஆதலால் -- அவர்
அன்னிய மாநமைக் கொண்டிலர்; -- முகில்
வண்ணன் அதிதியர் தம்முளே -- முதல்
மாண்புடை யானெனக் கொண்டனர்;

79

'கண்ணனுக் கேயது சாலுமென்று -- உயர்
கங்கை மகன்சொலச் செய்தனர்; -- இதைப்
பண்ணரும் பாவமென் றெண்ணினால் -- அதன்
பார மவர்தமைச் சாருமோ? -- பின்னும்
கண்ணனை எதெனக் கொண்டனை? -- "அவன்
காலிற் சிறிதுக ளொப்பவர் -- நிலத்
தெண்ணரும் மன்னவர் தம்முளே -- பிறர்
யாரு மிலை"யெனல் காணுவாய்.

80

"ஆதிப் பரம்பொருள் நாரணன், -- தெளி
வாகிய பாற்கடல் மீதி லே -- நல்ல
சோதிப் பணாமுடி யாயிரம் -- கொண்ட

தொல்லறி வென்னுமொர் பாம்பின் மேல் -- ஒரு
 போதத் துயில்கொளும் நாயகன், -- கலை
 போந்து புவிமிசைத் தோன்றினான் -- இந்தச்
 சீதக் குவளை விழியினான்” -- என்று
 செப்புவர் உண்மை தெளிந்தவர்.

81

‘நானெனும் ஆணவந் தள்ளலும் -- இந்த
 ஞாலத்தைத் தானெனக் கொள்ளலும் -- பர
 மோன நிலையின் நடத்தலும் -- ஒரு
 மூவகைக் காலங் கடத்தலும் -- நடு
 வான கருமங்கள் செய்தலும் -- உயிர்
 யாவிற்கும் நல்லருள் பெய்தலும் -- பிறர்
 ஊனைச் சிதைத்திடும் போதினும் -- தனது
 உள்ளம் அருளின் நெகுதலும்,

82

‘ஆயிரங் கால முயற்சியால் -- பெற
 லாவர் இப் பேறுகள் ஞானியர்; -- இவை
 தாயின் வயிற்றில் பிறந்தன்றே -- தமைச்
 சார்ந்து விளங்கப் பெறுவரேல், -- இந்த
 மாயிரு ஞாலம் அவர்தமைத் -- தெய்வ
 மாண்புடை யாரென்று போற்றுங்காண்! -- ஒரு
 பேயினை வேதம் உணர்த்தல்போல் -- கண்ணன்
 பெற்றி உனக்கெவர் பேசுவார்?’

83

9. The Reply of Dhitarashtra 71 -83

71. Sly Sakuni did spin many a yarn;
 To his masquerading words, the King listened.
 In mounting wrath he thundered thus:
 "Sirrah! A devil art thou born
 To consign my son to perdition;
 Can a blade of grass a great flood oppose?
 Can we, the young princes invincible?

72. "Can there be enmity betwixt brothers?
 Can resentment reign among kith and kin?
 Are they not linked to us in love?
 He did hatch a thousand plots;
 Yet by the grace of Sridhar, their own
 Innate goodness and strength so great,
 They emerged unscathed
 And annexed endless glory.

73. "Right from his infancy this mad fellow
 Nurtured great enmity for them
 What did he earn but enormous blame?
 Did he ever come by an atom of good?
 Is their enmity a mere mockery?
 Could any ever weaken them?
 You spin but rotten yarns and deflect
 The very import of ancient works.

74. "Of monarchic laws you come to blabber;
 Pray, cite to me a work that says
 That a mud pot can a huge hostile mountain contain.
 Like the matchless sun in the expanse of the sky
 Is their glorious emperorship
 Yet deeming me their father, they adore me
 And transgress my words, they would not.

75. "As a lion that laughs and spares in grace
 The life of a frog that comes hopping
 To swallow it, they have forgotten your past evils
 And still consider you their friend.
 You are not alive to their dreadful loftiness.

What am I to say of your petty mind?

You but blabber hostility.

76. "Will it spell good to antagonize helpful brothers

That are strong beyond compare?

Whom are you trying to fool asseverating

That they in the yagna wronged us?

Inebriate and with bewildered eyes, he toddled

Hither and thither and fell down.

She did laugh, that coral-lipped sister-in-law,

Was her laughter with blemish fraught?

77. "At him that slips and falls down

Even his mother is prone to laugh;

Could brother's laughter in such context

Be tantamount to a sin grievous?

Is it difficult for men, a reason to coin

Who are bent on worry-cultivation?

With words of grief, why jibber and jabber?

Myriads are the jobs on hand, go and perform them.

78. "Even as a child, he began to play

His game of evil against them;

Yet as he is my son dear to me

They assigned him pride of place in the yagna.

Him they greeted with a bag of gold

And told him spend as he liked.

Did they not before monarchs mighty

Make him one pre-eminent?

79. "First-Arghya to Kannan'. That indeed

Is your gravamen. I ask:
 Whom are we to honour -- the guests
 Or our own selves?
 By ties fraternal are you bound;
 So would they not deem us guests.
 They but thought Kannan to be
 The greatest of the guests present.

80. "They followed Ganga's son that said;
 "That honour is due to Kannan alone"
 Should you this equate with great sin
 How could they be inculpated?
 Well, what do you think, Kannan is?
 Know that none among the numberless kings
 On earth, is worth a tiny speck of dirt
 That lies on his hallowed foot.

81. "The Being Original, Narayana,
 He that sports an Illuminate Slumber
 Supine on Wisdom's Bed -- the stupendous snake
 Of a thousand hoods lustrous --,
 Afloat on the Milky Ocean of pellucidity,
 Did deign to manifest in form visible;
 He indeed is Kannan whose eyes lily-like
 In sooth are the coolth of grace"
 Thus they spake, the Seers of Truth.

82. "To annihilate I-ness that is egoism
 To know the world to be, one's own self,
 To be stablished firm in supernal Silence.
 To beyond the past, the present and the future,

To do 'deeds ever poised in neutrality.
 To pour goodly grace abundant on all lives,
 To own a heart that thaws in pity
 Though the flesh, is tortured sore by others:

83. "These beatitudes the wise ones attain
 By sustained effort over a thousand years
 If some are seen to be with these endowed
 Even when lying in their mothers,wombs
 This goodly earth will hail them sure
 As divinely great and true.
 Who can instruct a devil in scriptures?
 Who can speak of Kannan to thee?"

10. துரியோதனன் சினங் கொள்ளுதல் 84-85

வேறு

வெற்றி வேற்கைப் பரதர்தங் கோமான்,
 மேன்மை கொண்ட விழியகத் துள்ளோன்,
 பெற்றி மிக்க விதுர னறிவைப்
 பின்னும் மற்றொரு கண்ணெனக் கொண்டோன்,
 முற்று ணர்திரி தராட்டிரன் என்போன்
 மூடப் பிள்ளைக்கு மாமன்சொல் வார்த்தை
 எற்றி நல்ல வழக்குரை செய்தே
 ஏன்ற வாறு நயங்கள் புகட்ட,

84

கொல்லும் நோய்க்கு மருந்துசெய் போழ்தில்
 கூடும் வெம்மைய தாய்ப்பிணக் குற்றே
 தொல்லுணர்வின் மருத்துவன் தன்னைச்
 சோர்வுறுத்துதல் போல், ஒரு தந்தை

பு[பாட பேதம்]: “னகுதலும்”}

சொல்லும் வார்த்தையி லேதெரு ளாதான்,
தோமி ழைப்பதி லோர்மதி யுள்ளான்,
கல்லும் ஒப்பிடத் தந்தை விளக்கும்
கட்டு ரைக்குக் கடுஞ்சின முற்றான்.

85

10. The near-omniscient Dhritarashtra,

84. The near-omniscient Dhritarashtra
The victorious spear-handed emperor,
He that was blessed with inner vision,
He unto whom Vidura's wisdom was eyes indeed
Thus reasoned with his fool-son
And persuasively appealed to him
To disabuse him of his uncle's words.

85. The remedy would sure his mortal malady cure
But the wrangling patient would not have it;
Thus is the physician defeated, undone.
Even so, Duryodhana would not see reason
In his father's counsel; to crime was he hell-bent.
He but grew angry at his father's words
That would melt even a flint.

11. துரியோதனன் தீ மொழி 86 -91

வேறு

பாம்பைக் கொடியென் றுயர்த்தவன் -- அந்தப்
பாம்பெனச் சீறி மொழிகுவான்: -- ‘அட!
தாம்பெற்ற மைந்தர்க்குத் தீதுசெய் -- திடும்

தந்தையர் பார்மிசை உண்டுகொல்? -- கெட்ட
வேம்பு நிகரிவ னுக்குநான் -- சுவை
மிக்க சருக்கரை பாண்டவர்; -- அவர்
தீம்பு செய்தாலும் புகழ்கின்றான், -- திருத்
தேடினும் என்னை இகழ்கின்றான்.

86

“மன்னர்க்கு நீதி யொருவகை -- பிற
மாந்தர்க்கு நீதிமற் றோர்வகை” -- என்று
சொன்ன வியாழ முனிவனை -- இவன்
சுத்த மடையனென் றெண்ணியே, -- மற்றும்
என்னென்ன வோகதை சொல்கிறான், -- உற
வென்றும் நட்பென்றும் கதைக்கிறான், -- அவர்
சின்ன முறச்செய வேதிறங் -- கெட்ட
செத்தையென் றென்னை நினைக்கிறான்;

87

‘இந்திர போகங்க ளென்கிறான், -- உண
வின்பமு மாதரி னின்பமும். -- இவன
மந்திரமும் படை மாட்சியும் -- கொண்டு
வாழ்வதை விட்டிங்கு வீணி லே -- பிறர்
செந்திருவைக் கண்டு வெம்பியே -- உளம்
தேம்புதல் பேதைமை என்கிறான்; -- மன்னர்
தந்திரந் தேர்ந்தவர் தம்மிலே -- எங்கள்
தந்தையை ஒப்பவர் இல்லை, காண்!

88

‘மாதர்தம் இன்பம் எனக்கென்றான், -- புவி
மண்டலத் தாட்சி அவர்க்கென்றான்; -- நல்ல
சாதமும் நெய்யும் எனக்கென்றான், எங்கும்
சாற்றிடுங் கீர்த்தி அவர்க்கென்றான்; -- அட!
ஆதர விங்ஙனம் பிள்ளைமேல் -- வைக்கும்
அப்பன் உலகினில் வேறுண்டோ? -- உயிர்ச்
சோதரர் பாண்டவர், தந்தைநீ -- குறை
சொல்ல இனியிட மேதையா!

89

'சொல்லின் நயங்கள் அறிந்திலேன், -- உனைச்
 சொல்லினில் வெல்ல விரும்பிலேன்; -- கருங்
 கல்லிடை நாருரிப் பாருண்டோ? -- நினைக்
 காரணங் காட்டுத லாகுமோ? -- என்னைக்
 கொல்லினும் வேறெது செய்யினும், -- நெஞ்சில்
 கொண்ட கருத்தை விடுகிலேன்; -- அந்தப்
 புல்லிய பாண்டவர் மேம்படக் -- கண்டு
 போற்றி உயிர்கொண்டு வாழ்கிலேன்;

90

'வாது நின்னோடு தொடுக்கிலேன்; -- ஒரு
 வார்த்தை மட்டுஞ்சொலக் கேட்பையால்: -- ஒரு
 தீது நமக்கு வாராமலே -- வெற்றி
 சேர்வதற் கோர்வழி யுண்டு, காண்! -- களிச்
 சூதுக் கவரை யழைத்தெலாம் -- அதில்
 தோற்றிடு மாறு புரியலாம்; -- இதற்
 கேதுந் தடைகள்சொல் லாமலே -- என
 தெண்ணத்தை நீகொளல் வேண்டுமால்.'

91

11. Duryodhana's angry rejoinder 86 - 91

86. He whose banner is with serpent arrayed
 Did flare up like the very serpent.
 "Could there be a father here on earth
 Who would wrong his own son?
 To him I am bitter as neem,
 But Pantavas are sugary sweet
 He extols them despite their wrongs
 And condemns me for seeking his good.

87. "The regal laws governing kings do differ
 From those that bind the subjects."
 Thus spake Muni Brahaspati. He rates him

A mere fool and does indulge In sheer nonsense.
 About friendship and kinship
 He wags his tongue, thinking all the while
 I am but a brittle straw
 And cannot ever them shatter.

88. "He talks of paradisal joys, pleasures of gastronomy
 And venerean delights of nymphs and girls;
 'Not content to rule with the might of ministers
 And army, to covet the great wealth of others
 Is sheer folly,' is his opinion.
 Among monarchs in regal science versed -
 There's none to match, aye, our dear father.

89. "Pleasures of women he assigns to me
 The rule of globe is theirs, he says.
 Rice good and ghee, he says, are my lot,
 Pronounced glory is theirs, he says.
 Ha! Is there any other in the whole world
 Who shows such love to his offspring?
 With Pantavas, dear as life, for brothers
 And you as father, what can I ever lack?

90. "Of niceties and nuances of words unaware am I;
 It is not triumph in logomachy I seek.
 Can one from stone extract fibres?
 Can any with you reason at all?
 Even if you kill me or do whatever pleases you
 What my heart avows, I'll not give up.
 Endure the ascendancy of the Five. I cannot;
 I'll rather perish than praise those milksops.

91. "I am not here to argue with you;
 Pray, but hear this one word of mine;
 With nothing of evil to combat,
 There is a sure way to triumph.
 We can invite them for a game of dice
 And make them lose all they have;
 Oppose not this, I beseech you;
 Let my wish become your own".

12. திரிதராட்டிரன் பதில் 92 - 96

வேறு

திரிதராட் டிரன்செவியில் -- இந்தத்
 தீமொழி புகுதலுந் திகைத்து விட்டான்;
 'பெரிதாத் துயர்கொணர்ந் தாய்; -- கொடும்
 பேயெனப் பிள்ளைகள் பெற்றுவிட்டேன்;
 அரிதாக் குதல்போலே -- அமர்
 ஆங்கவ ரொடுபொரல் அவலடம் என்றேன்;
 நரிதாக் குதல்போலாம் -- இந்த
 நாணமில் செயலினை நாடுவனோ?

92

'ஆரியர் செய்வாரோ? -- இந்த
 ஆண்மை யிலாச்செயல் எண்ணுவாரோ?
 பாரினில் பிறருடைமை -- வெஃகும்
 பதரினைப் போலொரு பதருண் டோ?
 பேரியற் செல்வங்களும் -- இசைப்
 பெருமையும் எய்திட விரும்புதியேல்,
 காரியம் இதுவாமோ? -- என்றன்
 காளையன் றோ? இது கருதலடா!

93

'வீரனுக் கேயிசைவார் -- திரு
 மேதினி எனுமிரு மனைவியர்தாம்;
 ஆரமர் தமரல்லார் -- மிசை
 ஆற்றிநல் வெற்றியில் ஓங்குதியேல்,
 பாரத நாட்டினிலே -- அந்தப்
 பாண்டவ ரெனப்புகழ் படைத்திடுவாய்;
 சோரர்தம் மகனோநீ? -- உயர்
 சோமன்ற னொருகுலத் தோன்றலன்றோ?

94

'தம்மொரு கருமத்திலே -- நித்தம்
 தளர்வறு முயற்சி, மற்றோர்பொருளை
 இம்மியுங் கருதாமை, -- சார்ந்
 திருப்பவர் தமைநன்கு காத்திடுதல் --
 இம்மையில் இவற்றினையே -- செல்வத்
 திலக்கணம் என்றனர் மூதறிஞர்.
 அம்ம, இங்கிதனையெலாம் -- நீ
 அறிந்திலை யோ? பிழை யாற்றல் நன்றோ?

95

'நின்னுடைத் தோளனையார் -- இள
 நிருபரைச் சிதைத்திட நினைப்பாயோ?
 என்னுடை யுயிரன்றோ? -- எனை
 எண்ணி இக் கொள்கையை நீக்குதியால்!
 பொன்னுடை மார்பகத்தார் -- இளம்
 பொற்கொடி மாதரைக் களிப்பதினும்
 இன்னும்பல் இன்பத்தினும் -- உளம்
 இசையவிட் டேஇதை மறந்திட்டா.'

96

12. Dhitarashtra's reply

92. As these evil words into his ears found way
 Dhritarashtra stood confounded.
 "Immense is the trouble that comes in thy wake.
 Fiends and devils, I have fathered alas!

'Even if you lion-like fight against them
 It will be of grace devoid.' I said.
 Could I approve this shameless sly attack?

93. "Will Aryas this do? Will they ever think of this?
 Is there in the world a man with soul so dead
 As him that covers another's wealth?
 If you seek riches vast and glory great
 Is this the deed that you should do?
 Are you not my son, my strength?
 I implore you, renounce this.

94. "Willing brides they become of true heroes only
 Dame Earth and Dame Wealth --
 If you but war against aliens and win;
 You'll wax great in this Bharat
 And your renown shall equal Pantavas,
 Are you a bandit - born? Are you not
 The scion unique of the great lunar race?

95. "An ever-tireless perseverance in one's duty,
 Non-coveting even a whit that which is another's
 And well protecting them that are dependants --
 These in this life, 'Wealth' constitute'.
 Thus aver the wise ones ripe. Are you not
 Of this aware, my dear?
 Is it good to do evil?

96. "They are like your shoulders -- the Princes!
 Would you kill them? Are they not my own life?
 Think of me, and your thought, abandon.

There are pretty young girls, golden lianas!
 Live imparadised in their company;
 Let your mind be linked to such-like sweets;
 But this I pray, you should forget for ever."

13. தூரியோதனன் பதில் 97- 106

வேறு

தந்தை இஃது மொழிந்திடல் கேட்டே,
 தாரி சைந்த நெடுவரைத் தோளான்:
 'எந்தை' நின்னொடு வாதிடல் வேண்டேன்
 என்று பன்முறை கூறியும் கேளாய்;
 வந்த காரியங் கேட்டி; மற்றாங்குன்
 வார்த்தை யின்றிஅப் பாண்டவர் வாரார்;
 இந்த வார்த்தை உரைத்து விடாயேல்,
 இங்கு நின்முன் என் ஆவி இறுப்பேன்.

97

'மதித மக்கென் றிலாதவர் கோடி
 வண்மைச் சாத்திரக் கேள்விகள் கேட்டும்
 பதியுஞ் சாத்திரத் துள்ளுறை காணார்,
 பாளைத் தேனில் அகப்பையைப் போல்வார்;
 துதிகள் சொல்லும் விதுரன் மொழியைச்
 சுருதி யாமெனக் கொண்டனை நீதான்;
 அதிக மோகம் அவனுளங் கொண்டான்
 ஐவர் மீதில்இங் கெம்மை வெறுப்பான்.

98

'தலைவன் அங்கு பிறர்கையில் பொம்மை;
 சார்ந்து நிற்பவர்க் குய்ந்நெறி யுண்டோ?
 உலைவ லால், திரி தாட்டிர வர்க்கத்
 துள்ள வர்க்கு நலமென்ப தில்லை;
 நிலையி லாதன செல்வமும் மாண்பும்

நித்தம் தேடி வருந்த லிலாமே
 “விலையி லாநிதி கொண்டனம்” என்றே
 மெய்குழைந்து துயில்பவர் மூடர்.

99

‘பழைய வானிதி போதுமென் றெண்ணிப்
 பாங்கு காத்திடு மன்னவர் வாழ்வை
 விழையும் அன்னியர் ஓர்கணத் துற்றே
 வென்ற ழிக்கும் விதிஅறி யாயோ?
 குழைத லென்பது மன்னவர்க் கில்லை;
 கூடக் கூடப்பின் கூட்டுதல் வேண்டும்;
 பிழைஒன் றேஅர சர்க்குண்டு, கண்டாய்:
 பிறரைத் தாழ்த்து வதிற்சலிப் பெய்தல்.

100

வேறு

‘வெல்வதெங் குலத்தொழிலாம்; -- எந்த
 விதத்தினில் இசையினும் தவறிலைகாண்!
 நல்வழி தீயவழி -- என
 நாமதிற் சோதனை செயத்தகு மோ?
 செல்வழி யாவினுமே -- பகை
 தீர்த்திடல் சாலுமென் றனர்பெரியோர்;
 கொல்வது தான்படையோ? -- பகை
 குமைப்பன யாவும்நற் படையலவோ?

101

வேறு

‘சுற்றத் தாரிவர் என்றனை ஐயா!
 தோற்றத் தாலும் பிறவியி னாலும்,
 பற்றலா ரென்றும் நண்பர்க ளென்றும்
 பார்ப்ப தில்லை உலகினில் யாரும்;
 மற்றெத் தாலும் பகையுறல் இல்லை;
 வடிவினில் இல்லை, அளவினில் இல்லை;
 உற்ற துன்பத்தி னாற்பகை உண்டாம்,

ஓர்தொழில் பயில் வார்தமக் குள்ளே.

102

பூமித் தெய்வம் விழுங்கிடுங் கண்டாய்
 புரவ லர்பகை காய்கிலர் தம்மை.
 நாமிப் பூதலத் தேகுறை வெய்த
 நாளும் பாண்டவர் ஏறுகின் றாரால்.
 நேமி மன்னர் பகைசிறி தென்றே
 நினைவ யர்ந்திருப் பாரெனில், நோய்போல்,
 சாமி, அந்தப் பகைமிக லுற்றே
 சடிதி மாய்த்திடும் என்பதும் காணாய்.

103

'போர்செய் வோமெனில் நீதடுக்கின்றாய்;
 புவியினோரும் பழிபல சொல்வார்;
 தார்செய் தோளினம் பாண்டவர் தம்மைச்
 சமரில் வெல்வதும் ஆங்கெளி தன்றாம்;
 யார்செய் புண்ணியத் தோநமக் குற்றான்
 எங்க ளாருயிர் போன்றஇம் மாமன்;
 நேர்செய் சூதினில் வென்று தருவான்;
 நீதித் தர்மனும் சூதில்அன் புள்ளோன்.

104

'பகைவர் வாழ்வினில் இன்புறு வாயோ?
 பாரதர்க்கு முடிமணி யன்னாய்!
 புகையும் என்றன் உளத்தினை வீறில்
 புன்சொற் கூறி அவித்திட லாமோ?
 நகைசெய் தார்தமை நாளை நகைப்போம்;
 நமரிப் பாண்டவர் என்னில் இஃதாலே
 மிகையுறுந் துன்ப மேது? நம் மோடு
 வேறு றாதெமைச் சார்ந்துநன் குய்வார்.

105

'ஐய, சூதிற் கவரை அழைத்தால்,
 ஆடி உய்குதும்; அஃ தியற் றாயேல்,
 பொய்யன் றென்னுரை; என்னியல் போர்வாய்;
 பொய்ம்மை னிறென்றுஞ் சொல்லிய துண்டோ?

நைய நின்முனர் என்சிரங் கொய்தே
 நானிங் காவி இறுத்திடு வேனால்;
 செய்ய லாவது செய்குதி' என்றான்;
 திரித ராட்டிரன் நெஞ்ச முடைந்தான்.

106

13. Duryodhana's threat

97. When he heard his father speak thus
 The garlanded prince rock-shouldered said:
 "Father, I have told you times without number
 That I would not argue; yet you heed me not.
 Listen to my set purpose; those Pantavas
 Would not come unless you invite them;
 If you refuse to send word to them
 I'll give up my life in your very presence.

98. "They that are of buddhi bereft
 Can never con the core of sastras
 Though a legion are cited them;
 They are like the ladle in a jar of honey.
 The sycophantic words of Vidura
 You do deem as Gospel-Truth, and he
 Is over-fond of the Five and hates us.

99. "When the Lord-paramount is another's puppet
 Could dependants ever of salvation dream?
 Perdition and not weal, is the lot
 Of those that hail from Dhritarashtra's line.
 Without amassing temporal wealth and renown
 Daily by dint of ceaseless effort
 He that thinks he has immense wealth

And serene slumbereth, is in truth a fool.

100. "Are you not aware of the fate of kings
 Conquered and destroyed in a trice by aliens
 When they choose to be content with their wealth
 Hereditary and huge, deeming it sufficient?
 Dismay should be to kings unknown; they should
 Add and add and still further add,
 Only one blemish a king should avoid, and that is
 To feel disgusted in putting down others.

101. "To win indeed is the duty cast by our caste;
 Any means will do; nothing is bad.
 Who are we to test an act and call it good or bad?
 "By all possible means, foes should be vanquished?"
 Said the great. Is it alone weaponry that kills?
 All are weapons with which foes are wiped out.

102. "These are kith and kin," you said Sir!
 In this world men judge not others
 By appearance or birth, as friends or foes;
 Hostility springs not from extraneity;
 Form or size decides not enmity;
 By felt suffering is enmity bred
 Even amongst men of self-same calling.

103. "The Deity of Earth will swallow clean
 Them that do not quell their foes;
 The Pantavas grow great, day by day
 And we go down in this world;
 If you belittle the enmity of sceptred kings

And live oblivious of them, oh God!
 Like dire disease will it grow, and on a sudden
 Will kill; know this to be the truth.

104. "We could wage a war, but you oppose it;
 Men in the world will also blame us;
 Nor is it easy either to vanquish in the war
 The Five, with victory ever garlanded.
 Here he is, the avuncular flower of our Punya
 Of yore, dear to us as our very life.
 Straight in a game of dice, he will, for us
 Secure success and Dharma the just loves the dice.

105. "O the crest-jewel of the kings of Bharat!
 Can welfare of foes afford you joy?
 Will you by your enervating words
 Put out the fire my heart nurtures?
 Very soon will we laugh at them that laughed at us.
 Pantavas are our kin; yet that is no reason
 For excessive scruple; let them obey us
 And serve and flourish, aye, very well.

106. "Sir, if you invite them for the game of dice
 We'll play and win; if you do it not,
 I fable not, you know well my nature, I've
 Never uttered words of pseudo-valour --,
 In your very presence will I my head cut off
 And thus die a miserable death;
 Do what is meet" said he,
 Heart-broken was Dhritarashtra.

14. திரிதராட்டிரன் சம்மதித்தல் 107-108

வேறு

'விதிசெயும் விளைவினுக்கே -- இங்கு
வேறுசெய்வார் புவிமீ துளரோ?
மதிசெறி விதுரன் அன்றே -- இது
வருந்திறன் அறிந்துமுன் எனக்குரைத்தான்.
"அதிசயக் கொடுங் கோலம் -- விளைந்
தரசர்தங் குலத்தினை அழிக்கும்" என்றான்;
சதிசெயத் தொடங்கி விட்டாய்; -- "நின்றன்
சதியினிற் றானது விளையும்" என்றான்.

107

'விதி! விதி! விதி! மகனே -- இனி
வேறெது சொல்லுவன் அடமகனே!
கதியுறுங் கால னன்றோ -- இந்தக்
கய மக னெனநினைச் சார்ந்துவிட்டான்?
கொதியுறு முளம் வேண்டா; -- நின்றன்
கொள்கையின் படிஅவர் தமைஅழைப்பேன்;
வதியுறு மனைசெல்வாய்,' -- என்று
வழியுங்கண் ணீரொடு விடைகொடுத்தான்.

108

14. Dhtitarashtra consents

107. "Can any in the world baulk Fate?
Wise Vidura predicted long ago and told me
That it would happen so, even so.
He also said that horrendous events
Passing strange would come to pass to wipe out
The race of kings; you have begun to plot
And it is by this, it would happen, said he.

108. "Fate, Fate, it is nought but Fate, my son!

"What else could I say, oh son, alas! It is

Death that walks abroad, and so are you

With this mean man companied.

No more shall your heart boil and bubble;

I'll invite them as you have willed

Go back to your mansion, I give you leave."

So spake Dhritarashtra tearfully.

15. சபா நிர்மாணம் 109-110

வேறு

மஞ்சனும் மாமனும் போயின பின்னர்,
 மன்னன் வினைஞர் பலரை அழைத்தே,
 'பஞ்சவர் வேள்வியிற் கண்டது போலப்
 பாங்கி னுயர்ந்ததொர் மண்டபஞ் செய்வீர்!
 மிஞ்சு பொருளதற் காற்றுவன்' என்றான்;
 மிக்க உவகையொ டாங்கவர் சென்றே
 கஞ்ச மலரிற் கடவுள் வியப்பக்
 கட்டி நிறுத்தினர் பொற்சபை ஒன்றே.

109

வேறு

வல்லவன் ஆக்கிய சித்திரம் போலும்,
 வண்மைக் கவிஞர் கனவினைப் போலும்,
 நல்ல தொழிலுணர்ந் தார்செய லென்றே
 நாடு முழுதும் புகழ்ச்சிகள் கூறக்
 கல்லையும் மண்ணையும் பொன்னையும் கொண்டு
 காமர் மணிகள் சிலசில சேர்த்துச்
 சொல்லை யிசைத்துப் பிறர்செயு மாறே
 சுந்தர மாமொரு காப்பியஞ் செய்தார்.

110

15. The Construction of the exhedra 109- 110

109. After the son and his uncle hied away
 The King sent for a team of craftsmen
 And bade them build a lofty hall
 Very like the one of the Pantavas
 "Much money would I spend" said he.
 They went delighted to build indeed
 A hall of gold at which even Brahma
 The Lord enthroned on lotus, would marvel.

110. Like the painting of a supreme artist,
 Like the dream of a lofty poet,
 With stone and sand and gold,
 And gorgeous gems in goodly measure,
 Like them that build the lyric with lifting words,
 Their wondrous fabric rose, an epic of sheer poesy.
 Throughout the land men praising said:
 "This is the work of Master-Masons."

16. விதுரனைத் தூதுவிடல் 111-114

தம்பி விதுரனை மன்னன் அழைத்தான்;
 'தக்க பரிசுகள் கொண்டிளி தேகி,
 எம்பியின் மக்கள் இருந்தர சாளும்
 இந்திர மாநகர் சார்ந்தவர் தம்பால்,
 "கொம்பினை யொத்த மடப்பிடி யோடும்
 கூடிஇங் கெய்தி விருந்து களிக்க
 நம்பி அழைத்தனன், கௌரவர் கோமான்
 நல்லதொர் நுந்தை" எனஉரை செய்வாய்.

‘நாடு முழுதும் புகழ்ச்சிகள் கூறும்
 நன்மணி மண்டபம் செய்ததும் சொல்வாய்;
 “நீடு புகழ்பெரு வேள்வியில் அந்நாள்
 நேயமொ டேகித் திரும்பிய பின்னர்
 பீடுறு மக்களை ஓர்முறை இங்கே
 பேணி அழைத்து விருந்துக ளாற்றக்
 கூடும் வயதிற் கிழவன் விரும்பிக்
 கூறினன் இஃதெ”னச் சொல்லுவை கண்டாய்.

112

‘பேச்சி னிடையிற் “சகுனிசொற் கேட்டே
 பேயெனும் பிள்ளை கருத்தினிற் கொண்ட
 தீச்செயல் இஃதெ”ன் றதையுங் குறிப்பாற்
 செப்பிடு வாய்’ என மன்னவன் கூறப்
 ‘போச்சுது! போச்சுது பாரத நாடு!
 போச்சுது நல்லறம்! போச்சுது வேதம்!
 ஆச்சரி யக்கொடுங் கோலங்கள் காண்போம்!
 ஐய, இதனைத் தடுத்தல் அரிதோ?’

113

என்று விதுரன் பெருந்துயர் கொண்டே
 ஏங்கிப் பலசொல் இயம்பிய பின்னர்,
 ‘சென்று வருகுதி, தம்பி, இனிமேல்
 சிந்தனை ஏதும் இதிற்செய மாட்டேன்.
 வென்று படுத்தனன் வெவ்விதி என்னை;
 மேலை விளைவுகள் நீஅறி யாயோ?
 அன்று விதித்ததை இன்று தடுத்தல்
 யார்க்கெளி’தென்றுமெய் சோர்ந்து விழுந்தான்.

114

16. Message through Vidura 111-114

111. The King sent for Vidura, his younger brother
 And said: "Go with handsome gifts
 To Indraprastha where my brother's sons are sovereigns

And tell them thus: 'You and your Queen the flowery liana
 Are invited by the King of Kauravas;
 Hither shall you feast and sport;
 So bids you, your goodly sire.

112. "Tell them of the mandapam with gems inlaid
 And much praised throughout the land.
 After the return from your glorious yagna great
 The aging father doth desire to treat
 His renowned sons in love, to a reciprocal feast;
 Tell them you have come at my bidding.

113. "Also should you tell them midst your talk
 Of the evil design of the devilish son.
 Who acts impelled by sly Sakuni's words
 So speak that they may this divine"
 As Vidura heard this he burst out thus:
 "Gone, oh, gone is Bharat! Gone is dharma good!
 Gone are Vedas! We shall witness horrendous events
 Strange this is; can it be warded off?"

114. As Vidura spake thus, sorrowing sore,
 With words full-fraught with grief
 Dhritarashtra said: "Be gone, brother!
 I'll not hereafter think of this again.
 Dread destiny hath triumphed over, me;
 Can future screen aught from your vision?
 It isn't easy to fend what is fated."
 Thus he, and down he fell in a terrible swoon.

17. விதுரன் தூது செல்லுதல் 115-118

வேறு

அண்ணனிடம் விடைபெற்று விதுரன் சென்றான்;
 அடவிமலை ஆறெல்லாம் கடந்துபோகித்
 திண்ணமுறு தடந்தோளும் உளமும் கொண்டு
 திருமலியப் பாண்டவர்தாம் அரசு செய்யும்
 வண்ணமுயர் மணிநகரின் மருங்கு செல்வான்
 வழியிடையே நாட்டினுறு வளங்கள் நோக்கி
 எண்ணமுற லாகித்தன் இதயத்துள்ளே
 இனையபல மொழிகூறி இரங்கு வானால்.

115

'நீல முடிதரித்த பலமலைசேர் நாடு,
 நீரமுதம் எனப்பாய்ந்து நிரம்பும் நாடு,
 கோலமுறு பயன்மரங்கள் செறிந்து வாழுங்
 குளிர்காவுஞ் சோலைகளுங் குலவு நாடு,
 ஞாலமெலாம் பசியின்றிக் காத்தல் வல்ல
 நன்செய்யும் புன்செய்யும் நலமிக் கோங்கப்
 பாலடையும் நறுநெய்யும் தேனு முண்டு
 பண்ணவர் போல் மக்களெலாம் பயிலும்நாடு,

116

'அன்னங்கள் பொற்கமலத் தடத்தின் ஊர
 அளிமுரலக் கிளிமழலை அரற்றக் கேட்போர்
 கன்னங்கள் அமுதாறக் குயில்கள் பாடும்
 காவினத்து நறுமலரின் கமழைத் தென்றல்
 பொன்னங்க மணிமடவார் மாட மீது
 புலவிசெயும் போழ்தினிலே போந்து வீச,
 வன்னங்கொள் வரைத்தோளார் மகிழ, மாதர்
 மையல்விழி தோற்றுவிக்கும் வண்மை நாடு,

117

'பேரறமும் பெருந்தொழிலும் பிறங்கு நாடு,
 பெண்க ளெல்லாம் அரம்பையர்போல் ஒளிரும்நாடு,
 வீரமொடு மெய்ஞ்ஞானம் தவங்கள் கல்வி

வேள்விஎனும் இவையெல்லாம் விளங்கு நாடு,
 சோரமுதற் புன்மையெதுந் தோன்றா நாடு,
 தொல்லுலகின் முடிமணிபோல் தோன்று நாடு,
 பாரதர்தந் நாட்டிலே நாச மெய்தப்
 பாவியேன் துணைபுரியும் பான்மை என்னே!

118

17. Vidura goes on an errand to the Pantavas

115. Vidura took leave of his brother and left;
 Crossing hills and dales, forests and rivers
 He hied towards the divine country ruled
 By the strong-minded Pantavas strong-shouldered.
 As he neared the lofty gemmed city of beauty,
 The country's wealth and its abundant fecundity
 That filled his way, flashed on his mind,
 By pity moved he began to muse thus.

116. "This is the land rich in mountains azure--peaked,
 Here do flow her goodiy rivers, all ambrosial,
 Here are groves and gardens thick with stately trees
 And bright with vegetable gold; the yield
 Of her fecund fields aye, dry and wet,
 Doth the world from its hunger save.
 This is the land where men and minstrels alike
 Feed on cheese and ghee and honey sweet.

117. "Here do swans and cygnets teem on totus-pond;
 Here do beetles buzz, and prattle parakeets;
 Here are ears thrilled with melodic notes of sweet koels;
 Rich with the scent of garden blooms, here does
 Zephyrus waft a gentle breeze on golden belles;

The sturdy lovers rock-shouldered
 The gust welcome and feel gladsome
 As the amorous strife at the alcove ends
 And love-lit eyes are bright with cheer.

118. This is the land of great dharma where flourish
 Many enterprises; this is the land of lasses,
 Cherubic and seraphic; here thrive heroism
 Wisdom true, tapas, learning and sacrifice,
 This is the land void of thievery and knavery;
 This is the crest-jewel of the hoary world.
 I am indeed a sinner! I extend an aiding hand
 In the destruction of Bharat great."

18. விதுரனை வரவேற்றல் 119 -121

வேறு

விதுரன் வருஞ்செய்தி தாஞ்செவி யுற்றே,
 வீறுடை ஐவர் உளமகிழ் பூத்துச்
 சதுரங்க சேனை யுடன்பல பரிசும்
 தாளமும் மேளமும் தாங்கொண்டு சென்றே
 எதிர்கொண் டழைத்து, மணிமுடி தாழ்த்தி,
 ஏந்தல் விதுரன் பதமலர் போற்றி,
 மதுர மொழியிற் குசலங்கள் பேசி,
 மன்ன னொடுந்திரு மாளிகை சேர்ந்தார்.

119

குந்தி எனும்பெயர்த் தெய்வதந் தன்னைக்
 கோமகன் கண்டு வணங்கிய பின்னர்,
 வெந்திறல் கொண்ட துருபதன் செல்வம்
 வெள்கித் தலைகுனிந் தாங்குவந் தெய்தி,
 அந்தி மயங்க விசும்புடைத் தோன்றும்

ஆசைக் கதிர்மதி யன்ன முகத்தை
மந்திரந் தேர்ந்ததொர் மாமன் அடிக்கண்
வைத்து வணங்கி வனப்புற நின்றாள்.

120

தங்கப் பதுமை எனவந்து நின்ற
தையலுக் கையன் நல் லாசிகள் கூறி
அங்கங் குளிர்ந்திட வாழ்த்திய பின்னர்,
ஆங்குவந் துற்ற உறவினர் நண்பர்
சிங்க மெனத்திகழ் வீரர் புலவர்
சேவகர் யாரொடுஞ் செய்திகள் பேசிப்
பொங்கு திருவின் நகர்வலம் வந்து
போழ்து கழிந்திர வாகிய பின்னர்,

121

119. When the heroic Five heard of Vidura's coming
They were glad at heart; with army four-fold
And fitting gifts they went to receive him.
Clanging cymbals and resounding drums greeted him.
At his flower-feet they bent their crowned heads,
Hailed goodly Vidura's flower-feet
Spake sweet auspicious words of welcome,
And repaired with that King to their mansion.

120. The King called on Kunti, verily a goddess
And paid obeisance to her; then came
Draupadi -- the wealth of mighty Drupada --,
With her bashful visage slightly bent,
Her face -- a lovely luculent moon
That rises in the sky crepuscular --,
She pressed at the feet of her sage father-in-law
Him adoring thus and stood a wonder of splendour.

121. On her that stood there, an idol of gold,
 The sire showered choice benedictions;
 Hearty were his blessings and warm .
 That he conversed with kin and friends,
 Lion-like heroes, poets and servants
 That flocked to him eagerly;
 This done, he came round the comely city
 In procession, and as the day into night melted

19. விதுரனை வரவேற்றல் 122-125

வேறு

ஐவர் தமையுந் தனிக்கொண்டு போகி,
 ஆங்கொரு செம்பொன் னரங்கில் இருந்தே: --
 'மைவரைத் தோளன், பெரும்புக ழாளன்,
 மாமகள் பூமகட் கோர்மண வாளன்,
 மெய்வரு கேள்வி மிகுந்த புலவன்,
 வேந்தர் பிரான், திரி தாட்டிரக் கோமான்
 தெய்வ நலங்கள் சிறந்திட நும்மைச்
 சீரொடு நித்தலும் வாழ்கென வாழ்த்தி,

122

'உங்களுக் கென்னிடம் சொல்லி விடுத்தான்
 ஓர்செய்தி; மற்றஃ துரைத்திடக் கேளீர்!
 மங்களம் வாய்ந்தநல் இத்தி புரத்தே
 வையக மீதில் இணையற்ற தாகத்
 தங்கும் எழிற்பெரு மண்டபம் என்று
 தம்பியர் சூழ்ந்து சமைத்தனர், கண்டீர்!
 அங்கதன் விந்தை அழகினைக் காண
 அன்பொடு நும்மை அழைத்தனன் வேந்தன்.

123

பு[பாட பேதம்]: 'சிறந்திட உம்மைச்'

'வேள்விக்கு நாங்கள் அனைவரும் வந்து
 மீண்டு பலதின மாயின வேனும்,
 வாள்வைக்கும் நல்விழி மங்கையோ டேநீர்
 வந்தெங்க னூரில் மறுவிருந் தாட
 நாள் வைக்கும் சோதிட ராலிது மட்டும்
 நாயகன் நும்மை அழைத்திட வில்லை;
 கேள்விக் கொருமி திலாதிப் னொத்தோன்
 கேடற்ற மாதம் இதுவெனக் கண்டே

124

'வந்து விருந்து களித்திட நும்மை
 வாழ்த்தி அழைத்தனன்,என்னரு மக்காள்!
 சந்துகண் டேஅச் சகுனிசொற் கேட்டுத்
 தன்மை இழந்த சுயோதன மூடன்
 விந்தை பொருந்திய மண்டபத் தும்மை
 வெய்யபுன் சூது களித்திடச் செய்யும்
 மந்திர மொன்றும் மனத்திடைக் கொண்டான்;
 வன்ம மிதுவும் நுமக்கறி வித்தேன்.'

125

Vidura convey's the King's invitation

122. He took the Five apart to a golden mandapam
 And said: "The rock-shouldered, the far-famed,
 The Lord of earth, the most learned,
 The King of kings, Lord Dhritarashtra
 Blesses you that you may live linked with
 Spiritual weal and material welfare.

123. "He has commanded me to impart to you
 These tidings; do hearken to me; In auspicious
 Hastinapura, a lofty hall of beauty,
 A peerless paragon on this earth --

Hath been by your brothers built.
The King doth invite you in love to behold
Its wondrous beauty so great and rare.

124. "Many days have rolled away, since
We from your yagna returned
Yet to invite you and your bright-eyed queen
To a reciprocal feast, a fitting day
Could not be fixed by the state astrologer.
So the King till now could invite you not.
He that is Janaka--like, the Prince-Philosopher,
Deems this month to be blemishless.

125. "He blesses you, my dear children
And invites you to the feast of delight.
Suyodhana the fool by Sakuni led, is soulless;
Not wanting the occasion to slip, he will
Invite you to a mean game of dreaded dice,
There in that exhedra of wonder great,
This is the evil that lurks in his heart;
I have told you all and warned you betimes."

20. தருமபுத்திரன் பதில் 126 - 127

என்று விதுரன் இயம்பத் தருமன்
எண்ணங் கலங்கிச் சிலசொல் உரைப்பான்;
'மன்று புனைந்தது கேட்டுமிச் சூதின்
வார்த்தையைக் கேட்டுமிங் கென்றன் மனத்தே
சென்று வருத்தம் உளைகின்ற தையா;
சிந்தையில் ஐயம் விளைகின்ற தையா;
நன்று நமக்கு நினைப்பவ னல்லன்;

நம்ப லரிது சுயோதனன் றன்னை.

126

'கொல்லக் கருதிச் சுயோதனன் முன்பு
சூத்திர மான சதிபல செய்தான்;
சொல்லப் படாதவ னாலெமக் கான
துன்ப மனைத்தையும் நீஅறி யாயோ?
வெல்லக் கடவர் எவரென்ற போதும்
வேந்தர்கள் சூதை விரும்பிட லாமோ?
தொல்லைப் படுமென் மனந்தெளி வெய்தச்
சொல்லுதி நீஒரு சூழ்ச்சிஇங்' கென்றான்.

127

20. Dharma's reply

126. Dharma heard the words of Vidura;
His mind was in a swirl and he said;
"As I listened to the building of the hall
That should into a den of dicing turn
My heart was smitten sore with grief
And my mind is even now by doubt assailed.
Of our good he thinks not at all;
That Suyodhana can never be trusted.

127. "In base ruses galore, he indulged in the past to ruin us;
The pangs of misery he caused us suffer
Defy description as you know very well
Though they can win, can kings
Foster love for gambling base?
Sore agitated is my mind, alas!
Suggest a way to set it at rest.

21. விதூரன் பதில் 128 -129

வேறு

விதூரனும் சொல்லுகிறான்: -- 'இதை
விடமெனச் சான்றவர் வெகுளுவர்காண்;
சதுரெனக் கொள்ளுவரோ? -- இதன்
தாழ்மை யெலாமவர்க் குரைத்துவிட்டேன்;
இதுமிகத் தீதென்றே -- அண்ணன்
எத்தனை சொல்லியும் இளவரசன்,
மதுமிகுத் துண்டவன்போல் -- ஒரு
வார்த்தையையே பற்றிப் பிதற்றுகிறான்.

128

'கல்லெனில் இணங்கிவிடும், -- அண்ணன்
காட்டிய நீதிகள் கணக்கிலவாம்;
புல்லனிங் கவற்றையெலாம் -- உளம்
புகுத வொட்டாதுதன் மடமையினால்
சல்லியச் சூதினிலே -- மனம்
தளர்வற நின்றிடுந் தகைமைசொன்னேன்;
சொல்லிய குறிப்பறிந்தே -- நலந்
தோன்றிய வழியினைத் தொடர்க'வென்றான்.

129

21. Vidura speaks

128. Says Vidura: "The learned hate this as poison;
They would not deem it skill; of its meanness
I have told them all; my brother too had
Condemned it as evil, times without number;
Yet the Prince, as one over-drunk, repeats
Over and over again the self-same word.

129. "Even a stone would relent; a legion are they,

The ethical reasons by my brother cited.
 He would not by them profit, the witless fool!
 His mind is rooted firm in gambling base;
 Divine the sense of what I have said;
 May you follow the path righteous."

22. தருமபுத்திரன் தீர்மானம் 130 -132

தருமனும் இவ்வளவில் -- உளத்
 தளர்ச்சியை நீக்கியொர் உறுதிகொண்டே
 பருமங் கொள் குரலினனாய் -- மொழி
 பதைத்திட லின்றிஇங் கிவைஉரைப்பான்:
 'மருமங்கள் எவை செயினும், -- மதி
 மருண்டவர் விருந்தறஞ் சிதைத்திடினும்,
 கருமமொன் றேஉளதாம் -- நங்கள்
 கடன் அதை நெறிப்படி புரிந்திடுவோம்.

130

'தந்தையும் வரப்பணிந்தான்; -- சிறு
 தந்தையும் தூதுவந் ததைஉரைத்தான்;
 சிந்தையொன்றினிஇல்லை' -- எது
 சேரினும் நலமெனத் தெளிந்துவிட்டேன்.
 முந்தையச் சிலைராமன் -- செய்த
 முடிவினை நம்மவர் மறப்பதுவோ?
 நொந்தது செயமாட்டோம்; -- பழ
 நூலினுக் கிணங்கிய நெறிசெல்வோம்.

131

'ஐம்பெருங் குரவோர்தாம் -- தரும்
 ஆணையைக் கடப்பதும் அறநெறியோ?
 வெம்பெரு மதயானை -- பரி
 வியன்தேர் ஆளுட னிருதினத்தில்
 பைம்பொழில் அத்திநகர் -- செலும்
 பயணத்திற் குரியன புரிந்திடுவாய்,
 மொய்ப்புடை விறல்வீமா!' -- என

மொழிந்தனன் அறநெறி முழுதுணர்ந்தான்.

132

22. The resolution of Dharma

130. Dharma grew resolute and chased
The depression away from his mind;
With a stentorian voice which bore
No trace of anguish, he spake thus:
"Whatever be their ruse and howsoever they act
Breaking rules of hospitality by mind darkened.
We will do that alone which our duty is
And that too in the righteous way only.

131. "Father it is, who has bidden us come
And his brother is come a messenger;
No more will I, over this brood; the ultimate result
I know to be nothing but good
Could we ever forget how bow-handed Rama acted?
Never will we do that which is forbidden
We will but travel on the way of scriptures old.

132. "Will it be dharma to disobey
The mandate of the revered sire?
Forth will we proceed in a couple of days
In our armed strength fourfold
To Hastinapura rich with groves and gardens
Arrange, oh heroic Bhima strong!
All that is for our journey needed."
Thus Dharma who is dharma incarnate.

23. வீமனுடைய வீரப்பேச்சு 133 - 135

வீமனும் திகைத்து விட்டான்; -- இள
 விசயனை நோக்கிஇங் கிதுசொலுவான்:
 'மாமனும் மருமகனுமா -- நமை
 யழித்திடக் கருதிஇவ் வழிதொடர்ந்தார்.
 தாமதஞ் செய்வோமோ? -- செலத்
 தகுந்தகு' மெனஇடி யுறநகைத்தான்;
 'கோமகன் உரைப்படியே -- படை
 கொண்டுசெல் வோமொரு தடையிலைகாண்!

133

'நெடுநாட் பகைகண்டாய்; -- இந்த
 நினைவினில் யான்கழித் தனபலநாள்;
 கெடுநாள் வருமளவும் -- ஒரு
 கிருமியை அழிப்பவர் உலகிலுண்டோ?
 \பு[[மு-ப.]: 'மழித்திட'}
 படுநாட் குறிஅன்றோ -- இந்தப்
 பாதகம் நினைப்பவர் நினைத்ததுதான்?
 விடுநாண் கோத்திடடா! -- தம்பி,
 வில்லினுக் கிரைமிக விளையுதடா.

134

'போரிடச் செல்வமடா! மகன்
 புலைமையும் தந்தையின் புலமைகளும்
 யாரிடம் அவிழ்க்கின்றார்? -- இதை
 எத்தனை நாள்வரை பொறுத்திருப்போம்?
 பாரிடத் திவரொடுநாம் -- எனப்
 பகுதியிவ் விரண்டிற்கும் காலமொன்றில்
 நேரிட வாழ்வுண்டோ? -- இரு
 நெருப்பினுக் கிடையினில் ஒருவிறகோ?'

135

23. Bhima's heroic speech

133. Bhima who was shocked addressed
 Young Arjun thus: "The uncle and his nephew
 Pursue their evil way to shear us all;
 Will we delay? We will go, go at once."
 Bhima laughed and it rumbled like thunder,
 "Even as our King -- our brother --, has said
 With army we go; is there aught to restrain us?"

134. "It is enmity long-standing; many were the days
 I have spent mulling over this.
 Till the advent of the appointed hour
 Could any destroy an insect even?
 The ruse of evil-thinkers sure betrays
 A hint of their of impending doom.
 Behold my brother! Fix thy dart;
 There is abundant prey for thy hungry bow.

135. "We march to wage a war. The son's baseness
 And the trickeries of the father!
 Before whom do they, these unleash? How long
 Could we this endure? No longer, I say,
 Will the world suffer a dual reign -- theirs and ours?
 Now hath come the deciding hour;
 A log cannot endure the flame at both ends."

24. தருமபுத்திரன் முடிவுரை 136 -142

வேறு

வீமன் உரைத்தது போலவே -- உளம்
 வெம்பி நெடுவில் விசயனும் -- அங்கு
 காமனும் சாமனும் ஒப்பவே -- நின்ற
 காளை இளைஞர் இருவரும் -- செய்ய
 தாமரைக் கண்ணன் யுதிட்டிரன் -- சொல்லைத்
 தட்டிப் பணிவொடு பேசினார்; -- தவ
 நேமத் தவறலும் உண்டுகாண், -- நரர்
 நெஞ்சம் கொதித்திடு போழ்திலே.

136

அன்பும் பணிவும் உருக்கொண்டோர் -- அணு
 வாயினும் தன்சொல் வழாதவர் -- அங்கு
 வன்பு மொழிசொலக் கேட்டனன்; -- அற
 மன்னவன் புன்னகை பூத்தனன்: -- 'அட!
 முன்பு சுயோதனன் செய்ததும் -- இன்று
 மூண்டிருக் குங்கொடுங் கோலமும் -- இதன்
 பின்பு விளைவதும் தேர்ந்துளேன்; என்னைப்
 பித்தனென் நெண்ணி உரைத்திட்டீர்!

137

'கைப்பிடி கொண்டு சுழற்றுவோன் -- தன்
 கணக்கிற் சுழன்றிடும் சக்கரம்; -- அது
 தப்பி மிகையுங் குறையுமாச் -- சுற்றும்
 தன்மை அதற்குள தாகுமோ? -- இதை
 ஒப்பிட லாகும் புவியின்மேல் -- என்றும்
 உள்ள உயிர்களின் வாழ்விற்கே, -- ஒரு
 செப்பிடு வித்தையைப் போலவே -- புவிச்
 செய்திகள் தோன்றிடு மாயினும்,

138

'இங்கிவை யாவுந் தவறிலா -- விதி
 ஏற்று நடக்குஞ் செயல்களாம்; -- முடி
 வெங்கணு மின்றி எவற்றினும் -- என்றும்
 ஏறி இடையின்றிச் செல்வதாம் -- ஒரு
 சங்கிலி யொக்கும் விதிகண்டீர்! -- வெறுஞ்
 சாத்திர மன்றிது சத்தியம்; -- நின்று
 மங்கியொர் நாளில் அழிவதாம் -- நங்கள்
 வாழ்க்கை இதனைக் கடந்ததோ?

139

'தோன்றி அழிவது வாழ்க்கைதான்; -- இங்குத்
 துன்பத்தொ டின்பம் வெறுமையாம் -- இவை
 மூன்றில் எதுவரு மாயினும், -- களி
 மூழ்கி நடத்தல் முறைகண்டீர்! -- நெஞ்சில்
 ஊன்றிய கொள்கை தழைப்பரோ, -- துன்பம்
 உற்றிடு மென்பதொர் அச்சத்தால்? -- விதி
 போன்று நடக்கும் லகென் றே -- கடன்
 போற்றி யொழுகுவர் சான்றவர்.

140

'சேற்றிம் உழலும் புழுவிற்கும், -- புவிச்
 செல்வ முடைய அரசர்க்கும், -- பிச்சை
 ஏற்றுடல் காத்திடும் ஏழைக்கும், -- உயிரை
 எத்தனை உண்டவை யாவிற்கும், -- நித்தம்
 ஆற்றுதற் குள்ள கடமைதான் -- முன் வந்து
 தவ்வக் கணந்தொறும் நிற்குமால்; -- அது
 தோற்றும் பொழுதிற் புரிசுவார் -- பல
 சூழ்ந்து கடமை அழிப்பரோ?

141

'யாவருக் கும்பொது வாயினும் -- சிறப்
 பென்பர் அரசர் குலத்திற்கே -- உயர்
 தேவரை யொப்பமுன்னோர்தமைத் -- தங்கள்
 சிந்தையிற் கொண்டு பணிகுதல்; -- தந்தை
 ஏவலை மைந்தர் புரிதற்கே -- வில்
 இராமன் கதையையும் காட்டினேன்; -- புவிக்
 காவலர் தம்மிற் சிறந்தநீர் -- இன்று
 கர்மம் பிழைத்திடு வீர்கொலோ?'

142

24. Dharma's decision 136-142

136. Even as Bhima spake, Arjun of the long bow,
 And the twin bulls, very like Kama and Sama,
 Heart-smitten, durst disagree with

Lotus-eyed Yuthishtira and humbly protested.

When the heart seethes and bubbles

Righteous discipline is at times broke.

137. They are 'love and humility' incarnate,

They slip not a whit from plighted word;

Even they wielded words, rash and harsh.

The good King heard them; a smile lit his face.

"Ha! What this Suyodhana did in the past,

With what horror the present is gravid,

And what the future will sure manifest,

I know clearly. Am I mad that you should speak thus?

138. "The twirling wheel twirls, as twirls

The twirler; not fast nor slow it twirls;

It cannot twirl as it likes; the twirler twirls;

The life of beings on this earth

Is like unto this twirling wheel;

Though events of the world do appear

Like the magic of a sorcerer

139. "They are but the outcome of Fate infallible;

Like a chain -- endless, for ever having sway

Over everything, penetrating without let,

Is this fate; know this for sure.

These are not mere words, but truth itself.

Is our life that blazes a while, dulls and dies,

To be deemed above this Fate?

140. "Life gets embodied and is in time disembodied;

Pain, pleasure and emptiness are the stuff of life;
 Come what may, from this triad;
 Wisdom bids us to be of cheer.
 Would men slacken their dear loved principle
 Affrighted by the onslaught of pain?
 'The world is ruled by Destiny, sure', the wise know
 And these will never from duty swerve.

141. "To the worm that crawls in the mire,
 To the kings endowed with wealth of earth,
 To the penurious that on alms subsist,
 To all lives, so many and variform,
 For ever appear, every moment
 Their duties that crave performance;
 Whatever manifests as duty, they will do;
 They will not duty annul, by being undutiful.

142. "Though it spells good for all in general
 Yet it benefits more the race of kings
 To hail their forbears and them adore
 Even as they the Devas worship.
 The son must his father's mandate implement;
 'Tis in proof of this I cited to you Rama's story,
 You are great among the princes of the world;
 Would you from this duty deviate?"

25. நால்வரும் சம்மதித்தல் 143 -144

வேறு

என்றினைய நீதிபல தரும ராசன்
எடுத்துரைப்ப, இளைஞர்களுந் தங்கை கூப்பிக்
'குன்றினிலே ஏற்றிவைத்த விளக்கைப் போலக்
குவலயத்திற் கறங்காட்டத் தோன்றி னாய் நீ!
வென்றிபெறுந் திருவடியாய், நினது சொல்லை
மீறிஒரு செயலுண்டோ? ஆண்டான் ஆணை
யன்றிஅடி யார்தமக்குக் கடன்வே றுண்டோ?
ஐயனே, பாண்டவர்தம் ஆவி நீயே!

143

'துன்பமுறும் எமக்கென்றே எண்ணி நின்வாய்ச்
சொல்லைமறுத் துரைத்தோமோ? நின்பா லுள்ள
அன்புமிகை எலன்றோ திருவுளத்தின்
ஆக்கினையை எதிர்த்துரைத்தோம் அறிவில் லாமல்
மன்பதையின் உளச்செயல்கள் தெளியக் காணும்
மன்னவனே! மற்றதுநீ அறியா தொன்றோ?
வன்புமொழி பொறுத்தருள்வாய், வாழி! நின்சொல்
வழிச்செல்வோம்,' எனக்கூறி வணங்கிச் சென்றார்.

144

25. The brothers agree to abide by Dharma's words

143. Thus did Dharma to them point out
A good many examples. With folded hands
Him the youngsters thus addressed;
"Like the lamp lit on the crest of a hill
You are here to lead us aright; we hail
Your victorious feet; never will we your words
Transgress; the ruled should ever abide by the ruler.
O Lord, oh Life of Pantavas!

144. "Was it to ward off our misery, we chose
 To oppose your words? Was it not
 Love excessive we bear for you that impelled us
 The addle-pated --, to speak against you?
 O Monarch, you can clean behold
 The workings of human minds!
 What can be from you hidden?
 Pray, pardon us, our harsh words; may you flourish!
 We follow your words". Thus they spoke.

26. பாண்டவர் பயணமாதல் 145 -146

ஆங்கதன்பின் மூன்றாம்நாள் இளைஞ ரோடும்
 அணியிழையப் பாஞ்சாலர் விளக்கி னோடும்
 பாங்கினுறு பரிசனங்கள் பலவி னோடும்
 படையினோடும் இசையினோடும் பயண மாகித்
 தீங்கதனைக் கருதாத தருமக் கோமான்
 திருநகர்விட் டகல்கின்றான் தீயோர் ஊர்க்கே!
 நீங்கிஅகன் றிடலாகுந் தன்மை உண்டோ,
 நெடுங்கரத்து விதிகாட்டும் நெறியில் நின்றே?

145

நரிவகுத்த வலையினிலே தெரிந்து சிங்கம்
 நழுவிவிழும், சிற்றெறும்பால் யானை சாகும்,
 வரிவகுத்த உடற்புலியைப் புழுவுங் கொல்லும்,
 வருங்கால முணர்வோரும் மயங்கி நிற்பார்,
 கிரிவகுத்த ஓடையிலே மிதந்து செல்லும்,
 கீழ்மேலாம் மேல்கீழாம் கிழக்கு மேற்காம்,
 புரிவகுத்த முந்நூலார் புலையர் தம்மைப்
 போற்றிடுவர், விதிவகுத்த போழ்தி னன்றே.

146

The Pantava's journey

145. Then on the third day, with the youngsters,
 Gem-bedecked Panchali -- a lamp of beauty,
 Pages innumerable and armies, King Dharma
 Who never thinks of harm, with music loud and long,
 Left his hallowed city for the town of evil ones.
 When one set foot on the road
 Pointed out by the long-handed Destiny
 Could one ever hope to step out of it?

146. A lion would willingly fall into the gin, devised
 By a fox; an elephant would die by an ant;
 A worm, would kill the striped tiger;
 Those who could foresee would stand bewildered;
 Away would a hill float on the stream issuing thence;
 Low would become high and high low;
 East would turn West; the wearers of sacred thread
 Would hail the base, if Fate wills it so.

27. மாலை வர்ணனை 147-153

மாலைப்போ தாதலுமே, மன்னன் சேனை
 வழியிடைஓர் பூம்பொழிலின் அமர்ந்த காலை,
 சேலைப்போல் விழியாளைப் பார்த்தன் கொண்டு
 சென்றாங்கோர் தனியிடத்தே பசும்புல் மேட்டில்
 மேலைப்போம் பரிதியினைத் தொழுது கண்டான்;
 மெல்லியலும் அவன்தொடைமேல் மெல்லச் சாய்ந்து
 பாலைப்போல் மொழிபிதற்ற அவளை நோக்கிப்
 பார்த்தனும்அப் பரிதிஎழில் விளக்கு கின்றான்

147

'பாரடியோ! வானத்திற் புதுமை யெல்லாம்,

பண்மொழி! கணந்தோறும் மாறி மாறி
 ஓரடிமற் றோரடியோ டொத்த லின்றி
 உவகையுற நவநவமாய் தோன்றுங் காட்சி;
 யாரடிஇங் கிவைபோலப் புவியின் மீதே
 எண்ணரிய பொருள்கொடுத்தும் இயற்ற வல்லார்?
 சீரடியால் பழவேத முனிவர் போற்றுஞ்
 செழுஞ்சோதி வனப்பையெலாம் சேரக் காண்பாய்.

148

'கணந்தோறும் வியப்புக்கள் புதிய தோன்றும்;
 கணந்தோறும் வெவ்வேறு கனவு தோன்றும்;
 கணந்தோறும் நவநவமாங் களிப்புத் தோன்றும்;
 கருதிடவும் சொல்லிடவும் எளிதோ? ஆங்கே,
 கணந்தோறும் ஒருபுதிய வண்ணங் காட்டிக்
 காளிபரா சக்திஅவள் களிக்குங் கோலம்
 கணந்தோறும் அவள்பிறப்பாள் என்று மேலோர்
 கருதுவதன் விளக்கத்தை இங்குக் காண்பாய்.

149

'அடிவானத் தேஅங்கு பரிதிக் கோளம்
 அளப்பரிய விரைவினொடு சுழலக் காண்பாய்;
 இடிவானத் தொளிமின்னல் பத்துக் கோடி
 எடுத்தவற்றை ஒன்றுபட உருக்கி வார்த்து,
 முடிவான வட்டத்தைக் காளி ஆங்கே,
 மொய்குழலாய், சுழற்றுவதன் மொய்ப்பு காணாய்!
 வடிவான தொன்றாகத் தகடி ரண்டு
 வட்டமுறச் சுழலுவதை வளைந்து காண்பாய்.

150

"அமைதியொடு பார்த்திடுவாய், மின்னே, பின்னே
 அசைவுறுமோர் மின்செய்த வட்டு; முன்னே,
 சமையுமொரு பச்சைநிற வட்டங் காண்பாய்;
 தரணியிலிங் கிதுபோலோர் பசுமை உண்டோ?
 இமைகுவிய மின்வட்டின் வயிரக் கால்கள்
 எண்ணில்லா திடையிடையே எழுதல் காண்பாய்;
 உமைகவிதை செய்கின்றாள், எழுந்துநின்றே

உரைத்திடுவோம், “பல்லாண்டு வாழ்க” என்றே.

151

வேறு

‘பார்சுடர்ப் பரிதியைச் சூழவே படர்முகில்
எத்தனை தீப்பட் டெரிவன! ஓகோ!
என்னடி இந்த வன்னத் தியல்புகள்!
எத்தனை வடிவம்! எத்தனை கலவை!
தீயின் குழம்புகள்! -- செழும்பொன் காய்ச்சி
விட்ட ஓடைகள்! -- வெம்மைதோன்றாமே
எரிந்திடுந் தங்கத் தீவுகள்! -- பாரடி!
நீலப் பொய்கைகள்! -- அட்டா, நீல
வன்ன மொன்றில் எத்தனை வகையடி!
எத்தனை செம்மை! பசுமையுங் கருமையும்
எத்தனை! -- கரிய பெரும்பெரும் பூதம்!
நீலப் பொய்கையின் மிதந்திடுந் தங்கத்
தோணிகள் சுடரொளிப் பொற்கரை யிட்ட
கருஞ் சிகரங்கள்! -- காணடி, ஆங்கு
தங்கத் திமிங்கிலம் தாம்பல மிதக்கும்
இருட்கடல்! -- ஆஹா! எங்குநோக்கிடினும்
ஒளித்திரள்! ஒளித்திரள்! வன்னக் களஞ்சியம்!’

152

வேறு

‘செங்கதிர்த் தேவன் சிறந்த ஒளியினைத்
தேர்கின்றோம்-- அவன்
எங்களறிவினைத் தூண்டி நடத்துக’
என்பதோர் -- நல்ல
மங்களம் வாய்ந்த சுருதி மொழிகொண்டு
வாழ்த்தியே -- இவர்
தங்க ளினங்க ளிருந்த பொழிலிடைச்
சார்ந்தனர்; -- பின்னர்
அங்கவ் விரவு கழிந்திட, வைகறை
யாதலும், -- மன்னர்
பொங்கு கடலொத்த சேனைகளோடு
புறப்பட்டே, -- வழி

எங்குந் திகழும் இயற்கையின் காட்சியி
 லின்புற்றே, -- கதிர்
 மங்கிடு முன்னொளி மங்கு நகரிடை
 வந்துற்றார்.

153

147. It was evening and the King's armies rested
 In a flowery grove on the way.
 Partha took with him the carp-eyed queen
 To a lonely grassy mound
 And beheld adoringly the sun.
 The soft one on his thigh reclined
 And lisped words sweet as milk; to her
 Partha described the sunny splendour

Sun set Described

148. "Behold the marvels of heaven, oh dear one
 Whose lips rain music; every moment it changes;
 No two parts are the same; the happy sights variform
 Appear anew for ever and ever;
 Who on earth, my dear, can create such sights
 Even expending countless wealth?
 Behold total, all the wonders of ruddy flame
 That the ancient seers hailed in gloried verse.

149. "New marvels emerge every moment;
 A different dream is born each second;
 Delights new and numerous, each moment ushers;
 Is it easy for any, these to conceive or describe?
 There, each second is revealed a new hue,

The form delightful to Kali Parasakti!
 Here witness the bright truth by seers declared
 That She takes birth at each moment.

150. "In the horizon low, Surya-mandala whirls
 At a speed beyond reckoning; behold this
 My dear, of flowery locks! Kali has garnered
 Ten billion lightnings bright, winged with thunder,
 Smelted them all and wrought this wheel of fire
 And now twirls it in majestic glory.
 Aye, bend yourself to behold the twirling
 Of two discs into one single form.

151. "Behold it serene, my lightning sweet!
 Behind is a moving platter, wrought of lightning
 And there is a jasper disc afront.
 Is there a greenness like this on earth?
 Behold the flashes quick and frequent
 Of diamond beams innumerable!
 Contract eye-lids these to see; Uma builds poesy grand!
 Let us stand, and pray and say:
 "Flourish for ever!

152. "Behold, how many are they -- the teeming clouds
 Around the beaming sun aflame instantaneously!
 Oh, oh how grand are these hues and tints!
 How many are their shapes, their blends!
 Liquid fires! Streams of molten gold!
 Auric isles that burn heatlessly!
 My beloved, behold the blue tarns divine!
 Behold the variations on the azure theme!

How many are the ruddy ones!
 How many Are the green! The black! Dark gigantic demons!
 Boats of gold afloat on a lake of blue!
 Black peaks with dazzling gold filigreed!
 Behold yonder the dark ocean where swim Innumerable leviathans, all golden!
 Aha! Whithersoever the eyes may wander
 They but behold hills of light,
 Wealth of iris hues.

153. "We meditate on the brilliance
 Of the red-rayed Deva;
 May He our buddhi brighten (and lead) us!"
 With these words of Veda, they blessed
 And back to their grove repaired.
 As the night melted away and day broke
 The princes with their roaring sea of armies
 Were on their way, sipping delight at scenic beauty;
 Ere the sun grew dim, they reached the dusking city.

II. சூதாட்டச் சருக்கம் (154 - 204)

28. வாணியை வேண்டுகல் 154
29. பாண்டவர் வரவேற்பு 155-161
30. பாண்டவர் சபைக்கு வருதல் 162 -163
31. சூதுக்கு அழைத்தல் 164-166
32. தருமன் மறுத்தல் 167
33. சகுனியின் ஏச்சு 168-170
34. தருமனின் பதில் 171-174
35. சகுனி வல்லுக்கு அழைத்தல் 175-177
36. தருமன் இணங்குதல் 178 -182
37. சூதாடல் 183 -195
38. நாட்டை வைத்தாடுதல் 196 -204

28. வாணியை வேண்டுகல் 154

தெளிவுறவே அறிந்திடுதல்,
 தெளிவுதர மொழிந்திடுதல்; சிந்திப பார்க்கே
 களிவளர உள்ளத்தில் ஆநந்தக் கனவுபல
 காட்டல் கண்ணீர்த்
 துளிவரஉள் ளுருக்குதல்இங் கிவையெல்லாம்
 நீஅருளும் தொழில்க ளன்றோ?
 ஒளிவளருந் தமிழ்வாணி, அடியனேற்
 கிவையனைத்தும் உதவு வாயே.

154

II. The Dicing

28. Invocation to Vani

154. To comprehend clearly, to so speak that clarity
 May inform; to rear many a blissful dream
 That will soar in joy in the minds of them
 That meditate; to melt inly, while eyes
 Rain tears; Are not these your acts of grace?
 O Vani of ever-growing light, sweet'as
 Nectarean Tamil: Deign to grant me these.

29. பாண்டவர் வரவேற்பு 155-161

அத்தின மாநக ரத்தினில் வந்தனர்
 ஆரியப் பாண்டவர் என்றது கேட்டலும்,
 தத்தி எழுந்தன எண்ணருங் கூட்டங்கள்;
 சந்திகள், வீதிகள், சாலைகள், சோலைகள் --
 எத்திசை நோக்கினும் மாந்தர் நிறைந்தனர்;
 இத்தனை மக்களும் எங்கண் இருந்தனர்
 இத்தின மட்டும் எனவியப் பெய்துற

எள்ளும் விழற்கிட மின்றி யிருந்தார். 155

மந்திர கீதம் முழக்கினர் பார்ப்பனர்;
வன்தடந் தோள்கொட்டி ஆர்த்தனர் மன்னவர்;
வெந்திறல் யானையும் தேரும் குதிரையும்
வீதிகள் தோறும் ஒலிமிகச் செய்தன;

பு[மு-ப.]: 'எங்களறிவு விளக்க முறச் செய்திடவே -- என'

வந்தியர் பாடினர், வேசையர் ஆடினர்;
வாத்தியங் கோடி வகையின் ஒலித்தன;
செந்திரு வாழும் நகரினில் அத்தினஞ்
சேர்ந்த ஒலியைச் சிறிதென லாமோ!

156

வாலிகள் தந்ததொர் தேர்மிசை ஏறிஅம்
மன்னன் யுதிட்டிரன் தம்பியர் மாதர்கள்
நாலிய லாம்படை யோடு நகரிடை
நல்ல பவனி எழுந்த பொழுதினில்
சேலியல் கண்ணியர் பொன்விளக் கேந்திடச்
சீரிய பார்ப்பனர் கும்பங்கள் ஏந்திடக்
கோலிய பூமழை பெய்திடத் தோரணம்
கொஞ்ச, நகரெழில் கூடிய தன்றே.

157

வேறு

மன்னவன் கோயிலிலே -- இவர்
வந்து புகுந்தனர் வரிசையொடே.
பொன்னரங் கினிலிருந்தான் -- கண்ணில்
புலவனைப் போய்நின்று போற்றியபின்,
அன்னவன் ஆசிகொண்டே -- உயர்
ஆரிய வீட்டுமன் அடிவணங்கி,
வின்னய முணர்கிருபன் -- புகழ்
வீரத் துரோணன் அங்கவன்புதல்வன்

158

மற்றுள பெரியோர்கள் -- தமை
 வாழ்த்தி உள்ளன்பொடு வணங்கிநின்றார்;
 கொற்றமிக் குயர்கன்னன் -- பணிக்
 கொடியோன் இளையவர் சகுனியொடும்
 பொற்றடந் தோள்சருவப் -- பெரும்
 புகழினர் தழுவினர், மகிழ்ச்சிகொண்டார்;
 நற்றவக் காந்தாரி -- முதல்
 நாரியர் தமைமுறைப் படிதொழுதார்.

159

குந்தியும் இளங்கொடியும் -- வந்து
 கூடிய மாதர்தம்மொடுகுலவி
 முந்திய கதைகள்சொல்லி -- அன்பு
 மூண்டுரை யாடிப்பின் பிரிந்துவிட்டார்;
 அந்தியும் புகுந்ததுவால்; -- பின்னர்
 ஐவரும் உடல்வலித் தொழில்முடித்தே
 சந்தியுஞ் சபங்களுஞ்செய் -- தங்கு
 சாருமின் னுணவமு துண்டதன்பின்,

160

சந்தன மலர்புனைந்தே, -- இளந்
 தையலர் வீணைகொண் டுயிருருக்கி
 விந்தைகொள் பாட்டிசைப்ப -- அதை
 விழைவொடு கேட்டனர் துயில்புரிந்தார்;
 வந்ததொர் துன்பத்தினை -- அங்கு
 மடித்திட லன்றிப்பின் தருந்துயர்க்கே
 சிந்தனை உழல்வாரோ? -- உளச்
 சிதைவின்மை ஆரியர் சிறப்பன்றோ?

161

29. The Pantavas Welcomed

155. When they heard that Arya-Pantavas had
 At the city of Hastinapura arrived.
 Innumerable people began to throng
 In lanes and streets, roads and groves.
 One wondered: Where were they,

These men and women till this day?
Even wind could not thread through the surging crowds.

156. Brahmins chanted hymns of mantras;
Princes stood in jubilation great;
Mighty tuskers, cars and horses filled each street
With sound; minstrels sang; dancers danced;
A million musical instruments resounded
That day in the city -- the abode of Lakshmi,
The din and noise filled the joyous sky.

157. When Yuthishtra rode forth in the golden car
Of Bahlika, followed by his brothers, women royal
And army fourfold, in a grand procession,
Carp-eyed women held lamps of gold,
And hallowed Brahmins pots of holy water;
It rained flowers; greeting festoons filled the city;
With a richer beauty the city glowed that day.

158. They entered the city with their retinue;
Unto the eyeless seer seated in the golden court
They hied and obeisance paid;
With his blessings came they to Arya-Bhishma
And fell at his feet in adoration;
On Kripa of famed archery, valiant Drona,
His son and others, then they called
And hailed them all in heartfelt love.

159. The golden-shouldered of great renown
Embraced triumphant Karna, Duryodhana --
The snake-bannered --, his brothers and Sakuni;

They felt delighted; then they hailed
Kantari, the great tapaswini, and in order due
The other women too of the royal house.

160. Kunti and Draupadi young, with the women
That gathered there confabulated;
On old events they lovingly chatted
And then from them parted.
Now came still evening on; the Five, having
Exercised themselves in callisthenics
Performed the evening rites; this done
They partook of toothsome victuals.

161. They joyed in sandal-scented flowery leisure;
Young damsels touched to tune, the Vina,
Airs, vernal airs! These they heard delighted
And their eyelids closed in slumber sweet.
Trouble ever should be quelled when it appears;
Thinking of coming trouble who would in grief wallow?
What indeed marks the Aryas?
Is it not undauntedness?

30. பாண்டவர் சபைக்கு வருதல் 162 - 163

பாணர்கள் துதிகூற -- இளம்
பகலவன் எழுமுனர்த் துயிலெழுந் தார்;
தோணலத் திணையில்லார் -- தெய்வந்
துதித்தனர்; செய்யபொற் பட்டணிந்து
பூண்ணிந் தாயுதங் கள் -- பல
பூண்டுபொற் சபையிடைப் போந்தனரால்;
நாணமில் கவுரவரும் -- தங்கள்
நாயக னொடுமங்கு வீற்றிருந் தார்.

வீட்டுமன் தானிருந் தான்; -- அற
 விதூரனும், பார்ப்பனக் குரவர்க ளும்,
 நாட்டுமந் திரிமாரும், -- பிற
 நாட்டினர் பலபல மன்னர்களும்,

பு{[மு-ப.]: 'மந்திரி வகையும்'}

கேட்டினுக் கிரையாவான் -- மதி
 கெடுத்துரி யோதனன் கிளையின ரும்,
 மாட்டுறு நண்பர்களும் -- அந்த
 வான்பெருஞ் சபையிடை வயங்கிநின்றார்.

163

The Pantavas arrive at the hall

162. The minstrels sang and they woke up before the dawn;
 The strong-shouldered non-pareil prayed to God;
 Silken garments they wore and decked themselves
 With ornaments and bore regal weaponry
 And repaired to the court where shameless Kauravas
 Were seated beside their Lord and King.

163. Bhisma too was there; righteous Vitura,
 Holy Brahmins, ministers of state,
 Alien visitors, monarchs a good many,
 Kin of Duryodhana of spoilt mind,
 The prey to doom impending --,
 And friends great, stood reverentially
 There in that vast hall, the durbar great.

31. சூதுக்கு அழைத்தல் 164 - 166

புன்தொழிற் கவறத னில் -- இந்தப்
 புவிமிசை இணையிலை எனும்புக ழான்,
 நன்றறி யாச்சகுனி, -- சபை
 நடுவினில் ஏறெனக் களித்திருந் தான்;
 வென்றிகொள் பெருஞ்சூதர் -- அந்த
 விவிஞ்சதி சித்திர சேனனுடன்
 குன்றுசத் தியவிர தன் -- இதழ்
 கூர்புரு மித்திரன் சயனென்பார்

164

சாலவும் அஞ்சுதரும் -- கெட்ட
 சதிக்குணத் தார்பல மாயம் வல்லோர்
 கோலநற் சபைதனிலே -- வந்து
 கொக்கரித் தார்ப்பரித் திருந்தனரால்;
 மேலவர் தமைவணங்கி -- அந்த
 வெந்திறற் பாண்டவர் இளைஞர் தமை
 ஆலமுற்றிடத் தழுவிச் -- செம்பொன்
 ஆதனத் தமர்ந்தவப் பொழுதினிலே,

165

சொல்லுகின் றான்சகுனி: -- 'அறத்
 தோன்றல்உன் வரவினைக் காத்துளர்காண்
 மல்லுறு தடந்தோளார் -- இந்த
 மன்னவ ரனைவரும் நெடும்பொழு தா;
 வில்லுறு போர்த்தொழி லாற் -- புவி
 வென்றுதங்குலத்தினை மேம்படுத்தீர்!
 வல்லுறு சூதெனும் போர் -- தனில்
 வலிமைகள் பார்க்குதும் வருதி' என்றான்.

166

Sakuni tempts Dharma to dice with him

164. In gambling base, there is none his equal
 On this earth; Sakuni he is that hath not
 In all his life done an act to be reckoned good.

He sat in the centre in good cheer
 And looked like a proud bull.
 Notorious gamblers were there;
 Vivinjati, Chitrasena, Satyavrada, Purumitra and Caya.

165. Dreadful Strategists, well-versed in chicanery
 Were there in that spacious court beauteous;
 These revelled in dinsome riot; the young Five,
 Mighty and valorous, paid obeisance to the great
 Who embraced them, chest glued to chest.
 And as Pantavas sat on seats of gold.

166. Said Sakuni: "O righteous scion, here do wait
 Indeed for a long time, for your arrival
 All these kings who are heroic wrestlers strong;
 You raised your family sky-high by victory
 In wars won with bows and arrows,
 Here shall we wage a war with dice as weapon;
 Come, let us see how valiant you are in this."

32. தருமன் மறுத்தல் 167

தருமனங் கிவைசொல் வான் -- 'ஐய!
 சதியுறு சூதினுக் கெனைஅழைத் தாய்;
 பெருமைஇங் கிதிலுண்டோ? -- அறப்
 பெற்றிஉண்டோ? மறப் பீடுளதோ?
 வரும்நின் மனத்துடை யாய்! -- எங்கள்
 வாழ்வினை உகந்திலை எனலறி வேன்;
 இருமையுங் கெடுப்பது வாம் -- இந்த
 இழிதொழி லாலெமை அழித்தலுற் றாய்.'

32. Dharma declines

167. Thus Sakuni, to whom Dharma replies: "To a game
Of dice which is ruse deceitful, you invite me;
Is there any glory in this? Or righteousness?
Or valorous renown? Your bosom harbours odium;
You abhor our life of weal, I know for sure;
Gambling will ruin life here and hereafter."

33. சகுனியின் ஏச்சு 168 -170

கலகல வெனச்சிரித் தான் -- பழிக்
கவற்றையொர் சாத்திர மெனப்பயின் றோன்;
'பலபல மொழிகுவ தேன்? -- உனைப்
பார்த்திவன் என்றெணி அழைத்துவிட்டேன்,
"நிலமுழு தாட்கொண் டாய் -- தனி
நீ" எனப் பலர்சொலக் கேட்டதனால்,
சிலபொருள் விளையாட்டிற் -- செலுஞ்
செலவினுக் கழிகலை எனநினைந்தேன்.

168

'பாரத மண்டலத் தார் -- தங்கள்
பதிஒரு பிசுனென் றறிவே னோ?
சோரமிங் கிதிலுண்டோ? -- தொழில்
சூதெனி லாடுநர் அரசரன்றோ?
மாரத வீரர்முன்னே, -- நடு
மண்டபத் தே, பட்டப் பகலினிலே, சூர சிகாமணியே, -- நின்றன்
சொத்தினைத் திருடுவ மெனுங்கருத் தோ?

169

'அச்சமிங் கிதில்வேண்டா, -- விரைந்
தாடுவம் நெடும்பொழு தாயின தால்;

கச்சையொர் நாழிகை யா -- நல்ல
காயுடன் விரித்திங்கு கிடந்திடல் காண்!

பு{[மு-ப.]: 'மண்டிலத்தார்'}

நிச்சயம் நீவெல் வாய்; -- வெற்றி
நினக்கியல் பாயின தறியா யோ?
நிச்சயம் நீவெல் வாய்; -- பல
நினைகுவ தேன்? களி தொடங்கு'கென்றான்.

170

Sakuni's jibe

168. He laughed aloud; he that hath mastered
Blameworthy dice as a science and an art.
"Why should I indulge in very many words?
I took you for a king and invited you.
As I had from many heard that you alone
Own the earth entire,'I thought
You would not, aye, mind the loss
Of a few trifles in sport and pastime.

169. "How could I know the Lord-Paramount
Of Bharat to be a niggardly miser?
Is there thievery in this? It is diçing no doubt.
But are not the players princes and kings?
In the presence of Maha-rata heroes, in open court,
In day-light broad. O thou, crest-jewel of heroes,
Do you think we mean to rob you of your wealth?

170. "Have no fear; come, be quick;
Let us play; much time is already wasted;

The dice and all lie there already for over an hour;
 Surely you will win; do you not know
 That success indeed is your second nature.
 Surely you will win; why think of many things?

34. தருமனின் பதில் 171 -174

வேறு

தோல் விலைக்குப் பசுவினைக் கொல்லும்
 துட்டன் இவ்வுரை கூறுதல் கேட்டே,
 நூல் விலக்கிய செய்கைக ளஞ்சும்
 நோன்பி னோனுளம் நொந்திவை கூறும்:
 'தேவலப் பெயர் மாமுனி வோனும்
 செய்ய கேள்வி அசிதனும் முன்னர்
 காவலர்க்கு விதித்ததந் நூலிற்
 கவறும் நஞ்செனக்கூறினர், கண்டாய்!

171

“வஞ்ச கத்தினில் வெற்றியை வேண்டார்,
 மாயச் சூதைப் பழியெனக் கொள்வார்,
 அஞ்ச லின்றிச் சமர்க்களத் தேறி
 ஆக்கும் வெற்றி அதனை மதிப்பார்,
 துஞ்ச நேரினுந் தூயசொல் லன்றிச்
 சொல்மி லேச்சரைப் போலென்றுஞ் சொல்லார்,
 மிஞ்ச சீர்த்திகொள் பாரத நாட்டில்
 மேவு மாரியர்” என்றனர் மேலோர்.

172

'ஆதலா லிந்தச் சூதினை வேண்டேன்!
 ஐய, செல்வம் பெருமை இவற்றின்
 காத லாலர சாற்றுவ னல்லேன்;
 காழ்த்த நல்லற மோங்கவும் ஆங்கே

பு[மு-ப.]: 'கவறை நஞ்செனக்'

'போலொன்றுஞ் சொல்லார்'

-- கவிமணி}

ஓத லானும் உணர்த்துத லானும்
உண்மை சான்ற கலைத்தொகை யாவும்
சாத லின்றி வளர்ந்திடு மாறும்,
சகுனி, யானர சாளுதல், கண்டாய்!

173

'என்னை வஞ்சித்தென் செல்வத்தைக் கொள்வோர்
என்றனக் கிடர் செய்பவ ரல்லர்,
முன்னை நின்றதொர் நான்மறை கொல்வார்,
மூது ணர்விற் கலைத்தொகை மாய்ப்பார்,
பின்னை என்னுயிர்ப் பாரத நாட்டில்
பீடை செய்யுங் கலியை அழைப்பார்;
நின்னை மிக்க பணிவொடு கேட்பேன்:
நெஞ்சிற் கொள்கையை நீக்குதி' என்றான்.

174

Dharma's Reply

171. As Sakuni who like a sinner that slaughters a cow
That he may sell its hide, spoke thus,
He that dreads the deed by scriptures forbidden
The noble and sublime Dharma -- was sorely grieved.
He said; "Know that the great Muni Devala
And Acita of great learning have declared
In their works on monarchic deportment
That dicing is poisonous, for sure.

172. "They will not seek success in deceitful dicing,
They hold mayic gambling blameworthy;
The triumph annexed fearlessly in the battle-field
Is by them held in esteem great;

Even if death be the outcome, they will
 Unlike barbarians breathe pure words only;
 In the land of Bharat of surpassing glory
 The Aryas live thus" said the great ones.

173. "Therefore do I this dicing abhor;
 Sir! I reign not for the love
 Of glory or wealth; behold oh Sakuni!
 I wield the sceptre that hoary dharma
 May flourish, that truthful treatises of arts and sciences
 By study and instruction may thrive deathless.

174. "They that deceive me and my wealth steal
 Do not thereby cause me harm;
 They that kill the ancient Vedas four, they that
 Annihilate the treasure of all arts and sciences,
 It is these that bid a warm welcome
 To devastating Kali, in this Bharat dear as my life
 I beseech and humbly implore you
 'Put aside this thought" said he.

35. சகுனி வல்லுக்கு அழைத்தல் 175 -177

வேறு

'சாத்திரம் பேசுகின் றாய்' -- எனத்
 தழல்படு விழியொடு சகுனிசொல் வான்:
 'கோத்திரக் குலமன் னர் -- பிறர்
 குறைபடத் தம்புகழ் கூறுவ ரோ?
 நாத்திறன் மிகஉடை யாய்! -- எனில்
 நம்மவர் காத்திடும் பழுவழக் கை
 மாத்திர மறந்துவிட் டாய்; -- மன்னர்

வல்லினுக் கழைத்திடில் மறுப்பதுண் டோ?

175

'தேர்ந்தவன் வென்றிடு வான்; -- தொழில்
தேர்ச்சிஇல் லாதவன் தோற்றிடு வான்;
நேர்ந்திடும் வாட்போரில் -- குத்து
நெறிஅறிந் தவன்வெலப் பிறனழி வான்;
ஓர்ந்திடு சாத்திரப் போர் -- தனில்,
உணர்ந்தவன் வென்றிட, உணரா தான்
சோர்ந்தழி வெய்திடு வான்; -- இவை
சூதென்றும் சதிஎன்றும் சொல்வா ரோ?

176

'வல்லவன் வென்றிடு வான்; -- தொழில்
வன்மை இல்லாதவன் தோற்றிடு வான்;
நல்லவ னல்லா தான் -- என
நாணமிலார் சொல்லுங் கதைவேண்டா;
வல்லமர் செய்திடவே -- இந்த
மன்னர்முன்னேநினை அழைத்துவிட்டேன்;
சொல்லுக வருவதுண் டேல், -- மனத்
துணிவிலை யேலதுஞ் சொல்லு'கென்றான்.

177

Sakuni's Challenge

175. "Ha, of sastras you speak!" said Sakuni
With eyes sputtering fire of rage.
Will kings of renowned dynasty
Indulge in self-praise, decrying others?
You do have a glib tongue; yet have you
Clean forgot the customs and usages
By our race nurtured; when kings challenge
Can you, I challenge you, that reject?

176. "The man competent wins; the one ill-versed loses;
 In a sword-fight whilst the one that knows
 The thrust wins, the other doth perish.
 In logistics he that is knowledgeable wins;
 The ignoramus is easily vanquished;
 Can you call this ruse? Or gambling?"

177. "The able one wins; the one incompetent loses;
 Talk of good and bad is shameless nonsense;
 I have challenged you to a valiant combat
 In the presence of these monarchs.
 Do you this accept? If you lack the strength
 Of mind, you are free to declare that also."

36. தருமன் இணங்குதல் 178 - 182

வேறு

வெய்யதான விதியை நினைந்தான்
 விலக்கொணாதறம் என்ப துணர்ந்தோன்;
 பொய்ய தாகுஞ் சிறுவழக் கொன்றைப்
 புலனி லாதவர் தம்முடம் பாட்டை
 ஐயன் நெஞ்சில் அறமெனக் கொண்டான்.
 ஐயகோ! அந்த நாள்முத லாகத்
 துய்ய சிந்தைய ரெத்தனை மக்கள்
 துன்பம் இவ்வகை எய்தினர் அம்மா!

178

முன்பி ருந்ததொர் காரணத் தாலே,
 மூடரே, பொய்யை மெய்என லாமோ?
 முன்பெனச் சொல்லுங் கால மதற்கு
 மூடரே, ஓர் வரையறை உண்டோ?
 முன்பெனச் சொலின் நேற்றுமுன் பேயாம்;

மூன்று கோடி வருடமும் முன்பே;
முன்பிருந்தெண்ணி லாது புவிமேல்
மொய்த்த மக்க ளெலாம் முனி வோரோ?

179

நீர்பி றக்குமுன் பார்மிசை மூடர்
நேர்ந்த தில்லை எனநினைந் தீரோ?
பார்பி றந்தது தொட்டின்று மட்டும்,
பலபலப்பல பற்பல கோடி
கார்பி றக்கும் மழைத்துளி போலே
கண்ட மக்க ளனைவருள் ளேயும்,
நீர்பி றப்பதன் முன்பு, மடமை,
நீசத் தன்மை இருந்தன வன்றோ?

180

பொய்யொ முக்கை அறமென்று கொண்டும்,
பொய்யர் கேலியைச் சாத்திர மென்றும்,
ஐயகோ, நங்கள் பாரத நாட்டில்
அறிவி லாரறப் பற்றுமிக் குள்ளோர்
நொய்ய ராகி அழிந்தவர் கோடி.
நூல்வகைபல தேர்ந்து தெளிந்தோன்,
மெய்யறிந்தவர் தம்மு ஞயர்ந்தோன் --
விதியினாலத் தருமனும் வீழ்ந்தான்.

181

மதியி னும்விதி தான்பெரி தன்றோ?
வைய மீதுள வாகு மவற்றுள்
விதியி னும்பெரி தோர்பொரு ளுண்டோ?
மேலை நாம்செயுங் கர்ம மல்லாதே,
நதியி லுள்ள சிறுகுழி தன்னில்
நான்கு திக்கி லிருந்தும் பன்மாசு
பதியு மாறு, பிறர்செயுங் கர்மப்
பயனும் நம்மை அடைவதுண் டன்றோ?

182

36. Dharma yields reluctantly

178. Dharma thought of cruel Fate; he also felt
 Chivalric dharma should be upheld.
 Alack the day! The great Lord did deem
 The pseudo-custom all false,
 Projected by the brainless base
 To be dharma! From time-immemorial
 How many of the otherwise immaculate
 Came by misery, thinking thus, oh God!

179. Since a custom was rife in the past
 O fools, can you call falsehood truth?
 'Past' you say, fools! Can you tell me
 What 'past' is, its content and its bournes?
 Even yesterday is included in the 'past'!
 'Three billion years ago' is also 'past'!
 There were innumerable men in the past
 That lived on earth, were they all seers?

180. Do you think there were no fools on earth
 Before you were born? Since the world began
 Many, many, aye, very many billions
 Like rain drops from clouds --,
 Of people lived; did not baseness and idiocy
 Flourish amongst them before your time?

181. Deeming false conduct to be dharma
 And the parody of the false to be sastras,
 Alas! in our dear land of Bharat
 Countless men wedded to righteousness
 Became enervated and perished brainless.
 The savant of lucidity, the pre-eminent

Among the knowers of Truth, Dharma the great
Toppled down by Fate besieged.

182. Is not Fate to Mind superior?
Or is there aught greater than Fate
Amongst earthly things? The results
Of our deeds excepting, would not resultant effect
Of other men's deeds affect us, even as
The pit or puddle in a river collects
The wind-driven dust from directions four?

37. சூதாடல் 183 -195

வேறு

மாயச் சூதி னுக்கே -- ஐயன்
மனமிணங்கி விட்டான்;
தாய முருட்ட லானார்; -- அங்கே
சகுனி ஆர்ப்பரித்தான்;
நேய முற்ற விதுரன் -- போலே
நெறியு ளோர்க ளெல்லாம்
வாயை மூடி விட்டார்; -- தங்கள்
மதிம யங்கி விட்டார்.

183

அந்த வேளை யதனில், -- ஐவர்க்
கதிபன் இஃதுரைப்பான்:
'பந்தயங்கள் சொல்வாய்: -- சகுனி,
பரபரத்திடாதே!
விந்தை யான செல்வம் -- கொண்ட
வேந்த ரோடு நீதான்
வந்தெ திர்த்து விட்டாய்; -- எதிரே
வைக்க நிதிய முண்டோ?'

184

தருமன் வார்த்தை கேட்டே -- துரியோ
தன்னெழுந்து சொல்வான்:

'அருமை யான செல்வம் -- என்பால்
அளவி லாத துண்டு;
ஒருமடங்கு வைத்தால் -- எதிரே
ஒன்ப தாக வைப்பேன்;
பெருமை சொல்ல வேண்டா, -- ஐயா,
பின்னடக்கு'கென்றான்.

185

'ஒருவனாடப் பணயம் -- வேறே
ஒருவன் வைப்ப துண்டோ?
தரும மாகு மோடா, -- சொல்வாய்,
தம்பி இந்த வார்த்தை?'
'வரும மில்லை ஐயா; -- இங்கு
மாம னாடப் பணயம்
மருகன் வைக்கொணாதோ? -- இதிலே
வந்த குற்ற மேதோ?'

186

'பொழுதுபோக்கு தற்கே -- சூதுப்
போர்தொ டங்கு கின்றோம்;
அழுத லேனி தற்கே?' என்றே
அங்கர் கோன் நகைத்தான்.
'பழுதிருப்ப தெல்லாம் -- இங்கே
பார்த்திவர்க் குரைத்தேன்;
முழுது மிங்கிதற்கே -- பின்னர்
முடிவு காண்பீர்' என்றான்.

187

ஒளிசிறந்த மணியின் -- மாலை
ஒன்றை அங்கு வைத்தான்;
களிமிகுந்த பகைவன் -- எதிரே
கனதனங்கள் சொன்னான்;
விழிமைக்கு முன்னே -- மாமன்

வென்று தீர்த்து விட்டான்;
பழிஇலாத தருமன் -- பின்னும்
பந்தயங்கள் சொல்வான்:

188

'ஆயிரங்குடம் பொன் -- வைத்தே
ஆடுவோ' மிதென்றான்;
மாயம் வல்ல மாமன் -- அதனை
வசம தாக்கி விட்டான்.
'பாயு மாவொ ரெட்டில் -- செல்லுமே
பார மான பொற்றேர்.'
தாய முருட்ட லானார்; -- அங்கே
சகுனி வென்று விட்டான்.

189

'இளைய ரான மாதர், -- செம்பொன்
எழிலிணைந்த வடிவும்
வளைஅணிந்த தோளும் -- மாலை
மணிகுலுங்கு மார்பும்
விளையு மின்ப நூல்கள் -- தம்மில்
மிக்க தேர்ச்சி யோடு
களைஇலங்கு முகமும் -- சாயற்
கவினும் நன்கு கொண்டோர்,

190

ஆயிரக்கணக்கா -- ஐவர்க்
கடிமை செய்து வாழ்வோர்.'
தாய முருட்டலானார்; -- அந்தச்
சகுனி வென்று விட்டான்.
ஆயிரங்க ளாவார் -- செம்பொன்
அணிகள் பூண்டிருப்பார்-
தூயிழைப்பொனாடை -- சுற்றுந்
தொண்டர் தம்மை வைத்தான்;

191

சோரனங் கவற்றை -- வார்த்தை
சொல்லு முன்னர் வென்றான்.
தீர மிக்க தருமன் -- உள்ளத்
திடனழிந் திடாதே,

'நீரை யுண்ட மேகம் -- போல
நிற்கு மாயிரங்கள்
வாரணங்கள் கண்டாய், -- போரில்
மறலி யொத்து மோதும்'

192

என்று வைத்த பணயந் -- தன்னை
இழிஞன் வென்று விட்டான்;
வென்றி மிக்க படைகள் -- பின்னர்
வேந்தன் வைத்திழந்தான்;
நன்றிழைத்த தேர்கள் -- போரின்
நடை யுணர்ந்த பாகர்
என்றிவற்றை யெல்லாம் -- தருமன்
ஈடு வைத்திழந்தான்.

193

எண்ணிலாத, கண்டீர் -- புவியில்
இணையி லாத வாகும்
வண்ணமுள்ள பரிகள் -- தம்மை
வைத்தி ழந்து விட்டான்;
நண்ணு பொற் கடாரந் -- தம்மில்
நாலு கோடி வைத்தான்;
கண்ணி ழப்பவன்போல் -- அவையோர்
கணமிழந்து விட்டான்.

194

மாடிழந்து விட்டான், -- தருமன்
மந்தை மந்தையாக;
ஆடிழந்து விட்டான், -- தருமன்
ஆளி ழந்து விட்டான்;
பீடி ழந்த சகுனி -- அங்கு
பின்னுஞ் சொல்லு கின்றான்:
'நாடி ழக்க வில்லை, -- தருமா!
நாட்டை வைத்தி'டென்றான்.

195

37. The Dicing begins

183. To the Mayic gambling the good one gave assent;
They threw the dice and Sakuni grew uproarious.
Upright men of rectitude like loving Vidura
Were tongue-tied and stood bewildered.

184. At that hour, the Lord of the Five spake thus;
"Declare the wager, oh Sakuni! Vaunt not aloud!
Against kings endowed with wondrous wealth, you've
Come to play! You are without a stake, I wager."

185. Hearing Dharma, Duryodhana rose up and said:
"Rare wealth have I, and limitless too.
I'll wager, mind you, nine-fold, for sure;
Brag not, oh sir! I say: 'Go on, go on with the game.'"

186. "One plays; yet another comes with the wager;
Is this fair? Oh, tell me my brother young!"
"This is no deceit; for the uncle to play
His nephew offers wager; what is amiss? I ask"

187. Laughing said the King of Anga: "To pass time
This war of dice is begun; wherefore do you weep?"
Dharma said: "Hearken to me, oh Kings! This is foul play;
You are witnesses and will behold the result in the end."

188. A carcanet of bright gems, he did wager;
The gay adversary offered wealth immense.
Before eyes could wink, the uncle bore it away;
Blameless Dharma came with wagers fresh.

189. "Thousand pots filled with gold: Come, let us play!"

The wizard of an uncle swiped them clean.

"A mighty car of gold with its galloping steeds!"

They threw the dice and Sakuni it was that won.

190. Young damsels of comely form, all golden,

With jewels on shoulders, gemmed chains on breasts,

Experts in the lore of love, with visages beaming bright,

In mien and beauty unparalleled!

191. These were a myriad the maids that served the Five;

They threw the dice and Sakuni bore them away.

Again a myriad slaves -- wearers of gold and jewels,

Robed in silk and gold --, these Dharma wagered.

192. The cut-purse won them all in a trice.

The valorous Dharma was undaunted;

"Thousands of tusked like nimbus dark,

In the field of battle, they would charge like Death!

193. "These I wager" said he. The base one bore them away.

Victorious armies he then wagered and lost;

Well-carved cars, martial riders galore,

These did Dharma wager, only to lose them all.

194. Numberless were they, the earth has not their peers,

Those horses of various hues he bet and lost.

Forty million jars filled with coins of gold, he bet and lost;

Like him that loses his eyes, 'he lost them in a trice.

195. Bulls and cows he lost, herds and herds of them!
 Sheep and goats he lost, and men without number;
 Says inglorious Sakuni then: "You haven't lost
 Your country, oh Dharma! Wager that, I say.'

38. நாட்டை வைத்தாடுதல் 196 - 204

வேறு

'ஐயகோ இதை யாதெனச் சொல்வோம்?
 அரச ரானவர் செய்குவ தொன்றோ?
 மெய்ய தாகவொர் மண்டலத் தாட்சி
 வென்று சூதினி லாளுங் கருத்தோ?
 வைய மிஃது பொறுத்திடுமோ,மேல்
 வான்பொறுத்திடு மோ? பழி மக்காள்!
 துய்ய சீர்த்தி மதிக்குலமோ நாம்?
 !'தூவென் றெள்ளி விதுரனும் சொல்வான்.

196

'பாண்ட வர்பொறை கொள்ளுவ ரேனும்,
 பைந்து ழாயனும் பாஞ்சாலத் தானும்
 மூண்ட வெஞ்சினத் தோடுநஞ் சூழல்
 முற்றும் வேறறச் செய்குவ ரன்றோ?
 ஈண்டி ருக்குங் குருகுல வேந்தர்
 யார்க்கு மிஃதுரைப் பேன், குறிக் கொண்மின்:
 "மாண்டு போரில் மடிந்து நரகில்
 மாழ்கு தற்கு வகைசெயல் வேண்டா."

197

'குலமெ லாமழி வெய்திடற் கன்றோ
 குத்தி ரத்துரி யோதனன் றன்னை
 நலமி லாவிதி நம்மிடை வைத்தான்;
 ஞால மீதி லவன்பிறந் தன்றே
 அலறி யோர்நரி போற்குரைத் திட்டான்;

அஃது ணர்ந்த நிமித்திகர் “வெய்ய
கலகந் தோன்றுமிப் பாலக னாலே
காணு வீ” ரெனச் சொல்லிடக் கேட்டோம்.

198

‘சூதிற் பிள்ளை கெலித்திடல் கொண்டு
சொர்க்க போகம் பெறுபவன் போலப்
பேதை நீயு முகமலர் வெய்திப்
பெட்பு மிக்குற வீற்றிருக் கின்றாய்;
மீது சென்று மலையிடைத் தேனில்
மிக்க மோகத்தி னாலொரு வேடன்
பாத மாங்கு நழுவிட மாயும்
படும லைச்சரி வுள்ளது காணான்.

199

‘மற்று நீருமிச் சூதெனுங் கள்ளால்
மதிம யங்கி வருஞ்செயல் காணீர்!
முற்றுஞ் சாதி சுயோதன னாமோர்
மூடற் காக முழுகிட லாமோ?
பற்று மிக்கிப் பாண்டவர் தம்மைப்
பாத கத்தி லழித்திடு கின்றாய்;
கற்ற கல்வியும் கேள்வியும் அண்ணே
கடலிற் காயங் கரைத்ததொப் பாமே?

200

‘வீட்டு னேநரி யைவிடப் பாம்பை
வேண்டிப் பிள்ளை எனவளர்த் திட்டோம்:
நாட்டு னேபுக ழோங்கிடு மாறிந்
நரியை விற்றுப் புலிகளைக் கொள்வாய்.
மோட்டுக் கூகையைக் காக்கையை விற்று
மொய்ம்பு சான்ற மயில்களைக் கொள்வாய்;
கேட்டி லேகளி யோடுசெல் வாயோ?
கேட்குங் காதும் இழந்துவிட் டாயோ?

201

‘தம்பி மக்கள் பொருள்வெஃகு வாயோ
சாதற் கான வயதினில் அண்ணே?
நம்பி நின்னை அடைந்தவ ரன்றோ?

நாத னென்றுனைக் கொண்டவ ரன்றோ?
எம்பி ரானுளங் கொள்ளுதி யாயின்
யாவுந் தான மெனக்கொடுப் பாரே!
கும்பி மாநர கத்தினி லாழ்த்துங்
கொடிய செய்கை தொடர்வதும் என்னே?

202

'குருகு லத்தலை வன்சபைக் கண்ணே,
கொற்ற மிக்க துரோணன் கிருபன்
பெருகு சீர்த்திஅக் கங்கையின் மைந்தன்
பேதை நானும் மதிப்பிழந் தேகத்
திருகு நெஞ்சச் சகுனி ஒருவன்
செப்பு மந்திரஞ் சொல்லுதல் நன்றே!
அருகு வைக்கத் தகுதியுள் ளானோ?
அவனை வெற்பிடைப் போக்குதி அண்ணே!

203

'நெறி இழந்தபின் வாழ்வதி லின்பம்
நேரு மென்று நினைத்திடல் வேண்டா.
பொறி இழந்த சகுனியின் சூதால்
புண்ணி யர்தமை மாற்றல ராக்கிச்
சிறியர் பாதகர் என்றுல கெல்லாம்
சீஎன் றேச உகந்தர சாளும்
வறிய வாழ்வை விரும்பிட லாமோ?
வாழி, சூதை நிறுத்துதி' என்றான்.

204

**சூதாட்டச் சருக்கம் முற்றிற்று.
முதற்பாகம் முற்றிற்று.**

38. Vidura's vigorous protest

196. "Alas, what shall we say of this?
Does this a king become?
is a country to be won as wager
That one may rule it as one's own?
Will this earth, this endure?"

Or the sky on high? O ye sinners!
 Is not our glorious line pure, that of Chandra's?
 Fie on you!" said Vidura fleeing.

197. "Pantavas may be patient; but Kannan
 That wears the garland of basil, and he
 Of Panchal, in mounting wrath
 Will wipe us out, root and all.
 Unto the Kaurava kings here I say this:
 'Remember my words; do not rashly
 Court war; you will die to rot in Hell.

198. "Is it for the extinction of the whole race,
 Accursed Fate hath placed amidst us
 The evil Duryodhana cruel? On the very day
 He was born, he howled like a fox.
 Hearing that, said the sooth-sayers;
 "Behold, a holocaust will be by him caused!"

199. "As the son waxes victorious in gambling
 Like one who is drunk in ethereal joy
 You sit enthroned with a visage
 Beaming in joy, oh fool!
 Lured by honey wild, a hunter
 Scales a crevice in the mountain;
 The slippery stone will trip his feet.
 And lo, the chasm there, is but his grave.

200. "You are inebriate with the wine of dice,
 You cannot know what will befall;
 Is Suyodhana our all? I ask plainly;

Should we sink and die for a fool?
 These Pantavas are affectionate men.
 By deception dire, you plot to rid them;
 All your learning and instruction, oh brother,
 Is gone with the wind, aye, alas!

201. "We have not reared in our house, a son
 But a fox, a venomous adder.
 That your fame may wax great in the land,
 Barter your fox for tigers great.
 Away with the owls and the ravens!
 May you have peacocks great!
 Will you walk in joy in the path of perdition?
 Are you bereft of your ears also?"

202. "Oh brother, would you at this age
 When death awaits you, covet the wealth
 Of the sons of your brother? Here they came
 Trusting you; they hold you as their Lord.
 They will gift their all, away to you
 If that indeed is your wish, oh Lord!
 Why pursue this evil deed that will
 Plunge you deep in the mire of Hell?"

203. "In the assembly of the Kaurava Lord
 Whilst Drona and Kripa .
 And far-famed son of Ganga and poor me,
 Sit widowed of honour, crooked
 Sakuni Sits cosy and advises on craft of state.
 Can you suffer his propinquity?
 Exile him to far mountains, oh brother!"

204. "Do not think that happiness will flow
 When one has swerved from righteousness.
 By the ruse of this senseless Sakuni
 You set the righteous against us.
 The world will surely defame and disgrace us;
 Your reign and life will turn hollow.
 Do you, can you, this desire? Bid them
 Cease dicing. May you flourish" said he.

பாஞ்சாலி சபதம் இரண்டாம் பாகம்

III. அடிமைச் சருக்கம் (205 - 242)

39. பராசக்தி வணக்கம் 205
40. சரஸ்வதி வணக்கம் 206
41. விதுரன் சொல்லியதற்குத் துரியோதனன் மறுமொழி சொல்லுதல் (207 -212)
42. விதுரன் சொல்வது (213-217)
43. சூது மீட்டும் தொடங்குதல் (218 -221)
44. சகுனி சொல்வது (222-228)
45. சகாதேவனைப் பந்தயம் கூறுதல் (229)
46. நகுலனை இழத்தல் (230-231)
47. பார்த்தனை இழத்தல் (232-235)
48. வீமனை இழத்தல் (236-237)
49. தருமன் தன்னைத்தானே பணயம் வைத்திழத்தல் (238)
50. துரியோதனன் சொல்வது (239)
51. சகுனி சொல்வது (240-242)

39. பராசக்தி வணக்கம் 205

ஆங்கொரு கல்லை வாயிலிற் படிஎன்
 றமைறைத்தனன் சிற்பி,மற்றொன்
 ஓங்கிய பெருமைக் கடவுளின் வடிவென்

றுயர்த்தினான், உலகினோர் தாய்நீ;
யாங்கனே, எவரை, எங்ஙனஞ் சமைத்தற்
கெண்ணமோ, அங்ஙனம் சமைப்பாய்.
ஈங்குனைச் சரணென் றெய்தினேன்; என்னை
இருங்கலைப் புலவனாக் குதியே.

205

Part Two / III - THE ENSLAVEMENT OF THE PANTAVAS
Invocation to Parasakti

205. Behold, the sculptor sculpts; one stone is wrought
A step in a flight of steps; another becomes
An idol of supremely glorious God; Thou art
The Mother of the world! Thine is the will
To make or mar! I take refuge in Thee!
Make me a poet par excellence.

40. சரசுவதி வணக்கம் 206

இடையின்றி அணுக்களெலாம் சுழலுமென
இயல்நூலார்இசைத்தல் கேட்டோம்;
இடையின்றிக் கதிர்களெலாஞ் சுழலுமென
வானூலார்இயம்பு கின்றார்.
இடையின்றித் தொழில்புரிதல் உலகினிடைப்
பொருட்கெல்லாம்இயற்கை யாயின்,
இடையின்றிக் கலைமகளே நினதருளில்
எனதுள்ளம் இயங்கொ ணாதோ?

206

Invocation to Saraswati

206. The physicists say that atoms whirl
Ceaselessly; the astronomers aver
That the orbs gyrate for ever and ever;

If it be but natural for the things
 Of globe to work ceaselessly, oh Mother of Arts!
 Should not my heart, I pray,
 Function ceaselessly, made one with thy Grace?

41. விதுரன் சொல்லியதற்குத் துரியோதனன் மறுமொழி சொல்லுதல் 207-212

வேறு

அறிவு சான்ற விதுரன்சொற் கேட்டான்
 அழலு நெஞ்சின் அரவை உயர்த்தான்.
 நெறிஉ ரைத்திடும் மேலவர் வாய்ச்சொல்
 நீச ரானவர் கொள்ளுவ துண்டோ?
 பொறி பறக்க விழிக ளிரண்டும்
 புருவ மாங்கு துடிக்கச் சினத்தின்
 வெறி தலைக்க, மதிமழுங் கிப்போய்
 வேந்தன் இஃது விளம்புத லுற்றான்:

207

'நன்றி கெட்ட விதுரா, சிறிதும்
 நாண மற்ற விதுரா,
 தின்ற உப்பினுக்கே நாசந்
 தேடுகின்ற விதுரா,
 அன்று தொட்டு நீயும் எங்கள்
 அழிவு நாடுகின்றாய்;
 மன்றி லுன்னை வைத்தான் எந்தை
 மதியை என்னு ரைப்பேன்!

208

'ஐவருக்கு நெஞ்சும் எங்கள்
 அரண்மனைக்கு வயிறும்,
 தெய்வமன் றுனக்கே, விதுரா,
 செய்து விட்ட தேயோ?
 மெய்வகுப்பவன்போல், பொதுவாம்
 விதி உணர்ந்தவன்போல்,

ஐவர் பக்க நின்றே, -- எங்கள்
அழிவு தேடு கின்றாய்.

209

மன்னர் சூழ்ந்த சபையில் -- எங்கள்
மாற்ற லார்க ளோடு
முன்னர் நாங்கள் பணையம் -- வைத்தே
முறையில் வெல்லு கின்றோம்.
என்ன குற்றங் கண்டாய்? -- தருமம்
யாருக் குரைக்க வந்தாய்?
கன்னம் வைக்கி றோமோ? -- பல்லைக்
காட்டி ஏய்க்கி றோமோ?

210

பொய்யு ரைத்து வாழ்வார், -- இதழிற்
புகழுரைத்து வாழ்வார்,
வைய மீதி லுள்ளார்; -- அவர்தம்
வழியில் வந்த துண்டோ?
செய்யொணாத செய்வார் -- தம்மைச்
சீருறுத்த நாடி,
ஐய, நீள முந்தால் -- அறிஞர்
அவல மெய்தி டாரோ?

211

அன்பிலாத பெண்ணுக்கு -- இதமே
ஆயிரங்கள் செய்தும்,
முன்பின் எண்ணு வானோ? -- தருணம்
மூண்ட போது கழிவாள்.
வன்புரைத்தல் வேண்டா, -- எங்கள்
வலிபொறுத்தல் வேண்டா,
இன்ப மெங்க னுண்டோ, -- அங்கே
ஏகி'டென்று ரைத்தான்.

212

Duryodhana's reply to Vidura

207. He of the ophidian banner heard the words
 Of Vidura wise, with a burning heart;
 Would ever the base listen to the words
 Of the great that reveal the true path
 Eyes emitting sparks of fire, brows atremble,
 Ire raging fierce and buddhi all blunted
 The prince did speak thus, even thus:

208. "Ungrateful Vidura, wholly bereft of shame!
 To the salt untrue, oh destructive Vidura!
 Since the very beginning, you have plotted our downfall;
 You have a place in my father's court; is he really sane?"

209. "Is it the work of God that your heart is after the Five
 Though it is our palace that fills your belly?
 With a mind set on destruction, you are on the side
 Of the five, through you pretend to be true and neutral.

210. "In a court where kings are present, against our foes
 We play, wager and win, in the most proper way;
 What fault do you find? To whom are you preaching?
 Is it a jemmy we wield? Do you take us for cheats?"

211. "There are liars and sycophants in this world.
 Are we descended from the line of these?
 When you rise to reform them -- the doers of ills --,
 Sir, the wise in the world will feel hurt, for sure.

212. "In a thousand ways he may please her, the loveless;

Will she of these think? She'll run away when the time comes,
 You need not us oppose; nor need you our might endure;
 Go whithersoever you please, where you fancy happiness is."

42. விதூரன் சொல்வது 213-217

வேறு

நன்றாகும் நெறியறியா மன்னன் அங்கு
 நான்குதிசை அரசர்சபை நடுவே, தன்னைக்
 கொன்றாலும் ஒப்பாக வடுச்சொற் கூறிக்
 குமைவதனில் அணுவளவுங் குழப்ப மெய்தான்;
 'சென்றாலும் இருந்தாலு இனிஎன் னேடா?
 செய்கைநெறி அறியாத சிறியாய், நின்னைப்
 பொன்றாத வழிசெய்ய முயன்று பார்த்தேன்;
 பொல்லாத விதிபுன்னைப் புறங்கண் டானால்!

213

'கடுஞ்சொற்கள் பொறுக்காத மென்மைக் காதும்
 கருங்கல்லில் விடந்தோய்த்த நெஞ்சங் கொண்டோர்
 படுஞ்செய்தி தோன்றுமுனே படுவர் கண்டாய்.
 "பால்போலும் தேன்போலும் இனிய சொல்லோர்
 இடும்பைக்கு வழிசொல்வார்; நன்மை காண்பார்
 இளகுமொழி கூறார்" என் றினைத்தே தானும், --
 நெடும்பச்சை மரம்போலே வளர்ந்து விட்டாய் --
 நினக்கெவரும் கூறியவரில்லை கொல்லோ?

214

'நலங்கூறி இடித்துரைப்பார் மொழிகள் கேளா
 நரபதி, நின் அவைக்களத்தே அமைச்ச ராக
 வலங்கொண்ட மன்னரொடு பார்ப்பார் தம்மை
 வைத்திருத்தல் சிறிதேனுந் தகாது கண்டாய்.
 சிலங்கைப்பொற் கச்சணிந்த வேசை மாதர்
 சிறுமைக்குத் தலைகொடுத்த தொண்டர், மற்றுங்
 குலங்கெட்ட புலைநீசர், முடவர், பித்தர்,

கோமகனே, நினக்குரிய அமைச்சர் கண்டாய்!

215

'சென்றாலும் நின்றாலும் இனிஎன் னேடா?
செப்புவன நினக்கெனநான் செப்பி னேனோ?
மன்றார நிறைந்திருக்கும் மன்னர், பார்ப்பார்,
மதியில்லா மூத்தோனும் அறியச் சொன்னேன்.
இன்றோடு முடிகுவதோ? வருவ தெல்லாம்
யானறிவேன், வீட்டுமனும் அறிவான், கண்டாய்.
வென்றான்உள் ஆசையெலாம் யோகி யாகி
வீட்டுமனும் ஒன்றுரையா திருக்கின்றானே.

216

'விதிவழிநன் குணர்ந்திடினும், பேதை யேன்யான்
வெள்ளைமன முடைமையினால், மகனே, நின்றன்
சதிவழியைத் தடுத்துரைகள் சொல்லப் போந்தேன்.
சரி, சரிஇங் கேதுரைத்தும் பயனொன் றில்லை.
மதிவழியே செல்லு'கென விதுரன் கூறி
வாய்மூடித் தலைகுனிந்தே இருக்கை கொண்டான்.
பதிவுறுவோம் புவியிலெனக் கலிம கிழ்ந்தான்,
பாரதப்போர் வருமென்று தேவ ரார்த்தார்.

217

Vidura's Reply

213. The Prince who knows not the righteous way,
In the court where kings from north and south,
East and west were present, at Vidura hurled words
More cruel than murder; yet was he not a whit upset.
"What matters if I stay or go away?
I essayed my very best to save you,
Even you who are of right conduct unaware;
Oh, wicked Fate hath overtaken me, alas!

214. "Their ears are soft and cannot harsh words endure;

Their hearts are like flint soaked in venom;
 They perish before even Death begins to assail them.
 'It is they whose words are like milk and honey
 That land you in trouble; seekers of good seek not
 Softness in speech.' Has no one told you so, so far?
 Verily you've grown like a tree, tall and green.

215. "Oh Lord of men that declines to hear the censure
 Of those that mean well only! It is not meet
 That you should have in your court as ministers
 Brahmins as well as monarchs mighty!
 Gold-cinctured and ankleted bawds, panders base,
 Outcasts mean, mis-shapen knaves and mad men:
 These oh Prince, should your cabinet constitute.

216. "What matters if I stay or go away?
 Did I truly address my words to you?
 Unto the kings that fill this court, the Brahmins
 And my brainless brother, I spoke clearly.
 Does it end to-day? I know what future holds in store.
 Know that the great Bhishma knows it too;
 He turned into a yogi and vanquished
 All his inner desire; why is he also tongue-tied?

217. "Though I am aware of what Fate has ordained,
 Fond as I am and prompted by a mind blameless,
 O Son, I tried by words to wean you away from your evil way.
 Well, my words are of no avail;
 You may your mind's way pursue" said Vidura.
 Then he sat down silent and crest-fallen,
 Kali was glad that he would on earth be established

And devas roared in joy as Bharat-War came near.

43. சூது மீட்டும் தொடங்குதல் 218-221

வேறு

காயு ருட்ட லானார் -- சூதுக்
களிதொடங்க லானார்
மாய முள்ள சகுனி -- பின்னும்
வார்த்தை சொல்லுகின்றான்: --
'நீ அழித்த தெல்லாம் -- பின்னும்
நின்னிடத்து மீளும்.
ஓய்வடைந்திடாதே, -- தருமா!
ஊக்க மெய்து' கென்றான்.

218

கோயிற் பூசை செய்வோர் -- சிலையைக்
கொண்டு விற்றல் போலும்,
வாயில் காத்து நிற்போன் -- வீட்டை
வைத்திழத்தல் போலும்,
ஆயிரங்க ளான -- நீதி
யவை உணர்ந்த தருமன்
தேயம் வைத்திழந்தான்; -- சிச்சீ!
சிறியர் செய்கை செய்தான்.

219

'நாட்டு மாந்த ரெல்லாம் -- தம்போல்
நரர்களென்று கருதார்;
ஆட்டு மந்தை யாமென்' -- றுலகை
அரச ரெண்ணி விட்டார்.
காட்டு முண்மை நூல்கள் -- பலதாங்
காட்டினார்க ளேனும்,
நாட்டு ராஜ நீதி -- மனிதர்
நன்கு செய்ய வில்லை.

220

ஓரஞ் செய்திடாமே, -- தருமத்

துறுதி கொன்றிடாமே,
 சோரஞ் செய்திடாமே, -- பிறரைத்
 துயரில் வீழ்த்திடாமே,
 ஊரை யாளு முறைமை -- உலகில்
 ஓர்புறத்து மில்லை.
 சார மற்ற வார்த்தை! -- மேலே
 சரிதை சொல்லு கின்றோம்.

221

Dicing continues

218. The dice they rolled, the game they commenced;
 Sly Sakuni still further speaks to say;
 "Whatever you have lost, you can retrieve;
 Despair not Dharma but redouble your effort."

219. Like the priest that sells away the very icon of deity,
 Like the ostiary wagering and losing the house,
 Dharma -- the master of a thousand moral laws
 Staked his country and lost it. Fie on him, the doer of ill.

220. They think not their subjects to be men like themselves;
 The Kings but deem them so many herds of sheep.
 Though they cite to others many codes and books true,
 Them they follow not, and their reign lacks propriety.

221. Without taking sides, without stabbing justice,
 Without thieving, without plunging others in misery,
 The sceptre should be wielded; but it is nowhere so in this world.
 Fruitless words ... on we proceed with our narration.

44. சகுனி சொல்வது 222-228

வேறு

'செல்வம்முற் றிழந்துவிட்டாய்; -- தருமா,
தேசமுங் குடிகளுஞ் சேர்த்திழந்தாய்.
பல்வளம் நிறைபுவிக்கே -- தருமன்
பார்த்திவன் என்பதினிப் பழங்கதைகாண்!
சொல்வதொர் பொருள்கேளாய்; -- இன்னுஞ்
சூழ்ந்தொரு பணயம்வைத் தாடுதியேல்,
வெல்வதற் கிடமுண் டாம்; -- ஆங்கவ்
வெற்றியி லனைத்தையும் மீட்டிடலாம்.

222

'எல்லா மிழந்த பின்னர் -- நின்றன்
இளைஞரும் நீரும்மற் றெதிற்பிழைப்பீர்?
பொல்லா விளையாட்டில் -- பிச்சை
புகநினை விடுவதை விரும்புகிலோம்.
வல்லார் நினதிளைஞர் -- சூதில்
வைத்திடத் தகுந்தவர் பணயமென்றே;
சொல்லால் உளம் வருந்தேல்; -- வைத்துத்
தோற்றதை மீட்'டென்று சகுனிசொன்னான்.

223

வேறு

கருணனும்சிரித்தான்; -- சபையோர்
கண்ணின் நீரு திர்த்தார்.
இருள் நிறைந்த நெஞ்சன் -- களவே
இன்ப மென்று கொண்டான்,
அரவு யர்த்த வேந்தன் -- உவகை
ஆர்த்தெழுந்து சொல்வான்;
'பரவு நாட்டை யெல்லாம் -- எதிரே
பணய மாக வைப்போம்.

224

'தம்பி மாரை வைத்தே -- ஆடித்
 தருமன் வென்று விட்டால்,
 முன்பு மாமன் வென்ற -- பொருளை
 முழுதும் மீண்ட ளிப்போம்.
 நம்பி வேலை செய்வோம்; -- தருமா,
 நாடி ழந்த பின்னர்,
 அம்பி னொத்த விழியாள் -- உங்கள்
 ஐவருக்கு முரியாள் --

225

'அவள் இழந்திடாளோ? -- அந்த
 ஆயன் பேசுவானோ?
 கவலை தீர்த்து வைப்போம்; -- மேலே
 களிநடக்கு' கென்றான்.
 இவள வான பின்னும் -- இளைஞர்
 ஏதும் வார்த்தை சொல்லார்,
 துவளும் நெஞ்சினாராய் -- வதனம்
 தொங்க வீற்றிருந்தார்.

226

வீமன் மூச்சு விட்டான் -- முழையில்
 வெய்ய நாகம் போலே;
 காம னொத்த பார்த்தன் -- வதனக்
 களைஇ ழந்து விட்டான்;
 நேம மிக்க நகுலன், -- ஐயோ!
 நினைவயர்ந்து விட்டான்;
 ஊமை போலிருந்தான் -- பின்னோன்
 உண்மை முற்றுணர்ந்தான்.

227

கங்கை மைந்தனங்கே -- நெஞ்சம்
 கனலுறத்து டித்தான்;
 பொங்கு வெஞ்சினத்தால் -- அரசர்
 புகை யுயிர்த்திருந்தார்;
 அங்கம் நொந்து விட்டான், -- விதுரன்
 அவல மெய்தி விட்டான்,

சிங்க மைந்தை நாய்கள் -- கொல்லுஞ்
செய்தி காண லுற்றே.

228

Sakura speaks

222. "You have lost all your wealth, oh Dharma!
You have also lost your country and subjects;
That Dharma is the Lord of fecund earth
Is but henceforth a story old!
Listen to what I say; If you can still
Offer a wager and proceed with the game
There is every scope for your success, by which
You can retrieve all you have lost."

223. "Having lost all, what will you
And your brothers do, for a living?
Through this wild game of dice
We mean not to make you mendicants.
Able and competent are your brothers
Fit to be wagered in dice;
Let not my words sadden you; wager them
And win back all you have lost."

224. Karna laughed; those in the assembly wept;
The dark-hearted, he that delights in thievery,
The King of the Serpent-Flag, in soaring joy said;
"We stake all the country..."

225. "If Dharma stakes his brothers and wins
We give back all, the uncle hath won;
Proceed on trust, oh Dharma!

You have lost your country; will she not,
The arrow-eyed Consort of you Five --,

226. "Jeer at you? Will that neatherd speak to you?
We'll solve your worries; go on with the game,"
Though so much has happened, the youngsters
Opened not their lips; they were sad at heart
And their heads hung drooping,

227. Bhima sighed like the dread adder in a cave,
Handsome Arjun with his lustre gone, stood pallid,
Dear Nakula, alas, became unconscious; the last one
Stood muted, though, he was an all-knowing seer.

228. Ganga's son trembled: his heart was on fire;
The breath of kings was a smoke of wrath;
Sad Vidura was sore, in life and limb
Witnessing the carnage of lions by dogs.

45. சகாதேவனைப் பந்தயம் கூறுதல் 229

வேறு

எப்பொழு தும்பிர மத்திலே -- சிந்தை
ஏற்றி உலகமொ ராடல்போல் -- எண்ணித்
தப்பின்றி இன்பங்கள் துய்த்திடும் -- வகை
தானுணர்ந் தான்ஸக தேவனாம் -- எங்கும்
ஒப்பில் புலவனை ஆட்டத்தில் -- வைத்தல்
உன்னித் தருமன் பணயமென்று -- அங்குச்
செப்பினன் காயை உருட்டினார் -- அங்குத்
தீய சகுனி கெலித்திட்டான்.

Sahadeva staked and lost

229. "His heart for ever is with Brahman oned,
 He knows this world to be a mere game
 He şinless joys in the pleasures of the world,
 He is Sahadeva, the peerless seer."
 Him did Dharma offer as wager.
 The dice was thrown; evil Sakuni won.

46. நகுலனை இழத்தல் 230-231

நகுலனை வைத்தும் இழந்திட்டான்; -- அங்கு
 நள்ளிருட் கண்ணொரு சிற்றொளி -- வந்து
 புகுவது போலவன் புந்தியில் -- 'என்ன
 புன்மை செய்தோம்?' என எண்ணினான்-- அவ்வெண்ணம்
 மிகுவதன் முன்பு சகுனியும் -- 'ஐய,
 வேறொரு தாயிற் பிறந்தவர் -- வைக்கத்
 தகுவரென்றிந்தச் சிறுவரை -- வைத்துத்
 தாயத்தி லேஇழந் திட்டனை.

230

'திண்ணிய வீமனும் பார்த்தனும் -- குந்தி
 தேவியின் மக்களுனையொத்தே -- நின்னிற்
 கண்ணியம் மிக்கவர் என்றவர் -- தமைக்
 காட்டுதற் கஞ்சினை போலும்நீ?' -- என்று
 புண்ணியம் மிக்க தருமனை -- அந்தப்
 புல்லன் வினவிய போதினில், -- தர்மன்
 துண்ணென வெஞ்சின மெய்தியே -- 'அட,
 சூதில் அரசிழந் தேகினும்,

231

Nakula lost

230. He also staked Nakula and lost him;
 Then like a feeble light at dead of night
 A thought streamed into his buddhi:
 "Alas, what meanness vile is this?"
 Yet ere that thought could wax great
 Said Sakuni: "Sir, you wagered and lost
 Them that are not your mother's sons.

Sakuni Speaks

231. "Mighty Bhima and Partha are sons
 Of Kunti, like you; than you are they
 More glorious; therefore are you afraid
 To stake them." When worthless Sakuni
 Taunted righteous Dharma thus, he grew wroth
 On a sudden and said: "Sirrah!"

47. பார்த்தனை இழத்தல் 232-235

தர்மன் சொல்வது

'எங்களில் ஒற்றுமை தீர்ந்திடோம்; -- ஐவர்
 எண்ணத்தில், ஆவியில் ஒன்றுகாண். -- இவர்
 பங்கமுற் றேபிரி வெய்துவார் -- என்று
 பாதகச் சிந்தனை கொள்கிறாய்; -- அட,
 சிங்க மறவர் தமக்குள்ளே -- வில்லுத்
 தேர்ச்சியி லேநிக ரற்றவன், -- எண்ணில்
 இங்குப் புவித்தலம் ஏழையும் -- விலை
 யீடெனக் கொள்ளத் தகாதவன்,

'கண்ணனுக் காருயிர்த் தோழனாம் -- எங்கள்
கண்ணிலுஞ் சால இனியவன்,
வண்ணமும் திண்மையும் சோதியும் -- பெற்று
வானத் தமரரைப் போன்றவன், -- அவன்
எண்ணரு நற்குணஞ் சான்றவன், -- புக
ழேறும் விஜயன் பணயங்காண்! -- பொய்யில்
பண்ணிய காயை உருட்டுவாய்' -- என்று
பார்த்திவன் விம்மி உரைத்திட்டான்.

233

மாயத்தை யேஉரு வாக்கிய -- அந்த
மாமனும் நெஞ்சில் மகிழ்வுற்றே -- கெட்ட
தாயத்தைக் கையினில் பற்றினான்; -- பின்பு
சாற்றி விருத்தமங் கொன்றையே -- கையில்
தாய முருட்டி விழுத்தினான்; -- அவன்
சாற்றிய தேவந்து வீழ்ந்ததால். -- வெறும்
ஈயத்தைப் பொன்னென்று காட்டுவார் -- மன்னர்
இப்புவி மீதுள ராமன்றோ?

234

கொக்கரித் தார்த்து முழங்கியே -- களி
கூடிச் சகுனியுஞ் சொல்லுவான்: -- 'எட்டுத்
திக்கனைத்தும்வென்ற பார்த்தனை -- வென்று
தீர்த்தனம் வீமனைக் கூ'றென்றான். -- தர்மன்
தக்கது செய்தல் மறந்தனன், -- உளஞ்
சார்ந்திடு வெஞ்சின வெள்ளத்தில் -- எங்கும்
அக்கரை இக்கரை காண்கிலன், -- அறத்
தண்ணல் இதனை உரைக்கின்றான்:

235

Dharma wagers Partha

232. "Though we have our country gambled away
Our unity is for ever the same;
In thought and life, the Five are but one.
"These brothers will divide," -- so goes
Your evil thought. Among lion-like heroes

He is without a peer in archery;
 Such is his greatness that all the seven worlds
 Cannot make up the sum of his worth.

233. "He is the bosom friend of Kannan; is more dear
 To us than our eyes; with valour, strength and lustre
 He beams an ethereal lotus; a legion are
 His sterling qualities; this famed Vijaya I stake!
 Come, throw your dice of dire falsehood."
 Thus spake the King gasping,

And loses him

234. That uncle who is total wrought of Maya
 Grew glad and grabbed the grisly dice;
 He announced a number and threw the dice;
 The very number came and he won.
 Base lead is shown as gold to the gullible
 And there are confounding kings on earth.

235. Loud-vaunting and in joy trumpeting
 Spake Sakuni; "We have won Partha
 Triumphant in all the eight directions!
 Now I bid you stake Bhima!
 "Dharma grew oblivious of dharma; in his heart
 Ran a river of raging ire tempestuous;
 The shores of this river were to him invisible.
 The righteous Dharma spake thus:

'ஐவர் தமக்கொர் தலைவனை, -- எங்கள்
 ஆட்சிக்கு வேர்வலி அஃதினை, -- ஒரு
 தெய்வம்முன் நேநின் றெதிர்ப்பினும் -- நின்று
 சீறி அடிக்குந் திறலனை, -- நெடுங்
 கைவளர் யானை பலவற்றின் -- வலி
 காட்டும் பெரும்புகழ் வீமனை, -- உங்கள்
 பொய்வளர் சூதினில் வைத்திட்டேன் -- வென்று
 போ!' என்ற ருரைத்தனன் பொங்கியே.

236

போரினில் யானை விழக்கண்ட -- பல
 பூதங்கள் நாய்நரி காகங்கள் -- புலை
 ஓரி கழுகென் றிவையெலாம் -- தம
 துள்ளங் களிகொண்டு விம்மல்போல், -- மிகச்
 சீரிய வீமனைச் சூதினில் -- அந்தத்
 தீயர் விழுந்திடக் காணலும் -- நின்று
 மார்பிலுந் தோளிலுங் கொட்டினார் -- களி
 மண்டிக் குதித்தெழுந் தாடுவார்.

237

Bhima is staked

236. "He is the Lord of the Five, the strong root
 Of our life and reign; the one of might
 That can even smite and shatter an opposing god,
 The famed hero whose strength is not to be
 Matched by a thousand tuskers; even him I stake!
 Oh, win and bear him away in your game,
 All foul and false" roared he in wrath.

and lost by Dharma

237. Like ghouls, dogs, foxes, crows, jackals
 And vultures jumping with joy at the fall
 Of an elephant in the field of battle

The evil ones jumped and danced and roared
 In infernal glee unbounded
 When noble Bhima was diced away,

49. தருமன் தன்னைத்தானே பணயம் வைத்திழத்தல் 238

மன்னவர், தம்மை மறந்துபோய், -- வெறி
 வாய்ந்த திருடரை யொத்தனர். -- அங்கு
 சின்னச் சகுனி சிரிப்புடன் -- இன்னும்
 'செப்புக பந்தயம்வே'றென்றான். -- இவன்
 தன்னை மறந்தவ னாதலால் -- தன்னைத்
 தான் பணயமென வைத்தனன். -- பின்பு
 முன்னைக் கதையன்றி வேறுண்டோ? -- அந்த
 மோசச் சகுனி கெலித்தனன்.

238

Dharma loses himself

238. The kings were of themselves oblivious
 And were very like crazed thugs.
 Sakuni, small-minded, smiling said:
 "Come on, out with your further wager."
 He was truly oblivious of himself
 And so he staked himself in the game.
 What else but the same old story!
 Sly Sakuni diabolic won as before.

50. துரியோதனன் சொல்வது 239

பொங்கி யெழுந்து சுயோதனன் -- அங்கு
 பூதல மன்னர்க்குச் சொல்லுவான்: -- 'ஓளி
 மங்கி யழிந்தனர் பாண்டவர் -- புவி
 மண்டலம் நம்ம தினிக்கண்டீர். -- இவர்
 சங்கை யிலாத நிதியெலாம் -- நம்மைச்

சார்ந்தது; வாழ்த்துதிர் மன்னர்காள்! -- இதை
எங்கும் பறையறை வாயடா -- தம்பி!
என்றது கேட்டுச் சகுனிதான்,

239

Duryodhana crows gleefully

239. Suyodhana rose in wrath and to kings
There present he said: "Perished are
The Pantavas and their light is total out;
Lo, the whole world from now on, is ours;
All their countless wealth is ours;
Oh kings, do on us shower benedictions;
O my young brother, drum this everywhere."
When Sakuni heard him speak thus

51. சகுனி சொல்வது 240-242

'புண்ணிடைக் கோல்கொண்டு குத்துதல் -- நின்னைப்
போன்றவர் செய்யத் தகுவதோ? -- இரு
கண்ணி லினியவ ராமென்றே -- இந்தக்
காளையர் தம்மைஇங் குந்தைதான் -- நெஞ்சில்
எண்ணி யிருப்ப தறிகுவாய்; -- இவர்
யார்? நின்றன் சோதர ரல்லரோ? -- களி
நண்ணித் தொடங்கிய சூதன்றோ? -- இவர்
நாணுறச் செய்வது நேர்மையோ?

240

'இன்னும் பணயம்வைத் தாடுவோம்; -- வெற்றி
இன்னும் இவர்பெற லாகுங்காண்.
பொன்னுங் குடிகளுந் தேசமும் -- பெற்றுப்
பொற்பொடு போதற் கிடமுண்டாம்; -- ஒளி
மின்னும் அமுதமும் போன்றவள் -- இவர்
மேவிடு தேவியை வைத்திட்டால், அவள்

துன்னும் அதிட்ட முடையவள் -- இவர்
தோற்ற தனைத்தையும் மீட்டலாம்.'

241

என்றந்த மாமன் உரைப்பவே -- வளர்
இன்பம் மனத்தி லுடையனாய் -- 'மிக
நன்றுநன்'றென்று சுயோதனன் -- சிறு
நாயொன்று தேன்கல சத்தினை -- எண்ணித்
துன்று முகவையில் வெற்றுநா -- வினைத்
தோய்த்துச் சுவைத்து மகிழ்தல்போல் -- அவன்
ஒன்றுரை யாம லிருந்திட்டான் -- அழி
வுற்ற துலகத் தறமெலாம்.

242

Sakuni speaks

240. He said: "Can you speak thus? Is it not like
Driving a heated rod into a gaping wound?
More dear than eyes are they, by your father deemed.
Who indeed are they? Are they not your brothers?
Was not the game of dice begun in fun only?
Is it fair that you should shame them thus?"

Sly Sakuni speaks again

241. "We will still play for further stakes;
They may still gain victory;
They have every chance to regain with grace
Their gold and people and country too.
She is like dazzling nectar, the wife of these;
If only she be offered as Wager
Her luck can win back all that is by these lost."

242. When thus the uncle spake, a new thrill

Swept Suyodhana, "Well, very well" he mused.
 A cur that mentally feasts on a pot of honey
 Would stick out its tongue and lap in joy
 Airy nothing; even so was silent Suyodhana.
 All the world's dharma came to an end.

IV. திரௌபதியைச் சபைக்கு அழைத்த சருக்கம் (துகிலூரிதல் சருக்கம்)

52. திரௌபதியை இழத்தல் (243-246)
53. திரௌபதி சூதில் வசமானதுபற்றிக் கௌரவர் கொண்ட மகிழ்ச்சி (247-248)
54. துரியோதனன் சொல்வது (249-252)
55. அதர்மக் குழப்பம்
56. துரியோதனன் விதுரனை நோக்கி உரைப்பது
57. விதுரன் சொல்வது
58. துரியோதனன் சொல்வது
59. திரௌபதி சொல்லுதல்
60. துரியோதனன் சொல்வது (254-263)

52. திரௌபதியை இழத்தல் 243-246

பாவியர் சபைதனிலே, -- புகழ்ப்
 பாஞ்சால நாட்டினர் தவப்பயனை,
 ஆவியில் இனியவளை, -- உயிர்த்
 தணிசுமந் துலவிடு செய்யமுதை,
 ஓவியம் நிகர்த்தவளை, -- அரு
 ளொளியினைக் கற்பனைக் குயிரதனைத்
 தேவியை, நிலத்திருவை, -- எங்குந்
 தேடினாங் கிடைப்பருந் திரவியத்தை,

243

படிமிசை இசையுற வே -- நடை
 பயின்றிடுந் தெய்விக மலர்க்கொடியைக்

கடிகமழ் மின்னுருவை, -- ஒரு
 கமனியக் கனவினைக் காதலினை,
 வடிவுறு பேரழகை, -- இன்ப
 வளத்தினைச் சூதினில் பணயம் என்றே
 கொடியவர் அவைக்களத்தில் -- அறக்
 கோமகன் வைத்திடல் குறித்துவிட்டான்.

244

வேறு

வேள்விப் பொருளினையே -- புலை நாயின்முன்
 மென்றிட வைப்பவர்போல்,
 நீள்விட்டப் பொன்மாளிகை -- கட்டிப் பேயினை
 நேர்ந்து குடியேற்றல் போல்,
 ஆள்விற்றுப் பொன்வாங்கியே -- செய்த பூணையோர்
 ஆந்தைக்குப் பூட்டுதல்போல், --
 கேள்விக் கொருவரில்லை -- உயிர்த்தேவியைக்
 கீழ்மக்கட் காளாக்கினான்.

245

செருப்புக்கு தோல்வேண்டியே, -- இங்குக் கொல்வரோ
 செல்வக் குழந்தையினை?
 விருப்புற்ற சூதினுக்கே -- ஒத்த பந்தயம்
 மெய்த்தவப் பாஞ்சாலியோ?
 ஒருப்பட்டுப் போனவுடன், -- கெட்ட மாமனும்
 உன்னியத் தாயங்கொண்டே
 இருப்பகடை போடென்றான், -- பொய்மைக் காய்களும்
 இருப்பகடை போட்டவே.

246

IV. The disrobing of Draupati

243. In that assembly of sinners, the fruit
 Of tapas wrought by the men of Panchal,
 She that is dearer than life; the breathing nectar bejewelled,
 The picture of perfection, the lustre of grace,

The very life of sublime Fancy, the angelic seraph,
The earthly wealth, opulence rare, hard to find.

Draupati staked

244. The flowery liana divine that walks on earth
In charming gait, a light-nymph of lightning,
One who breathes incense rare,
A moving dream and a love, a shape
Of beautiful excellence, a wealth of delight,
Aye, in that assembly of the wicked,
Dharma the just thought fit to wager.

245. Like them that place the yagna-offering
Before a mongrel to munch away,
Like them that build a mansion of gold
And gladly tenant it to ghouls and ghosts,
Like decking an owl with jewels of gold
The gold obtained by vending slaves --,
The noble lady he staked that the base might
Claim her; ha! Is there none to question this?

and lost

246. Would any murder a precious child
To come by leather for a pair of slippers?
Is Panchali, the flower of tapas true
A mere stake in a game of dice?
When the stake was agreed upon
The evil uncle snatched the dice
And bade them roll to make out 'two';

The false dice rolled and made 'two'.

53. திரௌபதி சூதில் வசமானதுபற்றிக் கௌரவர் கொண்ட மகிழ்ச்சி 247 -248

திக்குக் குலுங்கிடவே -- எழுந்தாடுமாம்
 தீயவர் கூட்டமெல்லாம்.
 தக்குத்தக் கென்றேஅவர் -- குதித்தாடுவார்
 தம்மிரு தோள்கொட்டுவார்.
 ஒக்குந் தருமனுக்கே -- இஃதென்பர் 'ஓ!
 ஓ!' வென் றிரைந்திடுவார்;
 கக் கக்கென் றேநகைப்பார் -- 'துரியோதனா,
 கட்டிக்கொள் எம்மை' என்பார்.

247

மாமனைத் 'தூக்கா' யென்பார்; -- அந்த மாமன்மேல்
 மாலை பலவீசுவார்.
 'சேமத் திரவியங்கள் -- பலநாடுகள்
 சேர்ந்ததி லொன்றுமில்லை;
 காமத் திரவியமாம் -- இந்தப்பெண்ணையும்
 கைவச மாகச்செய்தான்;
 மாமனொர் தெய்வ'மென்பார்; 'துரியோதனன்
 வாழ்க'வென் றார்த்திடுவார்.

248

The Kauravas rejoice

247. They jumped and danced, the evil gang
 That directions eight felt the pang;
 They bumped and romped and rattled
 Keeping time so fiendishly.
 "Dharma deserves this" they cried
 And loud roared "Woe! Woe!"
 Cachinnating they cried: "Oh Duryodhana
 Hold us fast in tight embrace."

248. "Lift aloft the uncle" they shouted and on him
 Threw they, good many garlands.
 "Oh, it is nothing -- the winning of wealth immense
 And the lands so many and so various --;
 He hath won this lovely woman, the treasure of love
 'This uncle surely is a god';
 "Long live Duryodhana" they cried, vaunting loud.

54. துரியோதனன் சொல்வது 249-251

நின்று துரியோதனன் -- அந்த மாமனை
 நெஞ்சொடு சேரக் கட்டி,
 'என்துயர் தீர்த்தாயடா -- உயிர் மாமனே,
 ஏளனந் தீர்த்துவிட்டாய்.
 அன்று நகைத்தாளடா; -- உயிர் மாமனே,
 அவளைஎன் ஆளாக்கினாய்
 என்றும் மறவேனடா, -- உயிர் மாமனே,
 என்ன கைம்மாறு செய்வேன்!

249

'ஆசை தணித்தாயடா, -- உயிர் மாமனே,
 ஆவியைக் காத்தாயடா.
 பூசை புரிவோமடா, -- உயிர் மாமனே,
 பொங்க லுனக்கிடுவோம்.
 நாச மடைந்ததடா -- நெடுநாட்பகை,
 நாமினி வாழ்ந்தோமடா!
 பேசவுந் தோன்றுதில்லை; -- உயிர் மாமனே,
 பேரின்பங் கூட்டிவிட்டாய்.'

250

என்று பலசொல்லுவான், -- துரியோதனன்
 எண்ணிஎண்ணிக்குதிப்பான்;
 குன்று குதிப்பதுபோல் -- துரியோதனன்

கொட்டிக் குதித்தாடுவான்.
 மன்று குழப்பமுற்றே, -- அவர் யாவரும்
 வகைதொகை யொன்றுமின்றி
 அன்று புரிந்ததெல்லாம் -- என்றன் பாட்டிலே
 ஆக்கல் எளிதாகுமோ?

251

Duryodhana wild with joy

249. His uncle he hugged close and then Duryodhana
 Spake thus: "Oh uncle dear as life
 You have rid me of my misery,
 Chased from me the bane of shame,
 She that laughed at me that day
 Is made my slave to-day by thee
 I'll never this forget, dear mine uncle!
 How can I ever repay you?"

thanks his Uncle

250. "My longing you fulfilled, dear mine uncle
 And my life too you have saved.
 We 'll adore you, oh uncle dear as life
 And honour you with feast and festivity.
 The ancient strife is ended now
 And sure we'll for ever thrive.
 Words fail me, uncle sweet as life!
 It is bliss you have to us gifted."

251. Such and such like were the words of Duryodhana.
 He did hop and jump as he pleased;
 He was wild and beside himself when he jumped.

It looked as though a hill did jump;
 Confusion reigned in the court;
 They behaved uncontrolled; nor sense
 Nor decorum marked their actions that day.
 Is it easy for me to tell their doings in verse?

**55. திரௌபதியைத் துரியோதனன் மன்றுக்கு அழைத்து
 வரச் சொல்லியதுபற்றி ஜகத்தில் உண்டான அதர்மக் குழப்பம் 252**

வேறு

தருமம் அழிவெய்தச் சத்தியமும் பொய்யாக,
 பெருமைத் தவங்கள் பெயர்கெட்டு மண்ணாக,
 வானத்துத் தேவர் வயிற்றிலே தீப்பாய,
 மோன முனிவர் முறைகெட்டுத் தாமயங்க,
 வேதம் பொருளின்றி வெற்றுரையே யாகிவிட,
 நாதம் குலைந்து நடுமையின்றிப் பாழாக,
 கந்தருவ ரெல்லாங் களையிழக்கச் சித்தர்முதல்
 அந்தரத்து வாழ்வோ ரனைவோரும் பித்துறவே,
 நான்முகனார் நாவடைக்க, நாமகட்குப் புத்திகெட,
 வான்முகிலைப் போன்றதொரு வண்ணத் திருமாலும்
 அறிதுயில்போய் மற்றாங்கே ஆழ்ந்ததுயி லெய்திவிட
 செறிதருநற் சீரழகு செல்வமெலாந் தானாகுஞ்
 சீதேவி தன்வதனம் செம்மைபோய்க் காரடைய,
 மாதேவன் யோகம் மதிமயக்க மாகிவிட, --
 வாலை, உமாதேவி, மாகாளி, வீறுடையாள்,
 மூலமா சக்தி, ஒரு மூவிலைவேல் கையேற்றாள்,
 மாயை தொலைக்கும் மஹாமாயை தானாவாள்,
 பேயைக் கொலையைப் பிணக்குவையைக் கண்டுவப்பாள்,
 சிங்கத்தி லேறிச் சிரிப்பால் உலகழிப்பாள்.
 சிங்கத்தி லேறிச் சிரித்தெவையுங் காத்திடுவாள்
 நோவுங் கொலையும் நுவலொணாப் பீடைகளும்
 சாவுஞ் சலிப்புமெனத் தான்பல் கணமுடையாள்,
 கடாவெருமை யேறுங் கருநிறத்துக் காலனார்

இடாது பணிசெய்ய இலங்கு மஹாராணி,
 மங்களம் செல்வம் வளர்வாழ்நாள் நற்கீர்த்தி
 துங்கமுறு கல்வியெனச் சூழும் பலகணத்தாள்,
 ஆக்கந்தா னாவாள், அழிவு நிலையாவாள்,
 போக்குவர வெய்தும் புதுமை யெலாந் தானாவாள்,
 மாறிமாறிப்பின்னும் மாறிமாறிப்பின்னும்
 மாறிமா றிப்போம் வழக்கமே தானாவாள்,
 ஆதிபராசக்தி -- அவள்நெஞ்சம் வன்மையுறச்,
 சோதிக் கதிர்விடுக்கும் சூரியனாந் தெய்வத்தின்
 முகத்தே இருள்படர,

56. துரியோதனன் விதுரனை நோக்கி உரைப்பது 252

மூடப் புலைமையினோன்,
 அகத்தே இருளுடையான், ஆரியரின் வேறானோன்,
 துரியோ தனனும் சுறுக்கெனவே தான்திரும்பி
 அரியோன் விதுர னவனுக் குரைசெய்வான்:
 'செல்வாய், விதுராநீ சிந்தித் திருப்பதேன்?
 வில்வா னுதலினாள், மிக்க எழிலுடையாள்,
 முன்னே பாஞ்சாலர் முடிவேந்தன் ஆவிமகள்,
 இன்னேநாம் சூதில் எடுத்த விலைமகள்பால்
 சென்று விளைவெல்லாஞ் செவ்வனே தானுணர்த்தி,
 "மன்றி னிடையுள்ளான் நின் மைத்துனன் நின் ஓர்தலைவன்
 நின்னை அழைக்கிறான் நீள்மனையில் ஏவலுக்கே"
 என்ன உரைத்தவளை இங்குகொணர்வாய்' என்றான்.

57. விதுரன் சொல்வது 252

துரியோ தனன்இச் சுடுசொற்கள் கூறிடவும்,
 பெரியோன் விதுரன் பெரிதுஞ் சினங்கொண்டு,
 'மூட மகனே, மொழியொணா வார்த்தையினைக்
 கேடுவரஅறியாய், கீழ்மையினாற் சொல்லிவிட்டாய்.

புள்ளிச் சிறுமான் புலியைப்போய்ப் பாய்வதுபோல்,
 பிள்ளைத் தவளை பெரும்பாம்பை மோதுதல்போல்,
 ஐவர் சினத்தின் அழலை வளர்க்கின்றாய்.
 தெய்வத் தவத்தியைச் சீர்குலையப் பேசுகின்றாய்;
 நின்னுடைய நன்மைக்கிந் நீதியெலாஞ் சொல்கிறேன்.
 என்னுடைய சொல்வேறு எவர்பொருட்டும் இல்லையடா!
 பாண்டவர்தாம் நாளைப் பழியிதனைத் தீர்த்திடுவார்,
 மாண்டு தரைமேல், மகனே, கிடப்பாய்நீ.
 தன்னழிவு நாடுந் தறுகண்மை என்னேடா?
 முன்னமொரு வேனன் முடிந்தகதை கேட்டிலையோ?
 நல்லோர் தமதுள்ளம் நையச் செயல்செய்தான்
 பொல்லாத வேனன், புழுவைப்போல் மாய்ந்திட்டான்.
 நெஞ்சஞ் சுடவுரைத்தல் நேர்மைஎனக் கொண்டாயோ?
 மஞ்சனே, அச்சொல் மருமத்தே பாய்வதன்றோ?
 கெட்டார்தம் வாயில் எளிதே கிளைத்துவிடும்;
 பட்டார்தம் நெஞ்சிற் பலநாள் அகலாது.
 வெந்நரகு சேர்த்துவிடும், வித்தை தடுத்துவிடும்,
 மன்னவனே, நொந்தார் மனஞ்சுடவே சொல்லுஞ்சொல்.
 சொல்லி விட்டேன்; பின்னொருகால் சொல்லேன், கவுரவர்காள்!
 புல்லியர்கட் கின்பம் புவித்தலத்தில் வாராது.
 பேராசை கொண்டு பிழைச்செயல்கள் செய்கின்றீர்!
 வாராத வன்கொடுமை மாவிபத்து வந்துவிடும்,
 பாண்டவர்தம் பாதம் பணிந்தவர்பாற் கொண்டதெலாம்
 மீண்டவர்க்கே ஈந்துவிட்டு, விநயமுடன்,
 “ஆண்டவரே, யாங்கள் அறியாமை யால்செய்த
 நீண்ட பழிஇதனை நீர்பொறுப்பீர்” என்றுரைத்து,
 மற்றவரைத் தங்கள் வளநகர்க்கே செல்லவிடீர்.
 குற்றந் தவிர்க்கும் நெறிஇதனைக் கொள்ளீரேல்,
 மாபா ரதப்போர் வரும்; நீர் அழிந்திடுவீர்,
 பூபால ரேஎன்றப் புண்ணியனுங் கூறினான்.
 சொல்லிதனைக் கேட்டுத் துரியோதன மூடன்,
 வல்லிடிபோல் ‘சீச்சி! மடையா, கெடுகநீ
 எப்போதும் எம்மைச் சபித்தல் இயல்புனக்கே.

இப்போதுன் சொல்லை எவருஞ் செவிக்கொளார்.
யாரடா, தேர்ப்பாகன்! நீபோய்க் கணமிரண்டில்
“பாரதர்க்கு வேந்தன் பணித்தான்” எனக்கூறிப்
பாண்டவர்தந் தேவிதனைப் பார்வேந்தர் மன்றினிலே
ஈண்டழைத்து வா’என் றியம்பினான்.
ஆங்கேதேர்ப் பாகன் விரைந்துபோய்ப் பாஞ்சாலி வாழ்மனையில்
சோகம் ததும்பித் துடித்த குரலுடனே,
‘அம்மனே போற்றி! அறங்காப்பாய், தாள்போற்றி!
வெம்மை யுடைய விதியால் யுதிட்டிரனார்
மாமன் சகுனியொடு மாயச் சூதாடியதில்,
பூமி யிழந்து பொருளிழந்து தம்பியரைத்
தோற்றுத் தமது சுதந்திரமும் வைத்திழந்தார்.
சாற்றிப் பணயமெனத் தாயே உனைவைத்தார்.
சொல்லவுமே நாவு துணியவில்லை; தோற்றிட்டார்.
எல்லாருங் கூடி யிருக்கும் சபைதனிலே,
நின்னை அழைத்துவர நேமித்தான் எம்மரசன்’
என்ன உரைத்திடலும், ‘யார்சொன்ன வார்த்தையடா!
சூதர் சபைதனிலே தொல்சீர் மறக்குலத்து
மாதர் வருதல் மரபோடா? யார்பணியால்
என்னை அழைக்கின்றாய்?’ என்றாள். அதற்கவனும்
‘மன்னன் சுயோதனன்றன் வார்த்தையினால்’ என்றிட்டான்
. ‘நல்லது; நீ சென்று நடந்தகதை கேட்டு வா.
வல்ல சகுனிக்கு மாண்பிழந்த நாயகர்தாம்
என்னைமுன்னே கூறி இழந்தாரா? தம்மையே
முன்ன மிழந்து முடித்தென்னைத் தோற்றாரா?
சென்று சபையில்இச் செய்தி தெரிந்துவா,
என்றவளுங் கூறி, இவன்போகியபின்னர்,
தன்னந் தனியே தவிக்கும் மனத்தாளாய்,
வன்னங் குலைந்து மலர்விழிகள் நீர்சொரிய,
உள்ளத்தை அச்சம் உலைஉறுத்தப் பேய்கண்ட
பிள்ளையென வீற்றிருந்தாள். பின்னந்தத் தேர்ப்பாகன்
மன்னன் சபைசென்று, ‘வாள்வேந்தே! ஆங்கந்தப்
பொன்னரசி தாள்பணிந்து “போதருவீர்” என்றிட்டேன்.
“என்னைமுதல் வைத்திழந்தபின்பு தன்னைஎன்

மன்னர் இழந்தாரா? மாறித் தமைத்தோற்ற
 பின்னரெனைத் தோற்றாரா?" என்றேனும் பேரவையை
 மின்னற் கொடியார் வினவிவரத் தாம்பணித்தார்.
 வந்துவிட்டேன்' என்றுரைத்தான். மாண்புயர்ந்த பாண்டவர்தாம்
 நொந்துபோ யொன்றும் நுவலா திருந்து விட்டார்.
 மற்றும் சபைதனிலே வந்திருந்த மன்னரெலாம்
 முற்றும் உரைஇழந்து மூங்கையர்போல் வீற்றிருந்தார்.

252

Chaos arises in the universe

252. And now came the time when dharma declined

And truth untruth became, aye, truly false!

Famed austerities lost their name and became dirt.

A fire seared into the celestial lords;

Dethroned from Silence, the Munis stood bewildered;

Vedas widowed of their import, became empty words,

Nada became distorted and debased

Gandharvas paled; from Siddhas

To dwellers of Space, all became demented;

The Creator was tongue-tied; the Goddess

10

Of Wisdom stood forfeited of buddhi;

Vishnu whose hue is that of the dark nimbus

Slipped from His Illuminate Slumber

Into a deep sleep of total inconscience.

She is Beauty; She is Wealth; She is Sri!

The face of this Sri which is roseate sweet

Bitter turned with palpable murk.

The Yoga of Civa Mahadeva grew chaotic;

While it was so, even so,

Bala, Uma Devi, Mahakali, the Puissant One,

20

The Great Force Original, the Holder of the Trident,
 Maha-Maya who quells Maya
 She that joys in ghouls, murder and carnage,
 She that rides the lion and destroys the world by her laughter,
 She that rides the lion and guards everything by her laughter,
 She who has for Her innumerable hosts
 Pain, Slaughter, Evils unspeakable, Death and Ennui
 She, the grear Queen, whom Black Death
 That rides the he-buffalo, serves
 Not commanded but by sheer' divination,
 She that is attended by Her Train 30

The Very Gods are revolted
 Auspiciousness, Wealth, Immortality,
 Godly Renown and glorious Learning --,
 She who is Creation and Absorption,
 She who becomes and disbecomes,
 She who constitutes the marvels
 Of embodiment and disembodiment,
 She who changes and changes and still 'further changes
 And again changes; She who is the Change itself,
 Ati Parasakti, aye, did steel Her heart
 And lo, the dazzling face of the sun darkened -- 40

Duryodhana asks Vidura to fetch Draupati to the Court as an abigai

The stupid, the dark-hearted, the un-Aryan Duryodhana
 Turned in haste to Vidura and said:
 "Go, you Vidura! Why are you lost in thought?
 Her brows are like bows; she is full beautiful;
 She was once the life of Panchala's monarch,

This day, she is but an abigail won by us in dice;
 Go and tell her all; tell her that her brother-in-law
 Is in the court and that he is her lord
 Who bids her come to his mansion to serve; 50
 Go, tell her and bring her here" he said.

When Duryodhana breathed these burning words
 Vidura the noble patriarch was incensed
 "Oh fool, you know not of the impending doom!
 Therefore have you basely uttered words unutterable!
 Like a small spotted deer attacking a tiger,
 Like the young of a frog attacking a serpent,
 You provoke and foster the wrath of the Five.
 You but defame her the goddess of virtues.
 It is for your good that I wield my tongue. 60
 My words are for you intended, not for others,

Vidura warns Duryodhana

Disgrace them not; the vengeance of Pantavas,
 Oh son, will smite you any tomorrow;
 You will then lie a corpse on earth.
 What valour is there in self-destruction?
 Are you not aware of Vena's fate?
 All his deeds sore grieved the good,
 And wicked Vena died like a worm.
 Do you deem it just to utter scalding words?
 Oh son, do they not burn and singe the heart?
 Only from a spoilt mouth, such words pour out 70

Which get inscribed in the heart of the hearer.

They'll annul learning, lead one to hell.
 These words, oh king, that sear the heart of the distressed.
 I've spoken, oh Kauravas, I'll not speak again.
 The base on earth can never come by pleasance.
 Cupidity moves you to base sins; but remember
 Unexampled disasters, worst of calamities, await you.
 If you hail the feet of Pantavas and turn over
 To them all you had wrenched, and tell them in humility;
 "Oh lords, forgive us this grievous sin;

80

Of dire consequences
 We have sinned in ignorance"
 And let them go to their city great, in peace,
 You will be saved; this is the way to forfend wrongs
 If you do not this pursue, the Great War of Bharat
 Will come. Oh kings, you will perish."
 Thus the righteous one.
 When Duryodhana, the brainless, heard this
 He rumbled in wrath and said: "Fie, fie on you!
 You idiot! May you perish! You but curse us always!
 None will heed your words at this hour.

90

Duryodhana orders the Charioter to fetch Draupati

Well ... Who is that? Oh Charioteer I bid you go
 And return quick; go and tell her thus;
 "The King of Bharat commands you."
 She, the lady of the Five, should come
 With you to this court," Thus Duryodhana;
 The charioteer fled to he abode of Panchali;
 With a trembling voice surcharged with sorrow

He said: "Hail Mother! Hail Protectress
 Of righteousness! Impelled by dire destiny
 Yuthishtira played the mayic dice against uncle Sakuni 100

He conveys the order to her

And lost his country, wealth and brothers too.
 Lo, he staked himself and lost himself; Then,
 oh Mother, he wagered you; my tongue lacks
 Courage to utter it; he that staked you lost you,
 Aye, in that assembly of gathered kings.

My King hath bidden me to fetch you there."

Thus when he spoke, straight came her reply:

"Who is he that hath spoken so? Will ever women

Who hail from the hoary line of heroes

Enter a gambling den? By whose behest 110

Draupati sends hüm back to knew it her lord lost himself first before losing her

Do you dare call me? said she.

To this he said: "I act at the bidding of Duyodhana."

"Well" said she. "Now go and return well-informed.

Did my lord that lost his honour, lose me

To sly Sakuni, before he lost himself,

Or did he lose himself first to lose me next?

Learn this from court and then come to me.!!

Thus she. After he sped away

All alone, sore agitated in mind 120

With a heart corroded by fear,

And like a child possessed, she sat there.

The charioteer that came to the court said:
 "Hail my Liege! I went as bidden;
 I bowed before the golden queen,
 Beseeched her to come here; but she asks you:

'Did my King lose me after he lost himself?'
 I have come back with her question." Thus he.
 The noble Pantavaṣ sore distressed
 Oped not their lips; other kings in that court
 Sat speechless like them that are deaf-mutes.

130

58. துரியோதனன் சொல்வது 253-255

வேறு

உள்ளந் துடித்துச் சுயோதனன் -- சினம்
 ஓங்கி வெறிகொண்டு சொல்லுவான்: -- 'அட ,
 பிள்ளைக் கதைகள் விரிக்கிறாய். -- என்றன்
 பெற்றி யறிந்திலை போலும், நீ! -- அந்தக்
 கள்ளக் கரிய விழியினாள் -- அவள்
 கல்லிகள் கொண்டிங்கு வந்தனை! -- அவள்
 கிள்ளை மொழியின் நலத்தையே! -- இங்கு
 கேட்க விரும்புமென் னுள்ளமே.

253

253. His heart beat fast and Suyodhana
 In rising resentment roared;
 "Ha! What infantile tales do you here unfold?
 Are'nt you aware of my nature? Do you dare
 Come here with excuses coined by that black-eyed beauty?
 Aye, it is her psittacine warbling sweet
 My heart doth long to hear so much.

'வேண்டிய கேள்விகள் கேட்கலாம், -- சொல்ல

வேண்டிய வார்த்தைகள் சொல்லலாம், -- மன்னர்
நீண்ட பெருஞ்சபை தன்னிலே -- அவள்
நேரிடவே வந்த பின்புதான். -- சிறு
கூண்டிற் பறவையு மல்லளே? -- ஐவர்
கூட்டு மனைவிக்கு நாணமேன்? -- சினம்
மூண்டு கடுஞ்செயல் செய்யுமுன் -- அந்த
மொய்குழ லாளைஇங் கிட்டுவா.

254

Duryodhana is enraged

254. "Any number of questions may be asked,
Any number of words can be spoken,
In this great assembly when she comes in person.
She isn't a caged bird; is she?
Why this shame for the joint wife of the Five?
Before I act enraged, bring her here,
That one of fair and perfumed locks.
and orders the driver to get her to the Court at once

'மன்னன் அழைத்தனன் என்றுநீ -- சொல்ல
மாறியவ ளொன்று சொல்வதோ? -- உன்னைச்
சின்னமுறச் செய்கு வேனடா! -- கணஞ்
சென்றவளைக் கொணர்வாய்' என்றான். -- அவன்
சொன்ன மொழியினைப் பாகன்போய் -- அந்தத்
தோகைமுன் கூறி வணங்கினான். -- அவள்
இன்னல் விளைந்திவை கூறுவாள் -- 'தம்பி,
என்றனை வீணில் அழைப்பதேன்?

255

255. "When you tell her that the King commands
Who is she to countermand?
I'll chop you to pieces, sirrah!
Go, get her at once" said he.

The charioteer carried his words
 To that bird of Paradise and bowed.
 Stricken with grief she said:
 "Why call me again and again in vain?"

59. திரௌபதி சொல்லுதல் 256-262

'நாயகர் தாந்தம்மைத் தோற்றபின் -- என்னை
 நல்கும் உரிமை அவர்க்கில்லை. -- புலைத்
 தாயத்தி லேவிலைப் பட்டபின், -- என்னை
 சாத்திரத் தாலெனைத் தோற்றிட்டார்? அவர்
 தாயத்தி லேவிலைப் பட்டவர்; -- புவி
 தாங்குந் துருபதன் கன்னிநான். -- நிலை
 சாயப் புலைத்தொண்டு சார்ந்திட்டால், -- பின்பு
 தார முடைமை அவர்க்குண்டோ!

256

'கௌரவ வேந்தர் சபைதன்னில் -- அறங்
 கண்டவர் யாவரும் இல்லையோ? -- மன்னர்
 செளரியம் வீழ்ந்திடும் முன்னரே -- அங்கு
 சாத்திரஞ் செத்துக் கிடக்குமோ? -- புகழ்
 ஒவ்வற வாய்ந்த குருக்களும் -- கல்வி
 ஓங்கிய மன்னருஞ் சூதிலே -- செல்வம்
 வவ்வறத் தாங்கண் டிருந்தனர்; என்றன்
 மான மழிவதும் காண்பரோ?

257

'இன்பமுந் துன்பமும் பூமியின் -- மிசை
 யார்க்கும் வருவது கண்டனம்; -- எனில்
 மன்பதை காக்கும் அரசர்தாம் -- அற
 மாட்சியைக் கொன்று களிப்பரோ? -- அதை
 அன்புந் தவமுஞ் சிறந்துளார் -- தலை
 யந்தணர் கண்டு களிப்பரோ? -- அவர்
 முன்பென் வினாவினை மீட்டும்போய்ச் -- சொல்லி

முற்றுந் தெளிவுறக் கேட்டுவா?

258

என்றந்தப் பாண்டவர் தேவியும் -- சொல்ல,
என்செய்வன் ஏழையப் பாகனே? -- 'என்னைக்
கொன்றுவிட் டாலும் பெரிதில்லை. -- இவள்
கூறும் வினாவிற் கவர்விடை -- தரி
என்றி இவளை மறுமுறை -- வந்து
அழைத்திட நானங் கிசைந்திடேன்? -- (என)
நன்று மனத்திடைக் கொண்டவன் -- சபை
நண்ணி நிகழ்ந்தது கூறினான்.

259

?மாத விடாயி லிருக்கிறாள் -- அந்த
மாதர? கென்பதுங் கூறினான். -- கெட்ட
பாதகன் நெஞ்சம் இளகிடான் -- நின்ற
பாண்டவர் தம் முகம் நோக்கினான்; -- அவர்

பு{[குறிப்பு]: 'என்றன்' என்று ஒரு தனிச்
சொல் ஊகித்துக் கொள்ளலாம்
என்கிறார் கவிமணி. 'ஏன்' என்பது
முதற்பதிப்பிலில்லை; ஊகித்துக் கொண்ட பாடம்.}

பேதுற்று நிற்பது கண்டனன். -- மற்றும்
பேரவை தன்னில் ஒருவரும் -- இவன்
தீதுற்ற சிந்தை தடுக்கவே -- உள்ளத்
திண்மை யிலாதங் கிருந்தனர்.

260

பாகனை மீட்டுஞ் சினத்துடன் -- அவன்
பார்த்திடி போலுரை செய்கின்றான்: -- 'பின்னும்
ஏகி நமதுளங் கூறடா! -- அவள்
ஏழு கணத்தில் வரச்செய்வாய்! -- உன்னைச்
சாக மிதித்திடு வேனடா!? -- என்று
தார்மன்னன் சொல்லிடப் பாகனும் -- மன்னன்
வேகந் தனைப்பொருள் செய்திடான் -- அங்கு
வீற்றிருந் தோர்தமை நோக்கியே,

261

'சீறும் அரசனுக் கேழையேன் -- பிழை
 செய்ததுண்டோ? அங்குத் தேவியார் -- தமை
 நூறு தரஞ்சென் றழைப்பினும், -- அவர்
 நுங்களைக் கேட்கத் திருப்புவார்; -- அவர்
 ஆறுதல் கொள்ள ஒருமொழி -- சொல்லில்,
 அக்கண மேசென் றழைக்கிறேன்; -- மன்னன்
 கூறும் பணிசெய வல்லன்யான்; -- அந்தக்
 கோதை வராவிடில் என்செய்வேன்?'

262

256. "When my lord-husband lost himself
 He lost the right to stake myself.
 When he got enslaved by gambling base
 No law on earth can suffer him lose me.
 He is enslaved by the dice; but know me to be
 A King's daughter, the great ruler Drupata's.
 Debased, when he is into thraldom thrown
 He cannot have a wife; can he?"

Draupati speaks again demanding an answer to her question

257. "In the court of the Kaurava King
 Are there not men in dharma Versed?
 Would sastras wither and die away
 Even before the fall of regal valour?
 Famed seers and hierophants
 And learned kings did sure witness
 The rape of wealth in the name of dice;
 Would they also behold the butchery of my honour?"

258. "Men on earth undergo joy and misery alike;
 Should kings who should the earth protect
 Kill Dharmic reign to revel in joy?
 Would Brahmins, great in love and tapas,
 Behold this and be delighted?
 Go to them once more, repeat my question
 And come back clarified, with an answer."

259. When thus spake the Devi of the Five
 What could the poor driver do?
 "It matters little even if I be killed;
 To call her again I will not come
 Unless they give me the answer for her query."
 Thus firm resolved he came to the court
 And gave them all, his settled report.

260. He told them that the Queen was
 In her monthly seclusion;
 Yet the sinner would not relent;
 He looked at the Pantavas that stood there perplexed;
 Not one soul in that assembly had the courage
 To oppose him who was hell-bent on his evil course.

261. He looked at the driver again and in ire
 Thundered thus: Go to her once again
 And tell her what my heart covets;
 Bring her here in seven seconds;
 Else I will crush you to bitter death."
 When the garlanded King spake thus
 The charioteer ignored the threat
 And addressed the assembly thus:

262. "Have I ever wronged my wrathful Liege?
 Even if I call that lady a hundred times
 She would turn me back to question you only;
 Give me a word that would reassure her;
 I would go that very instant to call her;
 I am here to obey the King; but what
 Could I do, is the fair one disobeys?

60. துரியோதனன் சொல்வது 263

பாகன் உரைத்தது கேட்டனன் -- பெரும்
 பாம்புக் கொடியவன் சொல்கிறான்: -- 'அவன்
 பாகன் அழைக்க வருகிலள்; -- இந்தப்
 பையலும் வீமனை அஞ்சியே -- பல
 வாகத் திகைப்புற்று நின்றனன்; -- இவன்
 அச்சத்தைப் பின்பு குறைக்கிறேன், -- 'தம்பீ!
 போகக் கடவைஇப் போதங்கே; -- இங்க
 பொற்றொடி யோடும் வருகநீ!

263

துகிலூரிதல் சருக்கம் முற்றிற்று.

263. The lord of the ophidian banner heard
 What the driver uttered, and said; Duryodhana
 "She would not come if the driver calls her; orders his
 This fellow too is scared of Bhima brother to bring
 And is aye, perplexed for good reasons, her by force
 I'll deflate his dread, though later. to the Court
 O younger brother, you are now going sure
 And returning with that bejewelled lady."

Note: Even though Bharati calls this 'The Book of Disrobing,' no disrobing takes place here.

V. சபதக் சருக்கம் (துகிலூரிதற் சருக்கம்)

61. துச்சாதனன் திரௌபதியைச் சபைக்குக் கொணர்தல் 264-267
62. திரௌபதிக்கும் துச்சாதனனுக்கும் சம்வாதம் 268-271
63. சபையில் திரௌபதி நீதி கேட்டழுதல் (268)
64. வீட்டுமாசாரியன் சொல்வது (269)
65. திரௌபதி சொல்வது (270-272)
66. வீமன் சொல்வது (273-281)
67. அர்ஜுனன் சொல்வது (282-293)
68. விகர்ணன் சொல்வது (284-287)
69. கர்ணன் பதில் (288-292)
70. திரௌபதி கண்ணனுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை (293-302)
71. வீமன் செய்த சபதம் (303-305)
72. அர்ஜுனன் சபதம் (306)
73. பாஞ்சாலி சபதம் (307-308)

61. துச்சாதனன் திரௌபதியைச் சபைக்குக் கொணர்தல் 264-267

இவ்வுரை கேட்டதுச் சாதனன் -- அண்ணன்
 இச்சையை மெச்சி எழுந்தனன். -- இவன்
 செவ்வி சிறிது புகலுவோம். -- இவன்
 தீமையில் அண்ணனை வென்றவன்; -- கல்வி
 எவ்வள வேனுமி லாதவன்; -- கள்ளும்
 ஈரக் கறியும் விரும்புவோன்; -- பிற
 தெவ்வர் இவன்றனை அஞ்சுவார்; -- தன்னைச்
 சேர்ந்தவர் பேயென் றொதுங்குவார்;

264

புத்தி விவேகமில் லாதவன்; -- புலி

போல உடல்வலி கொண்டவன்; -- கரை
 தத்தி வழியுஞ் செருக்கினால் -- கள்ளின்
 சார்பின்றி யேவெறி சான்றவன்; -- அவ
 சக்தி வழிபற்றி நின்றவன்; -- சிவ
 சக்தி நெறிஉண ராதவன்; -- இன்பம்
 நத்தி மறங்கள் இழைப்பவன்; -- என்றும்
 நல்லவர் கேண்மை விலக்கினோன்;

265

அண்ண னொருவனை யன்றியே -- புவி
 அத்தனைக் குந்தலை யாயினோம் -- என்னும்
 எண்ணந் தனதிடைக் கொண்டவன்; -- அண்ணன்
 ஏது சொன்னாலும் மறுத்திடான்; -- அருட்

பு[பாட பேதம்]: 'ஈரற்கறியும்')

-- கவிமணி

கண்ணழி வெய்திய பாதகன் -- 'அந்தக்
 காரிகை தன்னை அழைத்துவா' என்றவ்
 வண்ண னுரைத்திடல் கேட்டனன்; -- நல்ல
 தாமென் றுறுமி எழுந்தனன்.

266

பாண்டவர் தேவி யிருந்ததோர் -- மணிப்
 பைங்கதிர் மாளிகை சார்ந்தனன்; -- அங்கு
 நீண்ட துயரில் குலைந்துபோய் -- நின்ற
 நேரிழை மாதனைக் கண்டனன்; -- அவள்
 தீண்டலை யெண்ணி ஒதுங்கினாள்; -- 'அடி,
 செல்வ தெங்கே'யென் றிரைந்திட்டான். -- 'இவன்
 ஆண்டகை யற்ற புலைய'னென்று -- அவள்
 அச்ச மிலாதெதிர் நோக்கியே,

267

V. The Oath of Draupati

Duhshasana meets Draupati

264. Hearing this, up rose Duhshasana applauding
 His brother's putrid prurience;
 A word about the greatness of this man:
 In evil, his elder stands eclipsed by him;
 With learning he is not a whit familiar;
 Raw meat and toddy are his soul's desire;
 They that are his enemies dread him
 And his own men shun him as a ghoul.

265. Sense of discrimination he has none;
 He has the bodily strength of a tiger;
 As pride for ever overflows in him
 He is ever tipsy, though he has imbibed nothing.
 His way is the devil's; he treads not
 The goodly path, seeks pleasure, sins
 And shuns the company of the good, for good.

266. He knows no superior save his elder brother;
 He deems himself the lord of all earth;
 The words of his elder brother, whatever they be
 Are a great law unto him.
 This sinner is a total stranger to grace;
 When he heard his brother bid him get her
 He growled his 'yes' and rose up in joy.

267. He reached the gemmed palace where abode
 The Consort of the Pantavas:
 He beheld there the bejewelled lady
 That looked undone by utter sorrow.
 Because of her catamenia she retreated.
 "Oh wench, whither can you escape?" he roared.

She found him out to be an unmanly wretch
And so him she faced fearlessly.

62. திரௌபதிக்கும் துச்சாதனனுக்கும் சம்வாதம் 268-271

‘தேவர் புவிமிசைப் பாண்டவர்; -- அவர்
தேவி, துருபதன் கன்னிநான்; -- இதை
யாவரும் இற்றை வரையினும், -- தம்பி,
என்முன் மறந்தவரில்லைகாண். -- தம்பி
காவ லிழந்த மதிகொண்டாய்; -- இங்குக்
கட்டுத் தவறி மொழிகிறாய். -- தம்பி,
நீவந்த செய்தி விரைவிலே -- சொல்லி
நீங்குக’ என்றனள் பெண்கொடி.

268

‘பாண்டவர் தேவியு மல்லைநீ; -- புகழ்ப்
பாஞ்சாலத் தான்மக ளல்லைநீ; -- புவி
யாண்டருள் வேந்தர் தலைவனாம் -- எங்கள்
அண்ணனுக் கேயடி மைச்சிநீ. -- மன்னர்
நீண்ட சபைதனிற் சூதிலே -- எங்கள்
நேசச் சகுனியோ டாடியங்கு -- உன்னைத்
தூண்டும் பணய மெனவைத்தான் -- இன்று
தோற்றுவிட்டான் தருமேந்திரன்.

269

‘ஆடி விலைப்பட்ட தாதி நீ; -- உன்னை
ஆள்பவன் அண்ணன் சுயோதனன். -- “மன்னர்
கூடி யிருக்குஞ் சபையிலே -- உன்னைக்
கூட்டி வரு”கென்று மன்னவன் -- சொல்ல
ஓடிவந் தேனிது செய்திகாண். -- இனி
ஒன்றுஞ்சொலா தென்னொ டேகுவாய். -- அந்தப்
பேடி மகனொரு பாகன்பாற் -- சொன்ன
பேச்சுக்கள் வேண்டிலன் கேட்கவே.’

270

வேறு

துச்சா தனனிதனைச் சொல்லினான். பாஞ்சாலி: --
 'அச்சா, கேள். மாதவிலக் காதலா லோராடை
 தன்னி லிருக்கிறேன். தார்வேந்தர் பொற்சபைமுன்
 என்னை யழைத்தல் இயல்பில்லை. அன்றியுமே,
 சோதரர்தந் தேவிதனைச் சூதில் வசமாக்கி,
 ஆதரவு நீக்கி, அருமை குலைத்திடுதல்,
 மன்னர் குலத்து மரபோகாண்? அண்ணன்பால்
 என்னிலைமை கூறிடுவாய், ஏகுகநீ' என்றிட்டாள்.
 கக்கக் கவென்று கனைத்தே பெருமூடன்
 பக்கத்தில் வந்தேயப் பாஞ்சாலி கூந்தலினைக்
 கையினாற் பற்றிக் கரகரெனத் தானிழுத்தான்.
 'ஐயகோ' வென்றே யலறி யுணர்வற்றுப்
 பாண்டவர்தந் தேவியவள் பாதியுயிர் கொண்டு வர,
 நீண்ட கருங்குழலை நீசன் கரம்பற்றி
 முன்னிழுத்துச் சென்றான். வழிநெடுக, மொய்த்தவராய்,
 'என்ன கொடுமையிது'வென்று பார்த்திருந்தார்.
 ஊரவர்தங் கீழ்மை உரைக்குந் தரமாமோ?
 வீரமிலா நாய்கள். விலங்காம் இளவரசன்
 தன்னை மிதித்துத் தராதலத்திற் போக்கியே,
 பொன்னையவள் அந்தப் புரத்தினிலே சேர்க்காமல்,
 நெட்டை மரங்களென நின்று புலம்பினார்.
 பெட்டைப் புலம்பல் பிறர்க்குத் துணையாமோ?
 பேரழகு கொண்ட பெருந்தவத்து நாயகியைச்
 சீரழியக் கூந்தல் சிதையக் கவர்ந்துபோய்க்
 கேடுற்ற மன்னரறங் கெட்ட சபைதனிலே
 கூடுதலும் அங்கேபோய்க் 'கோ'வென் றலறினாள்.

271

Draupati faces Duhshasana

268. "The Pantavas are the earthly gods,
 I am their consort, daughter of Drupata,
 None could be of this oblivious, boy!
 More so in my presence, till this day.

Forfeited of buddhi, you blabber uncontrolled.

Boy, say here what you have to say

And begone at once said the auric liana.

Dushasana orders her to go with him to his brother's Court

269. "You aren't the Queen of Pantavas! Nor are you

Now the daughter of famed Panchala!

My brother is the King of kings that rule the earth

And you are but his slave-girl!

Dharmendra staked you and lost you

In the game' of dice that he played against

Our dear Sakuni in that open court wide.

270. "Staked and lost, you are now a slave,

Your lord is now my brother Suyodhana;

He bade me bring you to the court

Where kings are in attendance

I've come in haste, his behest to perform;

No more of your protest, come with me.

I would not listen to such words you spoke

To that sissy, the charioteer."

Draupati appeals to his good sense

271. When Duhshasana spake thus, Panchali: said:

"Listen to me sire! I am in my monthlies

And so, ill-dressed; it is unfair to summon me

To the golden court of garlanded kings.

Besides, does tradition suffer you win

A brother's wife as wager in dice,

Denude her of support and indulge in outrage?
Tell your brother of my plight, go" said she.

But he seizes her by her hair and drags her off
"Ha, ha, ha!" he snorted, the stupid idiot!
Nearing Panchali he seized her by her hair
And dragged her off in violent haste.
"Woe is me" she shrieked and swooned;
The knave dragged her by her long dark hair
And lo, she was more dead than alive.
All the way long stood people thronging
They beheld the injustice but did nothing;
Their meanness beggared all description.
O these curs! Without crushing the beast of a prince

To death and conveying the gold back to the adytum,
Like logs they stood and merely wailed.
Of what avail is all their wailing and mewling?
As that rare beauty, the yagna-born daughter
Was dragged by the hair in utter disgrace
To the court of the evil kings, the Hall of Injustice,
She burst into an inconsolable lament loud.

63. சபையில் திரௌபதி நீதி கேட்டமுதல் 271

விம்மியமுதாள்: -- 'விதியோ கணவரே,
அம்மி மிதித்தே அருந்ததியைக் காட்டியெனை
வேதச் சுடர்த்தீமுன் வேண்டி மணஞ்செய்து,
பாதகர்முன் இந்நால் பரிசுழிதல் காண்பீரோ?'
என்றாள். விஜயனுடன் ஏறுதிறல் வீமனுமே

குன்றா மணித்தோள் குறிப்புடனே நோக்கினார்.
 தருமனும் மற்றாங்கே தலைகுனிந்து நின்றிட்டான்.
 பொருமியவள் பின்னும் புலம்புவாள்: -- 'வான்சபையில்
 கேள்வி பலவுடையோர், கேடிலா நல்லிசையோர்,
 வேள்வி தவங்கள் மிகப்புரிந்த வேதியர்கள்,
 மேலோரிருக்கின்றீர். வெஞ்சினமேன் கொள்கிலரோ?
 வேலோ ரெனையுடைய வேந்தர் பிணிப்புண்டார்.
 இங்கிவர்மேற் குற்றம் இயம்ப வழியில்லை.
 மங்கியதோர் புன்மதியாய்! மன்னர் சபைதனிலே
 என்னைப் பிடித்திழுத்தே ஏச்சுக்கள் சொல்கிறாய்.
 நின்னை யெவரும் "நிறுத்தடா" என்பதிலர்.
 என் செய்கேன்?' என்றே இரைந்தமுதாள். பாண்டவரை
 மின்செய் கதிர்விழியால் வெந்நோக்கு நோக்கினாள்.
 மற்றவர் தாம்முன்போல் வாயிழந்து சீர்குன்றிப்
 பற்றைகள்போல் நிற்பதனைப் பார்த்து, வெறிகொண்டு
 'தாதியடி தாதி!' யெனத் துச்சாதனன் அவளைத்
 தீதுரைகள் கூறினான். கர்ணன் சிரித்திட்டான்.
 சகுனி புகழ்ந்தான். சபையினோர்? வீற்றிருந்தார்!
 தகுதியுயர் வீட்டுமனுஞ் சொல்கின்றான்: 'தையலே,

Draupati demands justice in the Court

She wept bitterly. "Is this my fate, oh husbands?
 You married me according to Vedic rites;
 Will you suffer me perish in disgrace
 Before these evil sinners vile?" said she.
 Vijaya and Bhima looked meaningfully
 Each at his dauntless shoulders begemmed;
 Dharma stood silent with a down-cast head.
 She whimpered and lamented again:
 "In this assembly great there are men of vast learning
 And men of great renown; also are here Brahmins,
 Masters of many yagas; there are great ones besides,

Why are they all weak and meek
 Unmoved by righteous indignation?
 My husbands -- wielders of spears --, are held in bondage;
 I cannot blame them. Oh you hare-brained dullard!
 In the court of kings you have dragged me
 And scandalised me; there is none here
 Man enough to bid you stop your misdeeds.
 What am I to do, alas?" Loud was her weeping.
 Her eyes wrought of red lightning, cast
 Fiery sparks of looks on the Pantavas,
 They stood wilted and tongue-tied as before.
 As they stood like helpless scarecrows
 Duhshasana grew crazy and thundered:
 "Oh slave-girl you are indeed our slave-girl."
 He insulted her; Karna laughed lustily,
 Sakuni applauded and those in that court
 Were to their royal seats riveted. The noble Bhishma,
 The worthy patriarch, now opened his lips and said;

64. வீட்டுமாசாரியன் சொல்வது 271

சூதாடி நின்னை யுதிட்டிரனே தோற்றுவிட்டான்.
 வாதாடி நீயவன்றன் செய்கை மறுக்கின்றாய்.
 சூதிலே வல்லான் சகுனி. தொழில்வலியால்,
 மாதரசே, நின்னுடைய மன்னவனை வீழ்த்திவிட்டான்.
 மற்றிதனி லுன்னையொரு பந்தயமா வைத்ததே
 குற்றமென்று சொல்லுகிறாய். கோமகளே, பண்டையுக்
 வேதமுனிவர் விதிப்படி, நீ சொல்லுவது
 நீதமெனக் கூடும்; நெடுங்காலச் செய்தியது!
 ஆணொடுபெண் முற்றும் நிகரெனவே அந்நாளில்
 பேணிவந்தார். பின்னாளில் இஃது பெயர்ந்துபோய்,
 இப்பொழுதை நூல்களினை யெண்ணுங்கால், ஆடவருக்

கொப்பில்லை மாதர். ஒருவன்தன் தாரத்தை
 விற்றிடலாம்; தானமென வேற்றுவர்க்குத் தந்திடலாம்.
 முற்றும் விலங்கு முறைமையன்றி வேறில்லை.
 தன்னை யடிமையென விற்றபின் னுந்தருமன்
 நின்னை யடிமையெனக் கொள்வதற்கு நீதியுண்டு.
 செல்லு நெறியறியார் செய்கையிங்குப் பார்த்திடிலோ,
 கல்லும் நடுங்கும், விலங்குகளும் கண்புதைக்கும்,
 செய்கை அநீதியென்று தேர்ந்தாலும், சாத்திரந்தான்
 வைகு நெறியும் வழக்கமுமநீ கேட்பதனால்,
 ஆங்கவையும் நின்சார்பி லாகா வகையுரைத்தேன்.
 தீங்கு தடுக்குந் திறமிலேன்' என்றந்த
 மேலோன் தலைகவிழ்ந்தான். மெல்லியளஞ் சொல்லுகிறாள்: --

Bhisma speaks

"Oh daughter!
 Yuthishtira himself staked you and lost you,
 You now question the propriety of his act;
 Sakuni, the master of dice, oh Queen!
 By sleight of hand has worsted your king,
 You contend, oh daughter of a king, that the very act
 Of wagering you is repugnant to law.
 Judged by the ancient laws of Vedic munis
 Of a different Yuga, what you contend
 May be justice; it is all old and obsolete.
 In those days men and women were held equal;
 It is no longer so; the present sastras of law
 Declare that woman is not equal to man
 A man can sell, his wife or gift her away
 To strangers; it is a totally beastly practice
 That is now rife; present laws permit Dharma
 To enslave himself, yet own you as wife,

And then sell you as a slave; stones will shudder
 And beasts will close their eyes when they behold
 The acts of them that tread not the righteous path.
 It is injustice no doubt, yet as you want the law,
 Its procedure and custom to be expounded,
 This I say: They are against you, and I am alas
 Powerless to check the evil." Thus spake the noble one
 And cast his head down. The soft one speaks:

65. திரௌபதி சொல்வது 271-272

‘சாலநன்கு கூறினீர் ஐயா, தருமநெறி
 பண்டோர் இராவணனும் சீதைதன்னைப் பாதகத்தால்
 கொண்டோர் வனத்திடையே வைத்துப்பின், கூட்டமுற
 மந்திரிகள் சாத்திரிமார் தம்மை வரவழைத்தே,
 செந்திருவைப் பற்றிவந்த செய்தி யுரைத்திடுங்கால்
 “தக்கதுநீர் செய்தீர்; தருமத்துக் கிச்செய்கை
 ஒக்கும்” எனக் கூறி உகந்தனராம் சாத்திரிமார்!
 பேயரசு செய்தால், பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள்.
 மாய முணராத மன்னவனைச் சூதாட
 வற்புறுத்திக் கேட்டதுதான் வஞ்சனையோ? நேர்மையோ
 முற்படவே சூழ்ந்து முடித்ததொரு செய்கையன்றோ?
 மண்டபம்நீர் கட்டியது மாநிலத்தைக் கொள்ளவன்றோ?
 பெண்டிர் தமையுடையீர்! பெண்க ளுடன்பிறந்தீர்!
 பெண்பாவ மன்றோ? பெரியவசை கொள்வீரோ?
 கண்பார்க்க வேண்டும்!’ என்று கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள்.
 அம்புபட்ட மான்போல் அழுது துடிதுடித்தாள்.
 வம்பு மலர்க்கூந்தல் மண்மேற் புரண்டுவிழத்
 தேவி கரைந்திடுதல் கண்டே, சிலமொழிகள்
 பாவி துச்சாதனனும் பாங்கிழந்து கூறினான்.

271

வேறு

ஆடை குலைவுற்று நிற்கிறாள்; -- அவள்
 ஆவென் றழுது துடிக்கிறாள். -- வெறும்
 மாடு நிகர்த்த துச்சாதனன் -- அவள்
 மைக்குழல் பற்றி யிழுக்கிறான். -- இந்தப்
 பீடையை நோக்கினன் வீமனும், -- கரை
 மீறி எழுந்தது வெஞ்சினம்; -- துயர்
 கூடித் தருமனை நோக்கியே, -- அவன்
 கூறிய வார்த்தைகள் கேட்டீரா?

272

Draupati's reply

"Nobly have you spoken sir, and greatly too
 The points of law. Ravana of yore abducted Sita
 By deception and had her incarcerated in a grove;
 Then did he assemble his ministers and pundits
 Of statecraft and declared to them of his abduction
 Of the divine lady, "Good, very good!
 Righteous indeed is your action" said those pundits,
 Aye, in delight great.
 In the government of ghouls, sastras must needs
 On carcasses feed; pray tell me if 'twas fair
 To have compelled the gullible King to dice? 90

Was it not a scheme -- a plot pre-conceived?
 You built the hall but to snatch our realm.
 Are you not of women born? Don't you with them live?
 Pray, be not blind" said she with arms folded as in adoration.
 Like an antelope by arrows pierced, she wept
 And trembled; her perfumed tresses
 Fell on earth a cascade and she cried bitterly.
 Duhshasana witnessed this

Spake but vile and slanderous words

272. Her dress is in dis-array and she weeps
And trembles in dire distress;
The bull-headed Duhshasana tugs at her tresses
And this wretched sight Bhima beheld
In spiralling wrath soaring high.
Bitten by sharp sorrow, he addressed Dharma
And now to his words. listen:

66. வீமன் சொல்வது 273-281

வேறு

'சூதர் மனைகளிலே -- அண்ணே!
தொண்டு மகளிருண்டு.
சூதிற் பணய மென்றே -- அங்கோர்
தொண்டச்சி போவதில்லை.

273

'ஏது கருதிவைத்தாய்? -- அண்ணே,
யாரைப் பணயம்வைத்தாய்?
மாதர் குலவிளக்கை -- அன்பே
வாய்ந்த வடிவழகை.

274

'பூமி யரசரெல்லாங் -- கண்டே
போற்ற விளங்குகிறான்,
சாமி, புகழினுக்கே -- வெம்போர்ச்
சண்டனப் பாஞ்சாலன்.

275

'அவன் சுடர்மகளை, -- அண்ணே,
ஆடி யிழந்துவிட்டாய்.
தவறு செய்துவிட்டாய்; -- அண்ணே,

தருமங் கொன்றுவிட்டாய். 276

'சோரத்திற் கொண்டதில்லை; -- அண்ணை
, சூதிற் படைத்ததில்லை.

வீரத்தினாற் படைத்தோம்; -- வெம்போர்
வெற்றியினாற் படைத்தோம்; 277

'சக்கரவர்த்தி யென்றே -- மேலாந்
தன்மை படைத் திருந்தோம்;
பொக்கென ஓர்கணத்தே -- எல்லாம்
போகத் தொலைத்துவிட்டாய். 278

'நாட்டையெல்லாந் தொலைத்தாய்; -- அண்ணை,
நாங்கள் பொறுத்திருந்தோம்.
மீட்டும் எமையடிமை -- செய்தாய்,
மேலும் பொறுத்திருந்தோம். 279

'துருபதன் மகளைத் -- திட்டத்
துய்ந்னுடற்பிறப்பை, --
இருபகடை யென்றாய், -- ஐயோ!
இவர்க் கடிமையென்றாய்! 280

'இதுபொறுப்ப தில்லை, -- தம்பி!
எரிதழல் கொண்டுவா.
கதிரை வைத்திழந்தான் -- அண்ணன்
கையை எரித்திடுவோம்.' 281

Bhima speaks in wrath

273. "In gambling houses, oh brother!
There are, aye, maids to serve;
But no maid thither goes

To get herself wagered.

274. "What made you wager, oh brother
And whom did you wager?
She is a lamp unto womanly race,
A beauty without a peer.

275. "For fame, my God, who can vie
With the warlord Panchalas?
He reigns, indeed supreme
Hailed by the kings of earth.

276. "His daughter bright, oh brother
You staked and lost!
You did wrong, oh brother
And killed Dharma sure!

277. "Nor by thievery, oh brother
Nor by gambling either;
By valour we obtained her,
Aye, by battle fierce.

278. "Ours was the emperorship,
The lofty claim undisputed .
And lo, you've lost it all,
In a bare second, I say.

279. "All the realms you lost, oh brother!
We suffered it patiently;
Again you did enslave us;
Still we bore it willingly

280. "The daughter of Drupata,
The sister of Drishtadyumna!
You staked in the game of dice
And sold into slavery, alas!

281. "Endure this we cannot. Oh young brother!
Get me a burning torch;
We'll burn our brother's hand,
The hand that played and lost the light."

67. அர்ஜுனன் சொல்வது 282-283

வேறு

எனவீமன் சகதேவ னிடத்தே சொன்னான்.
இதைக்கேட்டு வில்விஜயன் எதிர்த்துச் சொல்வான்:
'மனமரச்ச் சொன்னாயோ? வீமா! என்ன
வார்த்தை சொன்னாய்? எங்குசொன்னாய்? யாவர் முன்னே?
கனமாருந் துருபதனார் மகளைச் சூதுக்
களியிலே இழந்திடுதல் குற்ற மென்றாய்;
சினமான தீஅறிவைப் புகைத்த லாலே,
திரிலோக நாயகனைச் சினந்து சொன்னாய்.

282

“தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும்;
தருமம்மறு படிவெல்லும்” எனுமியற்கை
மருமத்தை நம்மாலே உலகங் கற்கும்
வழிதேடி விதிஇந்தச் செய்கை செய்தான்.
கருமத்தை மேன்மேலுங் காண்போம். இன்று
கட்டுண்டோம், பொறுத்திருப்போம்; காலம் மாறும்
. தருமத்தை அப்போது வெல்லக் காண்போம்.

தனுஉண்டு காண்டவம் அதன்பேர்' என்றான்.

283

Arjuna admonishes Bhima

282. Vijaya of the strong bow heard these words
 Of Bhima to Sahadeva and burst forth instantaneously;
 "Bhima, are these your heart-approved words?
 what did you say, and where, and in whose presence?
 "Losing the daughter of honoured Drupata
 In the game of dice is a grievous fault" you said.
 As the fire of ire hath smoked your reasoning
 You have defamed the Lord of triple worlds.

283. "Dharma is oft by deceit eclipsed
 But it emerges triumphant in the end;
 This secret of nature, the world will have
 To learn from us; hence this game of Fate;
 Well, let us continue to act and act our part;
 Bound are we this day; let us wait; times will change.
 Then shall we witness the triumph of Dharma.
 A bow there is: Gandiv is its name' roared he.

68. விகர்ணன் சொல்வது 284-287

அண்ணனுக்குத் திறல்வீமன் வணங்கி நின்றான்.
 அப்போது விகர்ணனெழுந் தவைமுன் சொல்வான்:
 'பெண்ணரசி கேள்விக்குப் பாட்டன் சொன்ன
 பேச்சுதனை நான்கொள்ளேன். பெண்டிர் தம்மை
 எண்ணமதில் விலங்கெனவே கணவரெண்ணி
 ஏதெனிலுஞ் செய்திடலாம் என்றான் பாட்டன்.
 வண்ணமுயர் வேதநெறி மாறிப் பின்னாள்
 வழங்குவதிந் நெறிஎன்றான்; வழுவே சொன்னான்.

‘எந்தையர்தாம் மனைவியரை விற்ப துண்டோ?
 இதுகாறும் அரசியரைச் சூதிற் தோற்ற
 விந்தையைநீர் கேட்ட துண்டோ? விலைமாதர்க்கு
 விதித்ததையே பிற்கால நீதிக்காரர்
 சொந்தமெனச் சாத்திரத்தில் புகுத்தி விட்டார்!
 சொல்லளவேதானாலும், வழக்கந் தன்னில்
 இந்தவிதஞ் செய்வதில்லை; சூதர் வீட்டில்
 ஏவற்பெண் பணயமில்லை என்றுங் கேட்டோம்.

285

“தன்னையிவன் இழந்தடிமை யான பின்னர்த்
 தாரமெது? வீடேது? தாத னானா
 பின்னையுமோர் உளடைமை உண்டோ?” என்றுநம்மைப்
 பெண்ணரசு கேட்கின்றார் பெண்மை வாயால்.
 மன்னர்களே, களிப்பதுதான் சூதென் றாலும்
 மனுநீதி துறந்திங்கே வலிய பாவந்
 தன்னைஇரு விழிபார்க்க வாய்பே சீரோ?
 தாத்தனே, நீதிஇது தகுமோ?’ என்றான்.

286

இவ்வாறு விகர்ணனும் உரைத்தல் கேட்டார்;
 எழுந்திட்டார் சிலவேந்தர்; இரைச்ச லிட்டார்;
 ‘ஒவ்வாது சகுனிசெயுங் கொடுமை’ என்பார்;
 ‘ஒருநாளும் உலகிதனை மறக்கா’ தென்பார்;
 ‘எவ்வாறு புகைந்தாலும் புகைந்து போவீர்;
 ஏந்திழையை அவைக்களத்தே இகழ்தல் வேண்டா.
 செவ்வானம் படர்ந்தாற்போல் இரத்தம் பாயச்
 செருக்களத்தே தீருமடா பழியிஃ’தென்பார்.

287

Vikarna speaks in support of Draupati's stand

284. Mighty Bhima bowed repentant before his brother elder;
 Then rose Vikarna and addressed the assembly:
 "I'll not accept the answer of grand-pa

To her question, the queen among women.
 Said the grand-sire that husbands can treat
 Their wives as cattle and deal with them
 As they like; he also said that the Vedic law
 Gave way to the current law; he but erred.

285. "Had ever our progenitors sold their wives?
 Have you ever heard of the marvel -- the staking of queens
 And losing them in dice? The latter-day law-makers
 Have brought to the statute-books
 The laws that once applied to strumpets alone.
 Though this is still the letter of the law
 Yet it is not rife in daily practice.
 Even a slave-girl is not to be diced away.

286. "Having lost himself and a slave become
 He has neither wife nor home; aye, there are
 No belongings for a slave" says the Queen.
 Oh kings! men play dice for fun;
 Yet would you not loud protest, when you
 Here watch the Dharma of grievous sin
 Contrary to Manu's laws? O grand-pa, is this just?"

287. Thus Vikarna. Up rose some sovereigns
 And caused much uproar and din;
 Some condemned the act of Sakuni as odious evil.
 Some declared: "This world would not this forgive;
 Nor forget." "Get you lost in smoky ruin as you will,
 But insult not the angel in open court;
 Eise a bloody river would incarnadine
 The field of battle, like ruddy sky

To avenge the wrong" cried they.

69. கர்ணன் பதில் 288-292

வேறு

விக்ருணன் சொல்லைக் கேட்டு
வில்லிசைக் கர்ணன் சொல்வான்: --
'தகுமடா, சிறியாய், நின்சொல்.
தாரணி வேந்தர் யாரும்
புகுவது நன்றன் நெண்ணி
வாய்புதைத் திருந்தார், நீதான்
மிகுமுரை சொல்லி விட்டாய்.
விரகிலாய்! புலனு மில்லாய்!

288

பெண்ணிவள் தூண்ட லெண்ணிப்
பசுமையால் பிதற்றுகின்றாய்;
எண்ணிலா துரைக்க லுற்றாய்;
இவளைநாம் வென்ற தாலே
நண்ணிடும் பாவ மென்றாய்,
நாணிலாய்! பொறையு மில்லாய்!
கண்ணிய நிலைமை யோராய்;
நீதிநீ காண்ப துண்டோ?

289

மார்பிலே துணியைத் தாங்கும்
வழக்கங்கீ ழடியார்க் கில்லை.
சீரிய மகளு மல்லள்;
ஐவரைக் கலந்த தேவி.
யாரடா, பணியாள்! வாராய்;
பாண்டவர் மார்பி லேந்தும்
சீரையுங் களைவாய்; தையல்
சேலையுங் களைவாய்' என்றான்.

290

இவ்வுரை கேட்டா ரைவர்;

பணிமக்க ளேவா முன்னந்
 தெவ்வர்கண் டஞ்சு மார்பைத்
 திறந்தனர், துணியைப் போட்டார்.
 நவ்வியைப் போன்ற கண்ணாள்,
 ஞானசுந்தரிபாஞ்சாலி
 'எவ்வழி உய்வோ' மென்றே
 தியங்கினாள், இணைக்கை கோத்தாள்.

291

வேறு
 துச்சா தனன்எழுந்தே -- அன்னை
 துகிலினை மன்றிடை யுரிதலுற்றான்.
 'அச்சோ தேவர்களே!' -- என்று
 அலறியவ் விதூரனுந் தரைசாய்ந்தான்.
 பிச்சேறி யவனைப்போல் -- அந்தப்
 பேயனுந் துகிலினை உரிகையிலே,
 உட்சோதி யிற்கலந்தாள்; -- அன்னை
 உலகத்தை மறந்தாள், ஒருமையுற்றாள்.

292

Karna speaks

288. Karna, famed in archery, hearing Vikarna said:

"Nobly-spoken, you little imp!
 When assembled kings dare not ope their lips
 And hold their peace, you've grown noisy
 With your wagging tongue and words impertinent!
 You brainless, witless shrimp!

upbraiding Vikarna

289. "By this woman goaded you blabber

Raw words of unwisdom
 And utterly thoughtless words.

"As we have won this woman
 You impudent, impatient wretch!
 You are a stranger to honour;
 What do you know of justice?"

290. "Can slaves wear upper garments?
 Does custom this permit?
 She cannot be a woman continent
 That sleeps with the
 Who's there?... Oh page, come here;
 Remove the rich dress from the chest
 Of Pantavas and disrobe this woman also."

The five throw off their upper garments

291. The five heard these words;
 Before the servants would order them,
 Away they threw their upper garments
 Exposing their chests -- the dread of foes.
 The antelope -- eyed Panchali,
 The peerless beauty of wisdom
 Shuddered to think of her doom
 And joined her hands in prayer.

Duhshasana begins to disturb Panchali

292. Duhshasana rose up and began
 To disrobe the Mother in that Court;
 "Alack-a-day, o ye gods!" cried Vidura
 And fell on the floor in a terrible swoon.
 Like one demented, as the ghoul

Busied himself in disrobing
 She became one with the Inner Light;
 Dead to the world, the Mother tuned into Oneness.

70. திரௌபதி கண்ணனுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை 293-302

'ஹரி, ஹரி, ஹரிஎன்றாள்; -- கண்ணா!
 அபய மபயமுனக் கபயமென்றாள்.
 கரியினுக் கருள்புரிந்தே -- அன்று
 கயத்திடை முதலையின் உயிர் மடித்தாய்,
 கரியநன்னிற முடையாய், -- அன்று
 காளிங்கன் தலைமிசை நடம்புரிந்தாய்!
 பெரியதொர் பொருளாவாய், -- கண்ணா!
 பேசரும் பழமறைப் பொருளாவாய்!

293

'சக்கர மேந்திநின்றாய், -- கண்ணா!
 சார்ங்கமென் றொருவில்லைக் கரத்துடையாய்!
 அட்சரப் பொருளாவாய், -- கண்ணா!
 அக்கார அமுதுண்ணும் பசங்குழந்தாய்!
 துக்கங்கள் அழித்திடுவாய், -- கண்ணா!
 தொண்டர்கண்ணீர்களைத் துடைத்திடுவாய்!
 தக்கவர் தமைக்காப்பாய், -- அந்தச்
 சதுர்முக வேதனைப் படைத்துவிட்டாய்.

294

'வானத்துள் வானாவாய்; -- தீ
 மண்ணீர் காற்றினில் அவையாவாய்;
 மோனத்துள் வீழ்ந்திருப்பார் -- தவ
 முனிவர்தம் அகத்தினி லொளிர்ருவாய்!
 கானத்துப் பொய்கையிலே -- தனிக்
 கமலமென் பூமிசை வீற்றிருப்பாள்,
 தானத்து ஸ்ரீ தேவி, -- அவள்
 தாளிணை கைக்கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பாய்!

295

‘ஆதியி லாதியப்பா, -- கண்ணா!
 அறிவினைக் கடந்தவிண் ணகப்பொருளே,
 சோதிக்குச் சோதியப்பா, -- என்றன்
 சொல்லினைக் கேட்டருள் செய்திடுவாய்!
 மாதிக்கு வெளியினிலே -- நடு
 வானத்திற் பறந்திடும் கருடன்மிசை
 சோதிக்குள் ஊர்ந்திடுவாய், -- கண்ணா!
 சுடர்ப்பொருளே பேரடற்பொருளே!

296

“கம்பத்தி லுள்ளானோ? -- அடா!
 காட்டுன்றன் கடவுளைத் தூண்டித்தே!
 வம்புரை செய்யுமுடா” -- என்று
 மகன்மிசை யுறுமியத் தூணுதைத்தான்,
 செம்பவிர் குழலுடையான், -- அந்தத்
 தீயவல் விரணிய னுடல்பிளந்தாய்!
 நம்பிநின் னடிதொழுதேன்; -- என்னை
 நாணழியா திங்குக் காத்தருள்வாய்.

297

‘வாக்கினுக் கீசனையும் -- நின்றன்
 வாக்கினி லசைத்திடும் வலிமையினாய்,
 ஆக்கினை கரத்துடையாய், -- என்றன்
 அன்புடை எந்தை, என் னருட்கடலே,
 நோக்கினிற் கதிருடையாய், -- இங்கு
 நூற்றுவர் கொடுமையைத் தவிர்த்தருள்வாய்,
 தேக்குநல் வானமுதே! -- இங்கு
 சிற்றிடை யாச்சியில் வெண்ணெண்டாய்!

298

‘வையகம் காத்திடுவாய்! -- கண்ணா!
 மணிவண்ணா, என்றன் மனச்சுடரே!
 ஐய, நின் பதமலரே -- சரண்.
 ஹரி, ஹரி, ஹரி, ஹரி, ஹரி!’ என்றாள்.

பொய்யர்தந் துயரினைப்போல், -- நல்ல
புண்ணிய வாணர்தம் புகழினைப்போல்,
தையலர் கருணையைப்போல், -- கடல்
சலசலத் தெறிந்திடும் அலைகளைப்போல்,

299

பெண்ணொளி வாழ்த்திடுவார் -- அந்த
பெருமக்கள் செல்வத்திற் பெருகுதல்போல்,
கண்ணபிரா னருளால், -- தம்பி
கழற்றிடக் கழற்றிடத் துணிபுதிதாய்
வண்ணப்பொற் சேலைகளாம் -- அவை
வளர்ந்தன, வளர்ந்தன, வளர்ந்தனவே!
எண்ணத்தி லடங்காவே; -- அவை
எத்தனை எத்தனை நிறத்தனவோ!

300

பொன்னிழை பட்டிழையும் -- பல
புதுப்புதுப் புதுப்புதுப் புதுமைகளாய்,
சென்னியிற் கைகுவித்தாள் -- அவள்
செவ்விய மேனியைச் சார்ந்து நின்றே,
முன்னிய ஹரிநாமம் -- தன்னில்
மூளுநற் பயனுல கறிந்திடவே,
துன்னிய துகிற்கூட்டம் -- கண்டு
தொழும்பத் துச்சாதனன் வீழ்ந்துவிட்டான்.

301

தேவர்கள் பூச்சொரிந்தார் -- 'ஓம்
ஜெயஜெய பாரத சக்தி!' என்றே.
ஆவலோ டெழுந்துநின்று -- முன்னை
ஆரிய வீட்டுமன் கைதொழுதான்.
சாவடி மறவரெல்லாம் 'ஓம்
சக்திசக்திசக்தி' என்று கரங்குவித்தார்.
காவலின் நெறிபிழைத்தான், -- கொடி
கடியர வுடையவன் தலைகவிழ்ந்தான்.

302

Draupati's Prayer to Lord Krishna to protect her honour

"Hari: Hari: Hari!" she exclaimed;

"I seek refuge in you" she cried.

"There in the past, bestowing grace on the Tusker

You smote in the lake, the crocodile

O God of dark hue! You once did dance

On the hood of monster Kalinga;

You are the Being infinite,

The essence of hoary Vedas ineffable.

293

"You wield the whirling disc, Kanna!

The Bow Sarang decks your hand!

You are the import of the Logos, Kanna!

You are the tender babe, the eater of sugared rice.

You 'll quell all sorrows, oh Kanna!

You wipe the tears from devotee-eyes!

You succour the worthy, oh Kanna!

You are the creator of the four-faced Creator!

294

"You are the Space of Space, the heat of Fire;

The soul of Earth and Water; the force of Wind;

You blaze forth radiant in the souls

Of those immersed in Great Silence

On the lotus soft in the sylvan pool

She sits, there enthroned;

She is Sri Devi; you hold in your hands

Her feet twain in bliss unending.

295

"You are the beginningless Beginning, Kanna!

You are the ethereal Being beyond buddhi!

You are the inner ray of light, oh Father!

Be pleased to hear me and grant grace!

In the vast skiey expanse wings Garuda;
 You ride on him a blaze of light, Kanna!
 Oh being ineffable, oh puissance peerless! 296

"Does he in the pillar lurk? Sirrah,
 Show me your God in this obelisk!
 O fool of a rumour-monger vain!" So he roared
 And smote the pillar with his foot,
 He the copper-haired tyrant.
 You did rive that Hiranya's frame,
 I adore you in faith absolute;
 Save me in grace from dire dishonour. 297

"You sway by your fiat of might
 The Lord of Utterances!
 The ruling disc your hand does wield.,
 O my sea of vast mercy!
 Rays of grace from your eyes issue;
 Save me from the wicked hundred;
 O ethereal nectar inly surging,
 Eater of butter in Gopi's homes. 298

"Protector or Earth, oh Kanna!
 Oh gem-hued! Oh my lamp of mind!
 Oh sire! I seek refuge in your flowery feet:
 Hari, Hari, Hari, Hari, Hari!" she chanted.
 Like the growing woes of base liars,
 Like the endless renown of the righteous,
 Like the limitless compassion of women,
 Like the ceaseless waves of the sea; 299

Her Prayer fulfilled

Like the ever-increasing wealth of them
 That bless the domestic lamps, the women,
 By the grace of Lord Kanna, even as the wretch
 Continued to disrobe, robe after new robe
 Grew and grew and grew on her,
 They defied reckoning; many, oh many
 Were their hues and poly-genitive. 300

Woven of gold and silk, many were they,
 And many -- new, for ever new --,
 From her frame divine did issue.
 She raised her worshipping hands to her head.
 Thus to the world was by her demonstrated
 The greatness of Lord Hari's name.
 As the robe was an unending continuum
 Slave Duhshasana fell down undone, aye, utterly. 301

The Devas chanting "Om, Jaya Jaya
 Bharata Sakti" rained flowers.
 Up rose avidly the Arya Bhishma
 And folded his hands in adoration.
 The monarchs in court joining hands
 Chanted: "Om Sakti! Sakti. Sakti!"
 Down hung the head of him, the misruler,
 The one whose flag is with serpent dight. 302

71. வீமன் செய்த சபதம் 303-305

வேறு

வீமனெழுந்துரை செய்வான்; -- 'இங்கு
விண்ணவ ராணை, பராசக்தி யாணை;
தாமரைப் பூவினில் வந்தான் -- மறை
சாற்றிய தேவன் திருக்கழ லாணை;
மாமகளைக் கொண்ட தேவன் -- எங்கள்
மரபுக்குத் தேவன் கண்ணன்பதத் தாணை;
காமனைக் கண்ணழ லாலே -- சுட்டுக்
காலனை வென்றவன் பொன்னடி மீதில்

303

'ஆணையிட் டிஃதுரை செய்வேன்: -- இந்த
ஆண்மை யிலாத்துரி யோதனன் றன்னை,
பேணும் பெருங்கன லொத்தாள் -- எங்கள்
பெண்டு திரௌபதியைத் தொடைமீதில்
பு[பாட பேதம்]: 'முளு நற்'
-- கவிமணி}

304

நாணின்றி "வந்திரு" என்றான் -- இந்த
நாய்மக னாந்துரி யோதனன் றன்னை,
மாணற்ற மன்னர்கண் முன்னே, -- என்றன்
வன்மையி னாலயுத்த ரங்கத்தின் கண்ணே,

'தொடையைப் பிளந்துயிர் மாய்ப்பேன் -- தம்பி
சூரத் துச்சாதனன் தன்னையு மாங்கே
கடைபட்ட தோள்களைப் பிய்ப்பேன்; -- அங்கு
கள்ளென ஊறு மிரத்தங் குடிப்பேன்.
நடைபெறுங் காண்பி ருலகீர்! -- இது
நான்சொல்லும் வார்த்தைஎன் றெண்ணிடல் வேண்டா!
தடையற்ற தெய்வத்தின் வார்த்தை, -- இது
சாதனை செய்க, பராசக்தி!' என்றான்.

305

The Oath of Bhima

303. Rose Bhima and roared: "I swear
 In the name of Devas, in the name
 Of Parasakti, in the name of His holy feet,
 The lotus-born proclaimer of Vedas,
 In the name of the hallowed feet of Kanna,
 The Lord of our race and Sri Devi,
 In the name of the golden feet of Him
 Whose eye gutted Kama with fire.

304. "This my terrible oath: "This Duryodhana,
 The base braggart every inch the reverse of man,
 This son of a dog that shamelessly barked
 At our Queen Draupati -- the great flame
 Of pure chastity --, to sit on his lap:
 I'll by my valour, in the arena of battle
 Before kings who are forsaker by renown.
 Smite his thigh and slaughter him.

305. "There will I also tear limb by base limb
 This fellow, Duhshasana of pseudo-valour
 And drink his gushing blood like wine.
 Oye of the world, you 'll this witness!
 These aren't words that I utter;
 They are from the unfetterable Deity
 And so, may Parasakti this fulfil."

72. அர்ஜுனன் சபதம் 306

பார்த்த நெழுந்துரை செய்வான்: -- 'இந்தப்
 பாதகக் கர்ணனைப் போரில் மடிப்பேன்.

தீர்த்தன் பெரும்புகழ் விஷ்ணு -- எங்கள்
 சீரிய நண்பன் கண்ணன்கழலாணை;
 கார்த்தடங் கண்ணிஎந்தேவி -- அவள்
 கண்ணிலும் காண்டிவ வில்லினும் ஆணை;
 போர்த்தொழில் விந்தைகள் காண்பாய், -- ஹே!
 பூதலமே! அந்தப் போதினில்' என்றான்.

306

The Oath of Arjuna

306. Rose Partha and solemn swore;
 "I'll butcher this base Karna in the battle;
 I swear this in the name of the hallowed feet
 Of glorious Kanna, our friend and God Vishnu;
 In the name of her darksome eyes -- Our Queen,
 And in the name of Gandiv -- my bow.
 O world, you'll sure behold at that hour
 Horrendous marvels of warfare."

73. பாஞ்சாலி சபதம் 307-308

தேவி திரௌபதி சொல்வாள் -- 'ஓம்,
 தேவி பராசக்தி ஆணை யுரைத்தேன்;
 பாவிதுச் சாதனன் செந்நீர், -- அந்தப்
 பாழ்த்துரி யோதனன் ஆக்கை இரத்தம்,
 மேவி இரண்டுங் கலந்து -- குழல்
 மீதினிற் பூசி நறுநெய் குளித்தே
 சீவிக் குழல்முடிப் பேன்யான்; -- இது
 செய்யுமுன்னேமுடியே'னென் றுரைத்தாள்.

307

ஓமென் றுரைத்தனர் தேவர்; -- ஓம்
 ஓமென்று சொல்லி உறுமிற்று வானம்.
 பூமி யதிர்ச்சி உண்டாச்சு. -- விண்ணைப்

பூழிப் படுத்திய தாஞ்சுழற் காற்று.
 சாமி தருமன் புவிக்கே -- என்று
 சாட்சி யுரைத்தன பூதங்க ளைந்தும்.
 நாமுங் கதையை முடித்தோம். -- இந்த
 நானில முற்றும்நல்லின்பத்தில் வாழ்க.

308

The Oath of Draupati

307. Devi Draupati spake: "Om! I declare
 The fiat of Goddess Parasakti;
 The red blood of sinner Duhshasana
 Must flow to meet the blood gushing from
 Blasted Duryodhana's body: at their confluence
 I'll soak my tresses, then bathe clean
 And with odoriferous oil scent my hair
 And gather it all into a bun, and not before."

308. Devas chaunted: "Om, Om Om."
 Heaven rumbled its 'Amen!
 The earth did quake; a blizzard
 Smote the sky with a storm of dust.
 The elements five then attested;
 "It is Dharma who is the Lord of Earth."
 Our mission stands fulfilled.
 May this world fourfold be in bliss immersed.

- T.N.Ramachandran.

Note: The first part of Panchali Sapatam was published at Pondicherry in 1912 by Bharati himself. Bharati furnished notes for certain words, phrases and passages occurring in Part one. After the death of Bharati, parts one and two were published in

book-form in 1924 by Bharati Prachuralayam. The translation here given follows the Tamil original of part one as published by Bharati and Bharati's manuscripts of part two.
